

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
(12-18-86-68)
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sendt til: im@im.dk

7. januar 2005

Vedrørende høring over forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved e-post af 1. december 2004 har Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

1. Det følger af forslaget § 40, at:

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

”Når sammenlægningsudvalget til brug for forberedelsen af sammenlægningen modtager dokumenter fra de kommuner, der indgår i sammenlægningen, eller fra kommunale fællesskaber, hvori de nævnte kommuner deltager, og dokumenterne i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, mister dokumenterne ikke som følge af videregivelsen deres interne karakter.”

J.nr. 2004-112-0155
Sagsbehandler
Frederik Siegmundfeldt
Direkte 3319 3228

Af bemærkningerne til § 40 følger endvidere, at:

”Interne arbejdsdokumenter, der alene eller næsten udelukkende indeholder eller i øvrigt afspejler en forvaltningsmyndigheds interne overvejelser, er efter offentlighedsloven og forvaltningsloven som udgangspunkt ikke omfattet af retten til aktindsigt. Interne arbejdsdokumenter vil dog i vidt omfang miste deres interne karakter, hvis det interne dokument sendes til en anden myndighed eller på anden måde udleveres til udenforstående.

Af hensyn til en smidig forberedelse af sammenlægningen foreslås det, at dokumenter, der i forbindelse med sammenlægningsudvalgets forberedelse af sammenlægningen modtages af sammenlægningsudvalget fra de kommuner, der indgår i sammenlægningen, eller fra kommunale fællesskaber, der ophæves som følge af sammenlægningen, enten fordi de alene som deltagere har kommuner, der indgår i sammenlægningen, jf. lovforslagets § 19, nr. 8, eller fordi det i øvrigt skønnes hensigtsmæssigt, jf. lovforslagets § 19, nr. 9, ikke mister deres interne karakter”

I tilknytning hertil skal det bemærkes, at det følger af persondatalovens § 31, at fremsætter en person begæring herom, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde

gives den registrerede meddelelse om 1) hvilke oplysninger der behandles, 2) behandlingens formål, 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Af lovens § 32, stk. 2, følger, at oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, kan undtages fra indsigt retten i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og 14.

På den baggrund er det Datatilsynets opfattelse, at lovforslagets § 40 tillige må antages at medføre en vis begrænsning i retten til indsigt i medfør af persondataloven.

Datatilsynet går ud fra, at dette er en tilsigtet konsekvens af forslaget. Tilsynet skal foreslå, at dette forhold omtales i bemærkningerne til loven.

2. Datatilsynet går ud fra, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet har vurderet, at den behandling af personoplysninger, der følger af lovforslaget, vil kunne ske inden for rammerne af persondataloven og databeskyttelsesdirektivet, herunder bestemmelser om behandlingshjemmel, sikkerhed og den registreredes rettigheder.

Datatilsynet skal i øvrigt henviser til tilsynets hørings svar af 1. april 2004 over Strukturkommissionens betænkning.

3. Afslutningsvis skal det for en god ordens skyld bemærkes, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignede generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Det forudsættes i bemærkningerne til bestemmelsen, at der skal ske høring af Datatilsynet i forbindelse med udfærdigelse af lovforslag, som fremsættes af regeringen. Endvidere forudsættes det, at vedkommende ressortministerium i forbindelse med sin stillingtagen til et privat lovforslag hører Datatilsynet.

4. Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Lena Andersen
Kontorchef

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
(12-18-86-68)
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Sendt til: im@im.dk

7. januar 2005

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2004-112-0159
Sagsbehandler
Frederik Siegumfeldt
Direkte 3319 3228

Vedrørende høring over forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

Ved e-post af 1. december 2004 har Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

I den anledning skal Datatilsynet – efter at sagen har været behandlet i Data-rådet – udtale følgende:

1. Det fremgår af forslaget § 3, stk. 1, at:

”Et borgerservicecenter, som varetager en administrativ borgerbetjeningsopgave for en anden myndighed, kan til brug for borgerservicecenterets varetagelse af opgaven afkræve denne myndighed de oplysninger, der er fornødne til varetagelsen af opgaven.”

Af § 3, stk. 2, fremgår endvidere, at:

”En myndighed, der til en kommunalbestyrelse har overladt en administrativ borgerbetjeningsopgave, som varetages i et borgerservicecenter, kan i det omfang, det er fornødent, til brug for myndighedens varetagelse af tilknyttede opgaver eller kontrol med borgerservicecenterets opgavevaretagelse afkræve borgerservicecenteret oplysninger, som er tilgået dette som følge af varetagelsen af opgaven.”

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget afsnit 4.6.2.2. *Udveksling af oplysninger efter persondataloven* fremgår det, at der med lovforslaget sker en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3, om behandling af følsomme personoplysninger på det sociale område.

Af persondatalovens¹ § 2, stk. 1, følger, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven. Ifølge persondatalovens forarbejder følger det omvendt af bestemmelsen, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger

registrerede en dårligere retsstilling. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod direktivet² om behandling af personoplysninger

Datatilsynet har noteret sig, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet har vurderet, at en fravigelse af bestemmelsen i § 8, stk. 3, ikke vil være i strid med direktivet. Datatilsynet er enig i denne vurdering.

Datatilsynet skal imidlertid henlede opmærksomheden på, at § 8, stk. 3, blev indsat ved fremsættelsen af det 3. lovforslag til persondataloven med henblik på at fastsætte strenge betingelser for videregivelse af personoplysninger på det sociale område.

Det er Datatilsynets opfattelse, at lovforslaget om kommunale borgerservicecentre med sin generelle regulering muliggør udveksling af personoplysninger om sociale forhold i meget videre omfang, end det ellers ville have været tilfældet. Da der er tale om en række *ikke-konkretiserede* opgaver, finder Datatilsynet, at det ikke er muligt at overskue konsekvenserne af forslaget i forhold til udveksling af oplysninger på det sociale område.

Samtidig fremgår det ikke af lovforslagets bemærkninger, hvilke hensyn der nu – 4½ år efter vedtagelsen af persondataloven – taler for, at man i så ubestemt omfang sætter bestemmelsen i persondatalovens § 8, stk. 3, ud af kraft.

Datatilsynet skal derfor anbefale, at det meget nøje overvejes, om der nu er grundlag for at anlægge en anden vurdering af dette spørgsmål og fravige de strenge betingelser for videregivelse af følsomme oplysninger på det sociale område i helt generel form.

2. Det følger endvidere af forslaget § 3, stk. 5, at:

”Når arbejdsdokumenter, der i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, videregives i medfør af stk. 1 eller 2, mister dokumenterne ikke som følge af videregivelsen deres interne karakter.”

Af de almindelige bemærkninger afsnit 4.7.1. *Gældende ret* følger bl.a., at:

”Interne arbejdsdokumenter er som udgangspunkt ikke undergivet aktindsigt, jf. forvaltningslovens § 12, stk. 1, og offentlighedslovens § 7.”

Det følger endvidere af afsnit 4.7.2. *Indenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede regulering* bl.a., at:

”Det er efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse en u hensigtsmæssig barriere for borgerservicecentrenes virksomhed, at selve overladelser af en opgave bevirker, at der skal meddeles aktindsigt i oplysninger, som ellers ville

² Direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

være undtaget fra aktindsigt. Efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse gælder dette ligeledes, hvis det ved lovgivningen er bestemt, at to myndigheder skal varetage hver sin del af et integreret sagsbehandlingsforløb, i stedet for, at opgaven i overensstemmelse med en mere traditionel arbejdstilrettelæggelse var henlagt til en enkelt myndighed. Herved kan parter og udenforstående få adgang til notater og lign., som alene vedrører myndighedernes interne beslutningsproces, blot fordi der er sket en sådan særlig arbejdstilrettelæggelse, og der af denne grund er behov for at udveksle oplysningerne mellem borgerservicecenter og ansvarlig myndighed.

Der er derfor i lovforslagets § 3, stk. 5, indsat en bestemmelse om, at når arbejdsdokumenter, som efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven er interne, videregives efter lovforslagets § 3, stk. 1, 2 og 6, mister de ikke deres interne karakter.”

I tilknytning hertil skal det bemærkes, at det følger af persondatalovens § 31, at fremsætter en person begæring herom, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om 1) hvilke oplysninger der behandles, 2) behandlingens formål, 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Af lovens § 32, stk. 2, følger, at oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, kan undtages fra indsigt retten i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og 14.

På den baggrund er det Datatilsynets opfattelse, at lovforslagets § 3, stk. 1 og 2, tillige må antages at medføre en vis begrænsning i retten til indsigt i medfør af persondataloven.

Datatilsynet går ud fra, at dette er en tilsigtet konsekvens af forslaget. Tilsynet skal foreslå, at dette forhold omtales i bemærkningerne til loven.

3. Af de almindelige bemærkninger afsnit 4.3.1.3. Adgang til kommunens egne elektroniske systemer og til at foretage samkøring m.v. fremgår bl.a., at:

”En adgang for en enkelt kommunal medarbejder til alle borgerrelaterede oplysninger kan efter omstændighederne være vanskelig at forene med persondatalovens § 5 og de generelle krav om datasikkerhed i lovens § 41, stk. 3, og sikkerhedsbekendtgørelsens § 11. Dette uanset, at en medarbejder med en sådan generel adgang tilsvarende varetager en lang række opgaver, som hver for sig sagligt berettiger til adgang til de enkelte oplysninger.”

Datatilsynet skal understrege, at det som tidligere tilkendegivet³ er tilsynets opfattelse, at en generel adgang for medarbejdere til alle borgerrelaterede oplysninger er meget vidtgående, og at en sådan adgang er vanskelig at forene

³ Datatilsynets hørings svar af 7. april 2004 over Strukturkommissionens betænkning.

med persondatalovens § 5 og de generelle krav om datasikkerhed i lovens § 41, stk. 3, som bl.a. er udmøntet i sikkerhedsbekendtgørelsens § 11.

På den baggrund må adgangen til borgerrelaterede oplysninger i et servicecenter efter Datatilsynets opfattelse vurderes konkret og individuelt for den enkelte medarbejder, og det bør i denne forbindelse tilstræbes, at adgangen til navnlig følsomme oplysninger i eksempelvis sociale sager begrænses mest muligt.

Datatilsynet skal under henvisning til det anførte foreslå, at formuleringen "efter omstændighederne" i de almindelige bemærkninger afsnit 4.3.1.3. *Adgang til kommunens egne elektroniske systemer og til at foretage samkøring m.v.* slettes.

Den pågældende brug af medarbejdere til løsning af forskellige opgaver, gør det endvidere påkrævet, at der i forbindelse med servicecenterkonstruktionen og IT-understøttelsen af centrene sker en forøgelse af behandlingssikkerheden, herunder med hensyn til styring af brugerrettigheder og interne kontrolordninger i forhold til medarbejdernes anvendelse af IT-systemerne.

Det er i øvrigt Datatilsynets opfattelse, at etablering af servicecentre medfører, at kommunerne må styrke uddannelse og vejledning af medarbejderne om behandlingen af personoplysninger, herunder navnlig under hvilke betingelser en medarbejder lovligt kan behandle personoplysninger, som vedkommende er autoriseret til.

Datatilsynet skal henstille til ministeriets overvejelse, at de nævnte aspekter om behandlingssikkerhed og uddannelse og vejledning af medarbejdere også omtales i lovforslagets bemærkninger, således at det sikres, at hensyn til persondatabeskyttelse også indgår i det videre arbejde med etablering af servicecentre.

4. Der er i de almindelige bemærkninger afsnit 4.6.1.2. *Udveksling af oplysninger efter persondataloven* og 4.6.2.2. *Udveksling af oplysninger efter persondataloven* henvist til persondatalovens materielle behandlingsregler i § 5, stk. 1 og 2, §§ 6 – 8 og § 11, stk. 1.

Datatilsynet finder, at henvisningen bør omfatte § 5 i sin helhed, idet navnlig også proportionalitetsprincippet i persondatalovens § 5, stk. 3, hvoraf det fremgår, at oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles, er et centralt grundlæggende princip ved behandling, herunder videregivelse, af personoplysninger.

Persondatalovens § 5 er i øvrigt en implementering af databeskyttelsesdirektivets artikel 6.

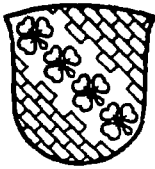
5. Datatilsynet går i øvrigt ud fra, at persondatalovens regler iagttages i forbindelse med de kommunale borgerservicecentres behandling af personoplysninger, herunder navnlig lovens bestemmelser om behandlingshjemmel, sikkerhed og den registreredes rettigheder. I det omfang servicecentrene – som dataansvarlige myndigheder – indsamler og registrerer personoplysninger skal Datatilsynet særligt henlede opmærksomheden på bestemmelserne om oplysningspligt over for den registrerede, jf. lovens kapitel 8.

6. Kopi af dette brev et sendt til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Asbjørn Jensen
Formand for Datarådet

Janni Christoffersen
Direktør

Høje-Taastrup Kommune

Bygaden 2, 2630 Taastrup

Telefon: 43 59 13 31

Direkte: 13 31

Ekspeditionstid:

Man., tir. og ons. 8.30 - 14.30

Torsdag 8.30 - 18.00

Fredag 8.30 - 13.30

Fax:

Email: post@htk.dk

www.htk.dk

Giro: 3 01 80 08

Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005

1.Ø

Deres ref.	Sagsbehandler	Dok.nr.	J. nr.	Dato
		806327	511313 00.01	7. januar 2005

Høje-Taastrup Kommunes høringssvar vedr. kommunalreformens lovkatalog

Høje-Taastrup Kommune fremsender hermed sit høringssvar vedr. det samlede lovkatalog, som skal udmønte den politiske aftale om en reform af den offentlige sektors inddeling og opgaver, i daglig tale kommunalreformen. Byrådet besluttede høringssvaret torsdag den 6. januar 2005.

Høje-Taastrup Kommune beklager, at der kun har været afsat godt en måned til at sætte sig ind i og kommentere de 48 lovforslag på i alt ca. 2.800 sider. Der kunne have været mere rimelige vilkår at vurdere en så indgribende reform under.

På økonomi- og finansieringssiden finder Høje-Taastrup Kommune det kritisabelt, at regeringen dels ikke har lagt stor vægt på at beskrive de økonomiske konsekvenser af de enkelte lovforslag, dels ikke har konkretiseret sine overvejelser om indholdet i nyt udligningssystem. Dette gør det umuligt for Høje-Taastrup Kommune at vurdere, om der følger tilstrækkelige ressourcer med til at løfte de meget udgiftstunge opgaver som kommunen fra 2007 får finansieringsansvaret for.

Høje-Taastrup Kommune stiller sig uforstående overfor, hvis regeringen vil gennemføre modellerne i Finansieringsudvalgets betænkning, da de rammer kommuner med højt socialt udgiftsbehov. Konsekvensen vil være et udligningssystem, hvor kommuner med store sociale problemer finansierer lavere skatter i kommuner uden sociale problemer.

Høje-Taastrup Kommune ønsker en garanti for, at kommunernes udgifter i forbindelse med opgaveomlægningen finansieres krone for krone. Dette er helt afgørende. Hvis ikke risikerer man, at de nye kommuners første opgave bliver at gennemføre omfattende nedskæringer eller tvungne skattestigninger, og dette kan ingen være tjent med.

De første omlægninger på lignings- og inkassoområdet varslers ilde. Når der lægges op til at reducere kommunernes bloktilskud med et beløb, som langt overgår kommunernes faktiske udgifter, så begynder de økonomiske advarselsslamper for alvor at blinke. Høje-Taastrup Kommune kan alene her risikere at miste op til 20 mio. kr. årligt.

Kommunens budgetlægning vil være forbundet med så stor usikkerhed, at de kommende budgetter meget vel kan risikere at blive enten nedskæringsbudgetter eller med tvungne skattestigninger. Det hænger blandt andet sammen med, at aftalen om kommunalreformen ikke indeholder et loft over, hvor meget kommunen maksimalt kan tabe som følge af omlægningen af tilskuds- og udligningssystemet. Det konstateres blot, at det årlige tab maksimalt kan være på 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget. Alene det forhold at kommunen kan tabe 0,2 pct. som følge af omlægningen af tilskuds- og udligningssystemet er i sig selv uacceptabelt.

Regeringen har udtrykt, at den samlede reform vil være udgiftsneutral, idet der i det store hele alene er tale om flytning af budgetter. Byrådet skal i den forbindelse påpege, at startomkostningerne selv for kommuner, der

Kopi til Lisa, Z.S.
Pernille, HTK
Anja, HTK
Lina, HTK
Louise, HTK
2x Henrik, Y6

skal forblive selvstændige som Høje-Taastrup Kommune, vil være så betragtelige, at det selv med en ekstraordinær indsats og over en årrække bliver svært at undgå nedskæringer eller skattestigninger.

For at sikre, at borgerne i deres hverdag kommer til at mærke en mere sammenhængende offentlig sektor med forenklinger og mindre bureaukrati, er det derfor også i denne sammenhæng afgørende, at staten krone for krone finansierer kommunens udgifter i forbindelse med opgaveomlægningen.

Fra 2007 får kommunerne andel i finansieringsansvaret for regionernes sygehusvæsen. Den overordnede logik er, at jo mere kommunens borgere anvender sygehusvæsenet, jo mere skal kommunen betale til regionerne.

I Københavns Amt er der mellem kommunerne betydelige forskelle i borgernes dødelighed, sygelighed og brug af sundhedsvæsenet. Det er slående, at Høje-Taastrup Kommunes borgere har en svagere helbredstilstand end de andre kommuners borgere. Borgerne i Høje-Taastrup må derfor forventes at have et relativt stort forbrug af sundhedsydelser. Det er derfor afgørende, at Høje-Taastrup Kommune i tilskuds- og udligningssystemet fuldt ud kompenseres for borgernes forbrug af sundhedsydelser.

Høje-Taastrup Kommune udtrykker sin bekymring for, at tidspresset for hele lovgivningsprocessen vil resultere i usammenhængende lovgivning, hvor kommunerne og medarbejderne meget vel kan blive sorteper. Det gør sig især gældende med processen på skatte- og inkassoområdet, som allerede overtages af staten pr. 01.07.2005.

Generelt om lovforslagene er der på flere lovområder et misforhold mellem den lovprisning af det kommunale selvstyre som står i de almindelige bemærkninger til lovforslagene og så indholdet af de enkelte lovparagraffer. Særligt tydeligt gør dette misforhold sig gældende på planområdet, hvor kommunernes handlerum er blevet særligt snævert. Tillige indeholder lovforslagene en række særlige ministerbemyndigelser, så ministrene uden at konsultere Folketinget kan træffe afgørelse indenfor deres område. Denne nye tendens i lovgivningen virker betænkelig ud fra en demokratisk vinkel. Høje-Taastrup Kommune kan ikke umiddelbart overskue konsekvenserne af disse beføjelser, men vil vurdere konsekvenserne, når lovene har været i drift et par år.

Høje-Taastrup Kommune vil knytte sine kommentarer til flere opgaveområder:

Beskæftigelsesområdet

Høje-Taastrup Kommune har gennem flere år og med stor succes organiseret sin indsats på området som beskrevet i lovforslaget. Kommunen er derfor klar til at håndtere de udfordringer, der ligger i at få status som C-center og blive pilot-jobcenter. Høje-Taastrup Kommune har ved brev af 24.09.2004 anmodet om at blive pilot-jobcenter. Kommunen har formelt inden jul 2004 sendt sin ansøgning herom.

Høje-Taastrup Kommune må vurdere, at det nye system hverken fremtræder så enstrenget eller stringent, som regeringen havde opsat som mål. Der synes ikke at være andre forenklinger end bofællesskabet med AF. Den delte ledelse i A- og B-center grundmodellen rummer alle tegn på at kunne skabe uklare ansvarsplaceringer i det daglige.

Høje-Taastrup Kommune mener, at det bør revurderes, at der i det lokale beskæftigelsesråd kommer en repræsentant for Byrådet, således at den direkte kontakt mellem Byrådet og det kommunale beskæftigelsesråd sikres.

Høje-Taastrup Kommune ser med bekymring på modellen, hvor en ministerudnævnt regionsdirektør som embedsmand får en vidtstrakt kompetence i forhold til den lokalt besluttede beskæftigelsespolitik, dette ses som en udhuling af det kommunale selvstyre. Modellen kan efter kommunens umiddelbare vurdering ikke genfindes mange andre steder i den offentlige sektor. Høje-Taastrup Kommune finder modellen meget udansk og problematisk, idet en embedsmand tildeles kompetence over et demokratisk valgt organ – det fremtidige kommunale beskæftigelsesudvalg. Initiativet anses således for at være i dårlig overensstemmelse med den almindelige opgave- og ansvarsfordeling i den offentlige forvaltning.

Høje-Taastrup Kommunes gode resultater er blandt andet sikret ved et meget tæt samarbejde mellem de sagsbehandlere, der varetager ydelsesdelen, og de sagsbehandlere, der formidler beskæftigelsestilbud. Høje-Taastrup Kommune vil derfor udtrykke bekymring for den organisatoriske adskillelse, der lægges op til i lov-

forslaget, idet det kan medføre unødigt administration og mest af alt at borgerne skal forholde sig til to organisatoriske enheder, hvormed den enstrengede indgang for borgerne ikke opleves.

Høje-Taastrup Kommune vurderer, at det er uhensigtsmæssigt at lægge hele sygedagpenge indsatsen i jobcentret. Det bør "kun" være den del, hvor der er tale om en fastholdelse til arbejdsmarked såvel ordinær som f.eks. flexjob, da kommunen er bekymret for, at der ikke bliver nok fokus på den specifikke sygedagpengeopfølgning. Der henvises til regeringens handlingsplan december 2003, hvor der iværksættes en række initiativer for at effektivisere området og dermed mindske sygefraværet. Det er efter kommunens vurdering vigtigt at fastholde denne fokus.

Sundhedsområdet

Høje-Taastrup Kommune ser frem til at løse de mange nye opgaver på sundhedsområdet.

Høje-Taastrup Kommune er bekymret for økonomien som følge af den foreslåede finansieringsmodel. Incitamentet til at investere i forebyggelse og sundhedsfremme er, at kommunerne hermed kan mindske udgifterne til sygehusindlæggelser, men logikken synes svag, når der kræves samme betaling for alle typer af sygehusindlæggelser.

I samme forbindelse er det aldeles uhensigtsmæssigt, at der initieres et opkrævningssystem baseret på en regning for hver eneste behandling (konsultation), uanset baggrund og indhold. Anslået vil det betyde udveksling af bilag af denne karakter på ikke mindre end 600.000 transaktioner årligt alene vedrørende borgerne i Høje-Taastrup Kommune, angiveligt ud fra et overordnet ønske fra lovgiverne om, at kommunen derved skulle få en tilskyndelse til at forebygge, at kommunens borgere skal til lægebehandling.

Det afgørende her er i stedet spørgsmålet om handlemulighed eller ej: Kommunen har ikke – og vil aldrig få – indflydelse på behovet for behandling. Det er derfor helt nødvendigt med en differentiering mellem de forskellige lidelser, hvis man ønsker dette mønster lagt til grund for afregninger.

Betalingsmodellen bør indrettes således, at betaling alene sker i forhold til sygehusindlæggelser, som kommunen reelt har mulighed for at forhindre gennem en forebyggende og sundhedsfremmende indsats.

Det er afgørende, at Høje-Taastrup Kommune i forbindelse med omlægningen af tilskuds- og udligningssystemet fuldt ud kompenseres for kommunens borgeres træk på regionernes sundhedsvæsen.

Det sociale område (0-17 år)

Høje-Taastrup Kommune ser frem til at løse mange af de nye udfordringer på børneområdet med nye opgaver og et mere enstrengt system, hvor borgerne har én indgang. Kommunen føler sig fuldt ud rustet, såvel organisatorisk som fagligt, til at løse de nye opgaver.

Kommunen ser store fordele i at have en bedre mulighed for at tage den fulde og udelte styring af området, fordi dette giver gode muligheder for at foretage helhedsorienterede løsninger i nærmiljøet. På denne baggrund vurderes det også at være meget hensigtsmæssigt, at kommunen i fremtiden selv vil have mulighed for eksempelvis at oprette egne døgninstitutioner.

Det er kommunens opfattelse, at det må være afgørende, at tildelingen af de økonomiske midler, der nu ligger i amtet, følger børnene - altså bliver udregnet i forhold til de faktiske udgifter kommunerne har haft de senere år.

Det sociale område (18-65 år)

Høje-Taastrup Kommune er bekymret for økonomien som følge af lovforslagene. Da den statslige refusionsordning, som til dels afløser grundtakstordningen, ikke udgør nær samme sikkerhedsnet for store udgifter, øges risikoen for, at enkelte borgere kan medvirke til budgetoverskridelser.

Høje-Taastrup Kommune undrer sig over, at kommunerne ikke har fået tildelt ansvar i driften af institutioner i aldersgruppen for 18-65 år, når dette er tilfældet for institutioner for aldersgruppen 0-18 år. Høje-Taastrup Kommune anmoder om en nærmere vurdering af dette.

Specialundervisning

Ingen bemærkninger.

Planlægning

Kommunen finder det uheldigt, at der ønskes lovgivet særligt om planlægningen i Hovedstadsområdet. Det må tages som udtryk for en detaljeret styring af planlægningen. Dette er uheldigt, fordi den detaljerede regelstyring vil være hæmmende for udviklingen i Hovedstadsområdet.

Særligt er Høje-Taastrup Kommune utilfreds med måden, som stationsnærhedsprincippet bliver fortolket på i hovedstadsområdet, fordi princippet fastlægger, at erhverv med mange ansatte skal lokaliseres inden for 1000 meter fra en jernbanestation. Lovforslaget kommer til at umuliggøre det arbejde, som Høje-Taastrup i samarbejde med en række vestegnskommuner, Københavns Amt og Miljøministeriet har sat i gang om revitalisering af ældre erhvervsområder. Med lovforslaget lægges der op til at fasttømre dette princip gennem lovgivning og dermed lukke af for en lokalpolitisk diskussion om udviklingen af disse områder. Regeringen bør ændre holdning på dette punkt og reelt give hovedstadskommunerne mulighed for at fortsætte dette vigtige udviklingsarbejde.

Kommunen finder det endvidere uhensigtsmæssigt, at det foreslås, at de grønne kiler ikke kan anvendes til bymæssige fritidsaktiviteter, da borgernes brug af de grønne områder derved begrænses væsentligt. Kommunen vurderer, at det er vigtigt at intensivere anvendelsen af de allerede udlagte arealer til byformål. Hvis dette skal kunne ske, bør det være muligt at lokalisere visse bymæssige fritidsaktiviteter i de grønne kiler.

Kommunen vurderer, at det vil være mere hensigtsmæssigt at følge rammellovgivningens princip – også for hovedstadsområdet. Dette vil sikre en løbende politisk proces og afvejning omkring de overordnede planlægningsprincipper.

Teknik- og miljøområdet

Høje-Taastrup Kommune beklager, at kommunens henvendelse vedr. Ring 5/Tværvej ikke er imødekommet i udkastet til lovforslag. Kommunen har i flere år i samarbejde med en række kommuner presset på for, at staten påtager sig ansvaret for at anlægge Ring 5, som vil få vital betydning for trafikafviklingen i hovedstadsområdet. Ring 5 strækker sig reelt fra Køgeområdet til Hillerødområdet, og det er almindeligt anerkendt, at anlæggelsen af denne vej er helt central for at løse trafikproblemerne i hovedstadsområdet. Kommunen ønsker derfor, at Ring 5/Tværvej får status som statsvej, og at (færdig)anlæggelsen af vejen gives højeste prioritet de kommende år.

Roskildevejs beliggenhed gennem en række kommuner udgør et muligt problem, idet man kan nære bekymring for, at de forskellige myndigheder vil prioritere vejvedligeholdelsen forskelligt. Roskildevejs status som vigtig indfaldsvej til København nødvendiggør, at dette prioriteringsproblem løses af staten eller regionen.

Høje-Taastrup Kommune kan nære bekymring for, at kommunen får overdraget en række uløste trafikale problemer. Eksempelvis er krydset Hveen Boulevard/Sydvej særdeles problematisk. Lysreguleringerne ved Høje Taastrup Vej og Blekinge Boulevard, rundkørslen ved Roskildevej og krydset ved Holbækmotorvejen er også problematiske. Hertil kommer, at der i flere af krydsene mellem amtsvejene og motorvejene kun er anlagt halve rampeanlæg. Høje-Taastrup Kommune skal opfordre til, at disse problemer enten afklares inden overdragelsen, eller at der følger ressourcer med.

Høje-Taastrup Kommune skal desuden opfordre til, at kommunen kompenseres økonomisk for driften og vedligeholdelsen af ikke kun de "gamle" amtsveje men også for drifts- og vedligeholdelsesudgifterne til bygningsværkerne i tilknytning til disse.

Høje-Taastrup Kommune påpeger i øvrigt den manglende samordning mellem de udsendte lovforslag på vejområdet og på planområdet. Detailstyringen på planområdet hænger slet ikke sammen med, at man på vejområdet i det nuværende Københavns Amt nedklassificerer samtlige amtsveje til kommuneveje. Det vil sige, at en relativ stor del af det overordnede vejnet i Storkøbenhavn i løbet af få år risikerer at blive behandlet uden logisk og trafikal sammenhæng.

På miljøområdet er Høje-Taastrup Kommune tilfreds med, at jordforureningsopgaven fremover skal varetages af regionerne. Ligeledes på naturbeskyttelses- og vandområdet er kommunen tilfreds med her at få tillagt en række nye opgaver, som har tæt sammenhæng til nogle af de opgaver, som løses allerede i dag.

Kultur

Høje-Taastrup Kommune er bekymret for, at staten med lovforslagene har taget de første skridt til helt at trække sin støtte til de tre kulturinstitutioner Taastrup Teater, Teater Hedeland og Kroppedal. Kroppedal har som museum en bred folkelig interesse ud over kommunens grænser og varetager samtidig opgaver for kommunerne i hele Storkøbenhavn. Tilsvarende henter Taastrup Teater i betydelig grad sit publikum uden for kommunen. Høje-Taastrup Kommune kan især frygte for Teater Hedeland, hvis ikke det nuværende amtslige tilskud fortsætter som et statsligt tilskud. En fortsættelse af dette tilskud er afgørende for både Hedeland og Teater Hedelands fremtid.

Borgerservice

Høje-Taastrup Kommune er en af de kommuner, der er længst fremme i forhold til lovens intentioner om etablering af servicecentre. Kommunen tilbyder borgerne service i to decentrale centre samt et centralt placeret center på rådhuset. Servicecentrene varetager borgerrettede opgaver på alle opgaveområder og opgavetyper. Høje-Taastrup Kommune hilser derfor hovedtendenserne i lovforslaget velkommen

Høje-Taastrup Kommune oplever dog forslaget til skatteforvaltningslov som en klar forringelse af servicen over for borgerne, når kommunen ikke længere kan udskrive skattekort og forskudsopgørelser, således som det fremgår af lovforslaget. Det vil betyde, at intentionerne om servicecentre som borgernes indgang til den offentlige sektor udvandes. Borgernes mulighed for helhedsorienteret sagsbehandling i forbindelse med ændringer i livssituationer vil ikke altid længere være til stede. Også tilgængelighedsprincippet i lovforslaget vurderes problematisk på dette område, dels ved etablering af skattecentre, der skal dække en region, dels ved kommunernes manglende mulighed for at udføre myndighedsopgave - i forbindelse med forskudsregistrering og ændring af skattekort.

Høje-Taastrup Kommune har i flere år haft meget fokus på og succes med digitale løsninger, udvikling af medarbejdernes IT-kompetencer og de seneste tilbud til borgerne om undervisning i Internet, selvbetjeningsløsninger og borger-pc. Derfor ses det med anerkendelse fra Høje-Taastrup Kommunes side, at loven understøtter denne udvikling.

Høje-Taastrup Kommune vil indskærpe, at kommunen fortsat ønsker, at man ikke kun i lovgivningen men også i praksis sikrer, at udveksling af oplysninger ikke er en barriere. Tidligere erfaring har vist, at realisering af den digitale administration af f.eks. boligstøtte ikke har kunnet lade sig gøre på grund af manglende adgang til Huslejerregistrering og Lønregistrering. Den slags barrierer vil være afgørende for, om de kommunale servicecentre kan yde den borgerservice, som loven lægger op til.

Skat og inkasso

Skatteområdet

Skattecenter København Vest blev dannet med baggrund i de meget klare opfordringer fra regeringen og i den daværende lov (L 131 af 12.04.2003). Høje-Taastrup Kommune beklager derfor, at regeringen ikke har fulgt kommunens udtalelse fra marts 2004, hvorefter kommunerne selv skulle aftale en hensigtsmæssig organisering, der på samme tid respekterer allerede indgåede samarbejder/ligningscentre og en ny kommunal organisering.

Lovforslagets konkrete udspil med hensyn til fuldtidsstillinger og driftsomkostninger i de kommende DUT-forhandlinger er aldeles uacceptable. De udtrykker en mangel på realitetssans og vil isoleret set medføre et alvorligt driftstab for Høje-Taastrup Kommune på 10-15 mio. kr. årligt.

Høje-Taastrup Kommune udtaler også, at der naturligvis skal kompenseres fuldt ud for et eventuelt huslejetab og etableringsomkostninger ved statens overtagelse af ligningsopgaven.

Lovforslaget rammer lige ned i den henvendelse, som borgmester Anders Bak rettede til Indenrigsministeriet i efteråret 2004 forud for de kommende opgaveoverførsler. Heri udtrykker kommunen bekymring for, at kommunerne kompenseres ud fra forkerte gennemsnitstal uden sammenhæng med den enkelte kommunes reelle omkostninger til opgaverne. En kommune som Høje Taastrup, der hidtil har klaret en opgave effektivt og med relativt lave omkostninger, bliver altså straffet voldsomt med dette forslag.

Inkassoområdet

Det er Høje-Taastrup Kommunes opfattelse, at lovforslagets konkrete udspil med hensyn til fuldtidsstillinger og driftsomkostninger i de kommende DUT-forhandlinger er aldeles uacceptable. Forslaget er lige som på skattedelen udtryk for en mangel på realitetssans, og det vil give Høje-Taastrup Kommune et årligt økonomisk tab på 4-5 mio. kr.

Kommunen deler samtidig KL's holdning og frygt for, at lovforslaget vil medføre dårligere borgerservice og mere administration. Borgerne risikerer at skulle rette henvendelse om samme sag flere steder.

Byrådet finder det endelig meget magtpåliggende at nævne, at usikkerheden for de berørte medarbejdere er stor. Høje-Taastrup Kommune ønsker derfor også en hurtig afklaring af lovforslagets konsekvenser.

Evalueringsinstitut

Høje-Taastrup Kommune deler KL's frygt for øget statslig detailstyring og kontrol. Der er dermed risiko for, at forslaget vil udhule hele det kommunale selvstyre. Det er samtidig uholdbart, hvis instituttets sammenligninger i fremtiden kan blive anvendt som forsimplet grundlag for fordeling af midler og tilskud (taxameterprincipper), uden nuancerede hensyn til en kommunes sociale, sundhedsmæssige og strukturelle problemer.

Efter Høje-Taastrup Kommunes opfattelse er der desuden en risiko for, at kommuner uretmæssigt hænges ud (gabestokken) – bl.a. ved anvendelse af ufuldstændige sammenligninger.

Brugt rigtigt vil instituttets evalueringer kunne løfte den kommunale og regionale opgavevaretagelse. Høje-Taastrup Kommune imødeser derfor et evalueringsinstitut, der formår at udnytte den indsamlede viden og sin ekspertise til et fælles bedste

I Høje-Taastrup Kommune lægges der stor vægt på udvikling af kvalitetsarbejdet i kommunen med fokus på at måle og synliggøre resultater og output overalt i organisationen og i forhold til borgere/brugere. Dette har Byrådet senest pointeret i forbindelse med budget 2005. Som sådan er Høje-Taastrup Kommune altså på forkant med intentionerne bag oprettelsen af evalueringsinstituttet.

Regioner

Høje-Taastrup Kommune udtrykte i marts 2004 i sin tilkendegivelse over for Strukturkommissionens betænkning,

- at kommunen gerne så etableret 1-3 regioner på Sjælland og
- at det med en strukturreform, der understøtter kommunen som borgerens primært indgang til den offentlige sektor, ville være naturligt at begrænse opgavemængden på det regionale niveau.

Høje-Taastrup Kommune udtrykker sin anerkendelse af, at kommunens tilkendegivelser er imødekommet.

Ses der bort fra driften af sygehusene, fremstår det for kommunen noget uklart, hvilken status og kompetence de nye regioner får på opgaveområder som erhvervsudvikling og fysisk planlægning. Denne usikkerhed forstærkes, når man læser lovforslagene, hvor der fra statens side lægges op til en meget tæt (detail)styring af hovedstadsområdet.

Øvrige områder

Erhvervsområdet

Høje-Taastrup Kommune ønsker, at der bliver etableret et selvstændigt vækstforum for Vestegnen, og at muligheden for at etablere mindst to vækstfora i regionen dermed bringes i anvendelse.

Det er vigtigt, at der tages højde for områdets særlige forhold i arbejdet med erhvervsudviklingsstrategier, og at disse særlige forhold kommer til at indgå i den overordnede regionale udviklingsplan.

Forslaget om, at erhvervsservice fremover er en kommunal opgave, er i overensstemmelse med Høje-Taastrup Kommunes initiativ til at samarbejde med Erhvervsrådet om et erhvervsservicetilbud.

Gymnasieområdet

Høje-Taastrup Kommune udtrykte ligeledes i marts 2004, at man gerne ville overtage ansvaret for gymnasieområdet. Kommunen så det således som en god mulighed for at kunne koordinere uddannelsesindsatsen i grundskolen og gymnasiet.

Høje-Taastrup Kommune vil i det lys udtrykke sin beklagelse over, at kommunens holdning ikke er imødekommet.

Konklusion

Vi er opmærksomme på, at den bærende idé bag reformen er et ønske om at styrke og fremtidssikre det danske kommunestyres centrale rolle i velfærdssamfundet. Det, vi er helt enige om, er et tiltrængt og nødvendigt skridt i retningen af en indgang for borgere og virksomheder i fremtidens Danmark. Det kunne også give bedre og mere sammenhængende service for borgerne. Vi er helt enige i behovet for en kommunalreform, der kan opfylde disse mål. Som det har fremgået af gennemgangen af de fleste lovforslag, kommenteret i dette høringsmateriale, trækker mange af de nye regler desværre i en helt anden retning, hvorfor vi skal anmode om en revidering af de af os påpegede punkter.

Der vedlægges supplerende mindretalsudtalelse fra Socialistisk Folkeparti og Dansk Folkeparti.

Kommunens tilkendegivelse fremsendes enslydende til KL og Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Venlig hilsen

Sign. 7.1.2005
Anders Bak
Borgmester

Dato	Sagsbehandler	SagsID	J.nr.	Dok.nr
7. januar 2005	ThomasSoe	511313	00.01	806622

Kommunalreform. Mindretalsudtalelse fra SF og DF ved byrådsmøde 6.1.2005

Socialistisk Folkeparti og Dansk Folkeparti kunne på byrådsmødet den 6. januar 2005 ikke tilslutte sig, at følgende udtalelse indgår i Høje-Taastrup Kommunes høringssvar til Indenrigs- og Sundhedsministeriet:

"Kommunen finder det endvidere uhensigtsmæssigt, at det foreslås, at de grønne kiler ikke kan anvendes til bymæssige fritidsaktiviteter, da borgernes brug af de grønne områder derved begrænses væsentligt. Kommunen vurderer, at det er vigtigt at intensivere anvendelsen af de allerede udlagte arealer til byformål. Hvis dette skal kunne ske, bør det være muligt at lokalisere visse bymæssige fritidsaktiviteter i de grønne kiler.

Kommunen vurderer, at det vil være mere hensigtsmæssigt at følge rammeloavgivningens princip – også for hovedstadsområdet. Dette vil sikre en løbende politisk proces og afvejning omkring de overordnede planlægningsprincipper."

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Stationsparken 27
2600 Glostrup
Tlf. 4322 2222d
Fax 4322 2971
www.kbhamt.dk

Dato: 06.01.2005
Sagsnr.: 9864537
Arkiv: 1-50-0

Kopi til Lisa, 2.S.
Lina, TK
Louise, TK
Mau, 20

INDGÅET I

- 7 JAN 2005

1.Ø

KØBENHAVNS AMTSRÅDS HØRINGSSVAR TIL REGERINGENS LOVPAKKE TIL GENNEMFØRELSE AF STRUKTURREFORMEN

Regeringen udsendte den 1. december 2004 46 lovforslag i høring. Københavns Amtsråd har drøftet lovforslagene og har på et ekstraordinært Amtsrådsmøde den 6. januar 2005 vedtaget at afgive nedenstående synspunkter som høringssvar. De er udtryk for de for amtet væsentligste problemstillinger og er opdelt i en række overordnede principper og en række kommentarer til de enkelte lovforslag.

Overordnede principper

1. Amtsrådet ønsker, at de regionale opgaver i hovedstadsområdet bliver løst med dynamik og med fokus på udvikling og nytænkning. Det kræver en stærk Region Hovedstaden, der har de nødvendige finansielle ressourcer, nødvendige kompetencer og folkevalgte regionspolitikere, der har det demokratiske ansvar for at udvikle hovedstaden med koordinering af alle aktører - sygehuse, forskning, universiteter, kommuner og erhvervsliv.
2. Regionsrådet har ansvaret for at udvikle hovedstaden som en metropol, der kan klare sig i konkurrencen med øvrige regioner i Europa og som samtidig kan fungere som lokomotiv for det øvrige Danmark. Ansvar for at være regional udviklingsdynamo kræver sammenhængskraft i planlægning, infrastruktur, erhvervsfremme, forskning samt i teknologioverførsel til virksomheder og nye iværksættere og i kommercialisering af opfindelser.
3. Rådet for Region Hovedstaden bør have størst mulig fleksibilitet i lovgrundlaget til at varetage sit politiske ansvar, især i lyset af, at Region Hovedstaden omfatter næsten 1/3 af landets befolkning og vil få ca. 40.000 ansatte. Ansvar for udviklingen af regionen skal entydigt placeres i Regionsrådet med de nødvendige kompetencer og uden en række ministerbeføjelser, og uden at en række andre aktører kan igangsætte isolerede initiativer, der kompromitterer sammenhængskraften og det regionalpolitiske ansvar.
4. Det er bekymrende, at staten i lovpakken har beregnet, at Region Hovedstaden starter med et finansielt underskud på knap en halv milliard kroner. Det vil kunne gå ud over opgavevaretagelsen og skabe folkelig modstand mod Region Hovedstaden fra første færd.

5. Det enkelte regionsråd bør kunne tilrettelægge sit virke på en sådan måde, at alle regionsrådsmedlemmer reelt får mulighed for at deltage i og påtage sig ansvar i det politiske arbejde - også medlemmerne i de små partier - og at den regionale egenart og mangfoldighed i arbejdet fortsat kan være et demokratisk kendetegn.
6. Hele lovkomplekset er både præget af en kraftigt øget detailregulering og af vidtgående ministerbemyndigelser til at fastsætte de nærmere regler. Endvidere får Rigsrevisionen en kontrollantmulighed over for regionerne ud over den formelle revision. Det samme gælder ikke for kommunerne. Samlet set er der tale om en bemærkelsesværdig tæt styring af de direkte folkevalgte regionsråd. De bør få friere rammer i den endelige lovgivning.

Regionernes oprettelse og styreform

Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

7. Regionerne bør have frihed til selv at tilrettelægge hensigtsmæssige politiske arbejdsformer med f.eks. tværgående udvalg, der tilgodeser de særlige behov i hver enkelt region. Derfor bør det også være muligt at nedsætte tværgående udvalg udover forretningsudvalget og ikke blot de rådgivende "§17 stk. 4 udvalg".
8. Det bør sikres, at alle regionspolitikere kan spille en aktiv rolle i politikudformningen i regionsrådet. Region Hovedstaden vil få store og komplekse opgaver, og honoreringen bør derfor have en rimelig størrelse i forhold til andre folkevalgte politikere. Det foreliggende forslag tilgodeser ikke dette. Derudover bør antallet af folkevalgte i Region Hovedstaden afspejle regionens størrelse.

Lov om regionernes finansiering

9. Region Hovedstaden bør have et økonomisk udgangspunkt svarende til det nuværende udgiftsbehov og de samme muligheder for at tilgodese nye behandlingsbehov m.v. som i det øvrige land. I lovpakken har staten beregnet, at Region Hovedstaden som udgangspunkt vil få et underskud på knap en halv milliard kroner. Heri indgår 450 mio. kr. på sundhedsområdet, som også omfatter en forringelse i forhold til forskning. Endvidere indgår et underskud på 30 mio. kr. i forhold til regional udvikling og 17 mio. kr. i bortfald af statsligt tilskud til hovedstadsregionens turismeorganisation, Wonderful Copenhagen.
10. På sygehusområdet har Københavns Amt det næstlaveste udgiftsniveau og Frederiksborg Amt det tredjelaveste i Danmark (henholdsvis indeks 95 og 97 i forhold til amts gennemsnittet baseret på regnskab 2003 og eksisterende udgiftsbehovskriterier). Såfremt staten alligevel gennem reformen vil reducere udgiftsniveauet i Region Hovedstaden i forhold til det øvrige land, så bør staten tage det politiske ansvar og foretage de fornødne økonomiske tilpasninger i 2005 og 2006 i H:S, som den selv er en central medejer af.
11. På speciallægepraksisområdet har hovedstadsområdet over en lang årrække etableret en høj dækning (indeks 145 i udgiftsniveau i forhold til landsgennemsnittet), som kun delvis substituerer sygehusydelser og dermed er udtryk for et højt serviceniveau over for befolkningen. Såfremt staten gennem reformen vil reducere udgiftsniveauet i Region Hovedstaden i forhold til det øvrige land, så bør staten give regionen de fornødne redskaber til at reducere dækningen gennem nedlæggelse af et antal speciallægepraksis, så man ikke ensidigt må foretage tilpasningen på sygehusene.

12. Den foreslåede finansieringsmodel på sundhedsområdet bør i højere grad tage hensyn til de særlige problemer, der knytter sig til det psykiatriske område i storbyen. Region Hovedstaden har 45 pct. af Danmarks svært psykisk syge og kun 30 pct. af den samlede befolkning.
13. Regionernes økonomi opdeles i separate "kasser". Det vil begrænse muligheden for prioritering og fleksibilitet samt øge de administrative opgaver i den forbindelse. Derudover giver finansieringsformerne ikke det fornødne entydige ansvar i regionsrådet, f.eks. på grund af blokeringsmuligheder fra kommunernes side.

Sundhedsområdet

Sundhedsloven

14. Finansieringsmodellen for sundhedsvæsenet bør være mere enkel og ubureaukratisk.
15. Det bør sikres, at svært psykisk syge fortsat har mulighed for et fuldt integreret tilbud med behandlingspsykiatri og socialpsykiatriske boligtilbud. Nye myndighedsbarrierer vil forringe tilbuddet til de svært psykisk syge og risikerer at medføre, at sygehusene på ny skal opbygge egne botilbud til langvarigt indlagte svært psykisk syge.
16. Opgavefordelingen mellem region og kommuner på genoptræningsområdet og sondringen mellem genoptræning og behandling bør tydeliggøres. Den vekslende brug af begreberne "efter endt behandling på sygehus" og "efter udskrivning fra sygehus" skaber uklarhed. Forslagets manglende sammenhæng mellem økonomisk ansvar og kompetence risikerer at medføre u hensigtsmæssig sundhedsfaglig adfærd og øgede konflikter mellem de forskellige dele af sundhedsvæsenet – til skade for borgeren.
17. Regionerne bør tillægges en koordinerende, analyserende og rådgivende rolle på forebyggelsesområdet.
18. Det bør være muligt for regioner og kommuner selv at etablere en hensigtsmæssig samarbejdsstruktur i relation til samarbejdsforaene mellem region og kommuner. F.eks. kan de nuværende samordningsudvalg ved amtets sygehuse kun videreføres efter tilladelse fra ministeren.
19. Hovedstaden og Medicon Valley har en styrkeposition inden for medico/sundhedsområdet – bl.a. baseret på sundhedsforskning i verdensklasse. Staten bør sikre, at forskningen på sygehusområdet i hovedstadsområdet fortsat styrkes og udvikles, i form af ikke mindst spidskompetencerne, så hovedstaden kan forblive i sundhedsforskningens internationale topklasse. Specielt bør det være muligt for regionerne at udvikle trekantssamarbejdet mellem erhverv, forskning og sygehuse yderligere, herunder teknologioverførsel fra forskning til virksomheder og kommercialisering af opfindelser.

Socialområdet

Lov om social service

20. Regionerne bør i lovgivningen gives selvstændig mulighed for at reagere på behov og udviklingstendenser på det specialiserede socialområde. I det foreliggende forslag skal regionerne blot reagere på kommunale tilkendegivelser af behov. Dermed får regionen ingen selvstændig opgaveidentitet og kan ikke være garant for, at socialområdet fortsat udvikles, eller at der fortsat eksisterer en bred og sammenhængende vifte af specialiserede sociale tilbud.

21. For at sikre, at regionerne fortsat kan betjene små målgrupper med særlige behov, bør der i lovgivningen fastlægges retningslinier for udlægning af regionale institutioner til kommunerne, der tager hensyn til fortsat faglig og økonomisk bæredygtighed i de specialiserede regionale tilbud. Endvidere bør regionerne forestå fordelingen af brugere til de tilbud og institutioner, som regionen driver, så der ikke sker målgruppeskred.
22. For at sikre regionernes grundlag for at drive specialiserede tilbud, bør de have konkurrencevilkår, der er parallelle med andre leverandørers. Tværgående og myndigheds- og myndighedslignende opgaver bør finansieres objektivt via bloktilskud for ikke at gøre regionernes pladspriser dyrere og dermed usammenlignelige med andre leverandører, der ikke har den type opgaver.
23. Regionerne bør også have ansvaret for sociale tilbud til børn og unge med alvorlige sindslidelser og alkoholbetingede eller organiske hjerneskader for at sikre sammenhæng mellem den behandlingspsykiatriske og sociale indsats for målgruppen.
24. Den nationale videns- og specialrådgivningsfunktion (VISO) bør udover rådgivning og udredningsopgaver også omfatte specialundervisningsspørgsmål.
25. Regionen bør være forpligtet til at oprette samarbejdsorganer med handicaporganisationer m.fl.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

26. Brugerindflydelsen på indholdet i de regionale tilbud bør kunne ske direkte gennem regionerne – og ikke kun via kommunerne. Ellers vil konsekvensen være en forringet retsstilling for den enkelte bruger.

Almenboliglovgivningen

27. For at videreføre de senere års kvalitetsløft af handicapboliger bør regionerne gives mulighed for at etablere og bygge nye tilbud efter almenboliglovgivningen til målgrupper med specielle behov. Ellers vil vilkårene for de mest handicappede medborgere blive forringet.

Uddannelsesområdet

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser

28. Regionerne bør tillægges reel beslutningskompetence til at løfte opgaven med at koordinere indsatsen for det samlede uddannelsesområde f.eks. i forhold til fastsættelse af institutionernes kapacitet, udbud af studieretninger og elevfordeling på gymnasieområdet. Ellers er der en risiko for, at eksempelvis gymnasier på Vestegnen med en lille søgning på grund af befolkningssammensætningen eller ældre gymnasier med ringere fysiske rammer vil have svært ved at overleve. Regionsrådet må have politisk mulighed for at kunne sikre en geografisk og social spredning af kapaciteten.

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love

29. Regionerne bør varetage den mest specialiserede specialundervisning af børn med svære multiple funktionsvanskeligheder og børn, som er døvblinde. Derfor er det uforståeligt, at Geelsgårdskolen skal overgå til Region Hovedstaden, mens Kirkebækskolen skal overgå til det kommunale niveau. De to skoler har samme målgruppe og bør derfor bevares på regionalt niveau. Komplexiteten i børnenes undervisningsbehov og børnenes øvrige behov

nødvendiggør en nær tilknytning til såvel sundhedssektoren som socialsektoren i de kommende regioner.

30. Den mest specialiserede specialundervisning af børn med gennemgribende udviklingsforstyrrelser bør ligeledes varetages af regionerne. Komplexiteten i børnenes undervisningsbehov forstærkes af, at der ofte er tale om en kombination af autisme og generelle indlæringsvanskeligheder. Der er således behov for nær tilknytning til psykiatri-sektoren i de kommende regioner. Bakkeskolen, Brøndagerskolen og Kasperskolen bør derfor fortsat bevares på regionalt niveau.
31. Region Hovedstaden bør på baggrund af den geografiske spredning af brugerne og den brede opgaveportefølje for målgrupperne drive alle fem tale- og høreinstitutter i regionen (inkl. institutterne i Københavns og Frederiksberg Kommuner og Bornholm). Ellers er der risiko for, at den regionale koordinering og samordning af tilbuddene besværliggøres unødigt.

Miljø- og naturområdet

Lov om forurening af jord

32. Opgaverne vedrørende kortlægning af grundvandsressourcen, den grundvandsbeskyttende indsatsplanlægning og indsatsen i forhold til jordforureningen hænger tæt sammen og bør derfor alle placeres i regionerne – og ikke deles mellem tre forskellige myndigheder.

Lov om miljømål, vandforsyning mm.

33. For at undgå konflikter mellem lokale og regionale interesser ved fordeling af grundvandsressourcer til drikkevand, bør der fastsættes rammer for samarbejdet omkring vandindvinding, da grundvandsforekomster ofte strækker sig over flere/mange kommuner.

Lov om miljøbeskyttelse

34. Tilsynet med større, miljøtunge og højt specialiserede virksomheder bør samles enten under staten eller i regionerne for at sikre alle virksomheder sagsbehandling på et fagligt højt niveau.
35. Armslængde-princippet om, at man på virksomhedsmiljøområdet ikke er tilsynsmyndighed for sig selv, bør fastholdes. Kommunerne bør for at undgå interessekonflikter ikke både være ejere af f.eks. affalds- og rensningsanlæg og samtidig være ansvarlig miljømyndighed for de samme anlæg.

Regional udvikling

36. Det er positivt, at reformen giver regionerne det overordnede ansvar for den regionale udvikling. De gode hensigter bliver desværre ikke fulgt op af de konkrete lovforslag. Der bør udarbejdes en samlet lov om regional udvikling, der giver regionerne et stærkt mandat til at koordinere regional udvikling med mulighed for selvstændigt at kunne igangsætte en bred vifte af aktiviteter.
37. Region Hovedstaden bør have et godt finansielt grundlag for at sikre en stærk regional udvikling i landets metropol. Staten har beregnet et underskud på 30 mio. kr. til regional udvikling. Hertil kommer, at staten ikke har ønsket at overføre sit nuværende tilskud til Wonderful Copenhagen på 17 mio. kr. til regionen. Konsekvensen vil være besparelser på både den kollektive trafik og erhvervsfremme – f.eks. er det tvivlsomt, om Wonderful Copenhagen og investeringsfremmeorganisationen Copenhagen Capacity kan videreføres.

Lov om planlægning

38. Regionerne bør tillægges kompetencen til at udstikke rammerne for den overordnede udvikling.
39. Der bør anvendes en mere fleksibel planlægningsramme, så hovedstaden kan udvikle sin metropolstatus. Den særlige bemyndigelse til miljøministeren til pr. 1. januar 2007 at fastsætte overordnede principper for byudvikling og rekreative hensyn m.v. i hovedstadsområdet til erstatning af den demokratisk vedtagne Regionplan 2005 bør ændres, så denne kompetence tillægges Regionsrådet for Hovedstaden.
40. Der bør fastsættes mere præcise rammer for samarbejdet mellem de mange aktører i planlægningsarbejdet i hovedstaden. Hovedstadens udvikling skal efter lovforslaget varetages af staten, Region Hovedstaden, Region Sjælland og varierende kommune grupper alt efter lovområder. Der bør være en entydig geografisk afgrænsning af hovedstadsområdet i de forskellige lovforslag.
41. Det bør klart fremgå, at trafikale infrastruktur, herunder såvel veje som kollektiv trafik (busser og tog), indgår som et af de centrale emner i den regionale udviklingsplan, således at ønsker og rammer for kommende investeringer kan indgå i planen.

Lov om erhvervsfremme

42. Der bør være en entydig ansvarsfordeling mellem regioner, stat og kommuner. Stat og kommuner får mulighed for at igangsætte aktiviteter uden om vækstfora og de regionale erhvervsudviklingsstrategier. Det medfører en risiko for både overlappende og modsatte aktiviteter inden for de enkelte regioner. Koordineringen af den regionale erhvervsudvikling bør placeres på regionalt niveau med folkevalgte politikere som ansvarlige.
43. Regionernes rolle som udviklingsdynamoer forudsætter finansiell styrke, og at der gives mulighed for selvstændigt at kunne igangsætte en bredere vifte af aktiviteter, der kan fremme regionernes udvikling, herunder kulturfyrtårne, idræt og turisme.
44. Regionerne bør have vide rammer for at organisere erhvervsfremmeaktiviteter fremfor kun at være begrænset til juridiske selskaber, hvor der ikke må udøves ejerbeføjelser f.eks. ved at deltage i bestyrelsesarbejde. Det vil have betydning for en effektiv videreførelse og udvikling af arbejdet i Copenhagen Capacity og Wonderful Copenhagen.
45. Regionerne bør gives mulighed for umiddelbart at deltage i selskaber til kommercialisering af forskning og udvikling på sundhedsområdet samt andre af regionens opgaveområder. Forskning, innovation og teknologioverførsel er afgørende for, at Region Hovedstadens stærke højteknologiske forskningsmiljøer kan fungere som drivkraft for erhvervsudvikling, vækst og velfærd til fordel for hele Danmark.
46. Det er positivt, at ansvaret for den danske deltagelse i Øresundssamarbejdet er placeret hos Region Hovedstaden med inddragelse af de relevante aktører. Derfor er det u hensigtsmæssigt og modstridende, at Økonomi- og Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om regioners samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder og organisationer samt til at nedsætte organer til varetagelse af samarbejdet.

Lov om trafikskaber

47. Der er behov for en organisering af den kollektive trafik i hovedstadsområdet, som sikrer et sammenhængende tilbud til borgerne. Det foreliggende forslag til et fælles sjællandsk trafikskaber løser ikke denne opgave. Der bør oprettes to trafikskaber for Sjælland – et for Region Hovedstaden og et for Region Sjælland.
48. Hele ledelsesstrukturen i Trafikskaber Sjælland med bestyrelse og repræsentantskab lider under et stort demokratisk underskud. Hverken trafikomfang, udgiftsniveau eller indbyggertal afspejles i indflydelsen for de enkelte regioner og kommuner i ledelsesorganerne.
49. Der er stor usikkerhed om, hvad regionernes udgifter bliver. Definitionen på regionale busruter, som regionerne skal betale for, er meget uklar på Sjælland. Samtidig er den samlede finansiering af Trafikskaber Sjælland meget uoverskuelig og bureaukratisk opbygget med meget konfliktstof gemt i de mange aftaler, der skal indgås.
50. Der bør tages stilling til, hvem der skal have ansvaret for Metroens 3. etape (Østamagerbanen) og den kommende Lyngby-Glostrup bane.

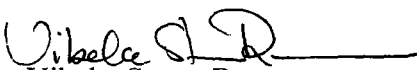
Lov om veje

51. Staten bør overtage de fleste amtsveje i Københavns Amt. Eksempelvis bør veje som Ring 3, Roskildevej og Frederikssundsvej, der er blandt landets mest befærdede pendlingsruter, overgå til staten for at sikre en sammenhængende planlægning og drift.
52. Der bør i øvrigt anvendes ensartede kriterier for fordelingen af amtsveje mellem stat og kommuner, uanset hvor i landet vejene er placeret. Eksempelvis er den foreslåede forskel i fordelingen af amtsveje i Frederiksborg Amt og Københavns Amt ganske uforståelig. Den kan ikke være rationel, og den vil sætte kommunerne i Københavns Amt på en meget svær finansieringsopgave. Fordelingen af udgifterne til veje bør følge trafikbelastningen og de reelle udgiftsbehov.

Dette høringssvar er tillige i genpart fremsendt til Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Miljøministeriet, Socialministeriet, Trafikministeriet, Undervisningsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Amtsrådets høringssvar er vedtaget i enighed mellem de tilstedeværende 28 amtsrådsmedlemmer. 3 medlemmer var fraværende ved mødet.

Med venlig hilsen

Vibeke Storm Rasmussen
Amtsborgmester

Jens Chr. Sørensen
Amtsdirektør

7. januar 2005

Indenrigs- og sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
-7 JAN. 2005

1.Ø

3348 3750
3348 3899

Kopi til Maw 20

Nils 20

Lisa 25

Helle TK

Schønau

Lina 1 K

Louise TK

2x Henrik 40

Mami 20

Pemille TK

Anja TK

Julie TK

NFH

Lise STAB

H:S er med diverse skrivelser af 1. december 2004 fra Indenrigs- og sundhedsministeriet og andre ressortministerier anmodet om at udtale sig om lovforslagene i forbindelse med kommunalreformen. Nedenfor følger H:S Direktionens generelle kommentarer til de relevante lovforslag, som relaterer sig til sundhedsvæsenet. H:S Direktionen har endvidere i vedlagte notat udarbejdet uddybende kommentarer, herunder primært faglige og tekniske forslag til ændringer til de enkelte lovbestemmelser.

H:S Direktionen er enig i, at der med dannelsen af Region Hovedstaden skabes mulighed for at sikre et fremtidigt stærkere, regionalt sundhedsvæsen i Hovedstadsområdet. H:S Direktionen finder på baggrund af erfaringerne fra H:S, at etableringen af større enheder på sygehusområdet muliggør såvel kvalitets- som effektivitetsforbedringer.

Reformen på sundhedsområdet skaber et forbedret grundlag for at sikre sammenhængende patientforløb på tværs af administrative grænser samt let og lige adgang til forebyggelse, undersøgelse, behandling og pleje på et højt fagligt niveau. Endvidere skabes der grundlag for en stærkere indsats for at sikre kvalitet, effektivitet og faglig udvikling i sundhedsvæsenet i et samspil med de centrale sundhedsmyndigheder, der tildeles styrkede beføjelser.

H:S Direktionen finder det positivt, at der sker en generel styrkelse af Sundhedsstyrelsens muligheder for at sikre en landsdækkende koordinering og en bedre kvalitet, herunder opstilling af krav og kriterier for, at de enkelte afdelinger/sygehuse kan udføre relevante specialiserede behandlinger.

Koordinationsopgaven inden for sundhedsvæsenet er betydelig på grund af den store grad af kompleksitet i opgaveløsningen og de mange aktører. Tæt koordinerede behandlingsforløb mellem den primære og den sekundære sektor er en væsentlig forudsætning for en samlet set god opgaveløsning. Det vil blive understøttet af, at der med forslaget lægges op til, at regionerne får ansvaret for både sygesikringsområdet og sygehusvæsenet.

H:S Direktionen finder det desuden positivt, at regioners og kommuners forpligtelse til kvalitetsudvikling er gjort eksplicit i forslaget til Sundhedslov, som også indeholder et selvstændigt kapitel om kvalitetsudvikling, så denne opgave kommer til at fremstå som en

del af det almindelige driftsansvar, og så rammerne for den fortsatte kvalitetsudvikling lov-
fæstes bl.a. gennem omtale af etableringen af Den Danske Kvalitetsmodel.

H:S Direktionen har noteret sig, at der etableres et evalueringsinstitut for kommuner m.v.,
og at instituttet også skal beskæftige sig med evalueringer af de kommende regioners
opgavevaretagelse. H:S Direktionen er enig i behovet for at samle erfaringer samt sikre
metodeudvikling og videndeling i relation til de opgaver, som er skitseret for det nye insti-
tut. H:S Direktionen har imidlertid en række bemærkninger, der vedrører såvel instituttets
meget brede formålsbeskrivelse som instituttets samarbejde med/inddragelse af de nu-
værende og kommende sygehusejere, herunder bemærkninger vedrørende den meget
omfattende adgang til data, som det nye institut påtænkes tildelt, og som vil pålægge de
evaluerede parter et ganske betydeligt arbejde.

Hospitalerne i H:S – med Rigshospitalet som landets absolut største forskningsproduce-
rende hospital - vil også fremover have en særlig opgave indenfor sundhedsforskningen i
Danmark. H:S Direktionen finder det positivt, at tilskuddet til udvikling af forskning m.v. ef-
ter de almindelige bemærkninger til forslaget vil blive fordelt til regionerne på grundlag af
forskningens omfang og kvalitet. H:S Direktionen finder det samtidig vigtigt, at der følger
tilstrækkelige midler til den udvidede, lovfæstede forskningsforpligtelse, som ligger i for-
slaget, således at man hindrer et tilbageslag for de eksisterende forskningsmiljøer, som
kan få langsigtede konsekvenser for udvikling af behandlingsmulighederne i det danske
sundhedsvæsen. H:S Direktionen skal samtidig påpege, at jo større den økonomiske uba-
lance er for Region Hovedstaden, jf. bemærkningerne til Lov om regionernes finansiering,
desto vanskeligere vil det være at tilvejebringe nye forskningsmidler inden for rammen.

H:S Direktionen finder det uforståeligt, at forslaget til lov om regionernes finansiering in-
deholder en model, der betyder, at Region Hovedstaden vil tabe 451 mio. kr. ved kom-
munalreformen. Region Hovedstaden er den eneste region, der vil tabe økonomisk på re-
formen – de øvrige tilføres enten flere midler eller vil opretholde deres nuværende øko-
nomiske niveau. Hovedstadens sygehushænder er ikke dyrere pr. indbygger end lands-
gennemsnittet, når der tages højde for sociale vilkår og psykiatri. For H:S' vedkommende
er dette sandsynliggjort i en række analyser, som også Indenrigs- og sundhedsministeriet
samt Finansministeriet har medvirket i. H:S Direktionen skal derfor foreslå, at der ved
udarbejdelse af den endelige finansieringsmodel i højere grad tages hensyn til de særlige
forhold i hovedstadsområdet.

H:S Direktionen er enig i, at der er behov for at etablere et velfungerende samarbejde
mellem fremtidens regioner og kommuner. Nye snitflader, potentielle gråzoner og flere
"fælles patientforløb" vil medføre et øget behov for samarbejde og koordinering mellem
regioner og kommuner, så den nødvendige sammenhæng i indsatsen sikres. Regionale
samarbejdsudvalg, sundhedsaftaler og planer kan være med til at sikre denne sammen-
hæng.

Det er imidlertid bekymrende, at det ikke i forslaget til Sundhedslov i højere grad er afkla-
ret, hvordan den konkrete opgavevaretagelse på forskellige områder i fremtiden vil blive
fordelt mellem kommuner og regioner.

Dette gælder ikke mindst på genoptræningsområdet, som er et af de store gråzoneområ-
der i den nuværende struktur. H:S Direktionen tilslutter sig helt hensigten med forslaget
og ønsket om at skabe mere sammenhængende genoptræningsforløb, større klarhed om

ansvarsplaceringen og om at undgå kassetækning. Men det aktuelle forslag medfører en række uafklarede forhold for så vidt angår definitioner, opgaveplacering og økonomi, som bør søges præciseret.

Bl.a. kan det påpeges, at de udgående funktioner, der er etableret gennem de seneste år for at styrke genoptræning i hjemmet for patienter, netop er etableret som udgående fra et hospitalsmiljø for dermed at sikre en nødvendig faglige forankring, tværfaglighed og kontinuitet i forløbet, som kan risikere at blive svækket ved overflytning af ansvaret herfor til kommunalt regi.

Indsatsen for psykisk syge omfatter opgaver, der hører hjemme i socialvæsenet og tilgrænsende sektorer, herunder bl.a. det sociale område. Der vil også inden for psykiatrien være grænseflader med ansvarsmæssige gråzoner, om hvilke der skal samarbejdes mellem de kommende regioner og kommuner. H:S Direktionen forudsætter, at ansvaret for behandlingspsykiatrien placeres i regionerne, og foreslår, at dette kommer ind i sundhedsloven, som et minimum i dennes bemærkninger, og at der i bemærkningerne til loven bliver forsøgt en afklaring af begrebet. Den behandlende psykiatri omfatter bl.a. stationær og ambulanssygehusbehandling, distriktspsykiatri og opsøgende psykoseteam. Sidstnævnte for H:S' vedkommende i dag i et tæt og formaliseret samarbejde med Frederiksberg og Københavns Kommuner.

H:S Direktionen skal, under hensyn til at H:S har status om selvstændig offentlig driftsmyndighed og under hensyn til, at H:S har status som selvstændig overenskomstpart på det offentlige område (og ikke er medlem af hverken KL eller ARF), foreslå, at delingsrådet for så vidt angår Region Hovedstaden udvides med et medlem efter indstilling fra H:S.

Endelig skal H:S Direktionen henvise til og fremhæve det vedlagte notats bemærkninger side 9 vedr. tinglysningsafgift samt overførsel af mindreforbrug som følge af forskydninger og af øvrigt overskydende beløb til følgende års drift.

Med venlig hilsen

Helle Ulrichsen

Notat vedr. H:S Direktionens bemærkninger til de enkelte lovforslag i forbindelse med kommunalreformen på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forslag til Sundhedslov.	Side 2 – 7
Forslag til Lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.	Side 8
Forslag til Lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.	Side 8 – 11
Forslag til Lov om regioners finansiering.	Side 11 – 12
Forslag til Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.	Side 13
Forslag til Lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.	Side 13 – 15
Forslag til Lov om ændring af forskellige love på sundhedsområdet.	Side 16
Forslag til Lov om ændring af Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark.	Side 16
Forslag til Lov om kommunale borgerservicecentre.	Side 16
Forslag til Lov om revision af den kommunale inddeling.	Side 16
Forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder.	Side 16
Forslag til Lov om regional statsforvaltning.	Side 16

Forslag til Sundhedslov

H:S Direktionen har følgende bemærkninger:

ad § 3:

H:S Direktionen ønsker det præciseret, at der med den nye bestemmelse i § 3 ikke lægges op til, at kommuner også skal tilbyde egentlige lægefaglige behandlingsydelser.

ad kapitel 2 og 3:

Lovudkastets bestemmelser om personkreds, bevis for ret til ydelser og adgang til sygehusvæsenets ydelser gentager gældende bestemmelser på området, således at der i relation til visse af sundhedsvæsenets ydelser lovgives meget detaljeret om adgangen hertil, mens det på andre områder er overladt til Indenrigs- og sundhedsministeren at fastsætte nærmere regler herom.

Fx fastslås det i § 7, at personer, der har bopæl her i landet, har ret til lovens ydelser. I § 9 findes en specialbestemmelse, der henviser til § 80, hvori – samt i § 81 – er gengivet bestemmelserne i den hidtidige ydelsesbekendtgørelse § 9, stk. 1 - 3 (akut sygehusbehandling til personer uden bopæl og ret til behandling, hvis det ikke skønnes rimeligt at henvise til behandling i hjemlandet). Disse bestemmelser er velkendte, men for så vidt angår denne persongruppes adgang til lovens øvrige ydelser, er det i lovudkastets § 9, stk. 2 og flere andre steder overladt til ministeren at fastsætte nærmere regler herom.

Man savner således i loven et samlet ensartet regelsæt om i hvilket omfang, personer uden bopæl har adgang til lovens ydelser. I det omfang, disse personer afskæres fra nogle af lovens ydelser, kan det selvsagt føre til et pres på sygehusvæsenet for at få ydelser her frem for i den primære sektor.

Dette medfører, at loven ikke bliver overskueligt for borgerne, og det kunne være ønskeligt, at der i lovudkastets indledende bestemmelser blev givet nogle samlede regler om adgangen til lovens ydelser, herunder således at beviset efter § 13 umiddelbart kunne anvendes af de administrerende myndigheder uden en egentlig prøvelse af personens ret til ydelsen.

ad § 42:

H:S Direktionen har noteret sig den foreslåede ændring i § 42 vedr. tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger, der regulerer, at sundhedspersoner skal indhente samtykke før patienters helbredsoplysninger kan videregives i forbindelse med behandlingen af patienten. I forhold til tidligere er der sket den udvidelse, at udskrivningsbreve fremover vil kunne videregives til patientens alment praktiserende læge uden samtykke. Dog kan patienten frabede sig, at udskrivningsbrevet videregives. Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 42, at patienten skal informeres om sin ret til at nægte videregivelse. H:S Direktionen finder, at dette forslag vil imødekomme længere tids ønsker om en forenkling i forhold til udveksling af udskrivningsbreve mellem hospitaler og praktiserende læger. H:S Direktionen har med tilfredshed noteret bemærkningernes understregning af, at patienten skal informeres om retten til at nægte videregivelse. H:S Direktionen savner i lovforslaget regler for videregivelse af helbredsoplysninger i forbindelse med praksisophør. I dag skal sådanne oplysninger efter eksisterende lov destrueres, hvilket er u hensigtsmæssigt. Endelig finder H:S Direktionen, at der bør skabes lovhjemmel til, at alment praktiserende læger i relation til deres egne patienter automatisk får besked om dødsårsagen i de tilfælde, hvor patienterne dør under indlæggelse.

ad § 78:

§ 78 synes at lægge op til en meget stram styring af regionernes virksomhed på dette område, herunder især hvis også mindre samarbejdsforhold skal godkendes af Indenrigs- og sundhedsministeren.

ad § 80 og 81:

I § 80 findes bestemmelsen om, at der ydes akut behandling til personer, der ikke har bopæl her i landet, og at der herudover kan ydes behandling til disse personer, når det under de foreliggende omstændigheder ikke skønnes rimeligt at henvise dem til behandling i hjemlandet. Endvidere findes i § 81, stk. 2 en bestemmelse om, at behandling efter § 80, stk. 2 kan ydes vederlagsfrit, når det under de foreliggende omstændigheder skønnes rimeligt. Dette svarer til ydelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 1 - 3.

I § 81 findes en bestemmelse om, at sygehusbehandling efter bestemmelserne i lovens sygehusafsnit samt lovens afsnit om svangerskabsafbrydelse og sterilisation er vederlagsfri for patienten med den nævnte modifikation vedrørende ikke akutte patienter uden bopæl her i landet.

Imidlertid er bestemmelsen i § 80 noget uklar, når den henviser til afsnittene om svangerskabsafbrydelse og sterilisation, hvor betalingssspørgsmålet kun indirekte er omtalt i § 102 og i § 113, hvor det nævnes, at en kvinde/person, der har bopæl her i landet, har ret til at få svangerskabet afbrudt, eller blive steriliseret. Det synes at kræve en god del forkundskaber at kunne udlede, at meningen med § 81 er, at det kun er de kvinder/personer, der har bopæl her i landet, der har adgang til gratis svangerskabsafbrydelse, henholdsvis sterilisation. Endvidere er bemærkningernes korte omtale af disse forhold formuleret således, at det kun er akut svangerskabsafbrydelse, der er vederlagsfri. Bemærkningerne udelader således den situation, som er omtalt i bemærkningerne til den seneste ændring af svangerskabsafbrydelsesloven, men ikke i Justitsministeriets vejledning, at også kvinder i en situation, som beskrevet i ydelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 2, har en egentlig ret til at få svangerskabet afbrudt dog mod efterfølgende betaling, som patienten dog kan fritages for efter ydelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 3.

H:S Direktionen skal foreslå, at kravet om bopæl nævnes i § 81, og at der derefter henvises til de bestemmelser, hvor bopælskravet fraviges.

H:S Direktionen skal endvidere foreslå, at der i relation til bemærkningerne i § 81 udtrykkeligt gøres opmærksom på, at Udlændingestyrelsen skal yde betaling for alle fødsler, medmindre fødslen er akut, dvs. før terminen.

ad § 102:

H:S Direktionen skal foreslå, at det af bemærkningerne til § 102 eksplicit kommer til at fremgå, at sygehusvæsenet også har en forpligtelse til at yde abort til kvinder uden bopæl her i landet, hvis det under de foreliggende omstændigheder ikke synes rimeligt at henvise til abort i udlandet.

ad § 133:

I lovforslagets § 133 nævnes det, at opgaven vedr. specialiseret tandplejetilbud til sindslidende m.v. med de nye bestemmelser flyttes fra amterne til kommunerne. Samtidig hedder det imidlertid, at regionsrådet skal drive specialiseret tandplejetilbud til samme personkreds. Forklaringen findes i de specielle bemærkninger, hvoraf det fremgår, at regionen har opgaven i forhold til kommuner, der ikke kan eller vil løse opgaven selv. Denne reelle uklarhed i opgave- og ansvarsfordelingen er u hensigtsmæssig.

ad § 140:

Ifølge lovforslagets § 140 overgår myndigheds- og finansieringsansvaret for at tilbyde genoptræning efter sygehusindlæggelse fra amterne/H:S til kommunerne.

H:S Direktionen tilslutter sig helt hensigten med forslaget og ønsket om at skabe mere sammenhængende genoptræningsforløb, større klarhed om ansvarsplaceringen og om at undgå kassetænkning. Det aktuelle forslag medfører imidlertid en række uafklarede forhold for så vidt angår definitioner, opgaveplacering og økonomi, som bør søges præciseret.

Hvad angår definitioner må det indledningsvis bemærkes, at der ikke er tilstrækkelig klarhed over, hvordan ambulante genoptræning defineres og afgrænses i forhold til ambulante behandling, hvilket vanskeliggør bestemmelsen af, præcis hvilke opgaver det er kommunerne skal overtage.

Dernæst er det ikke i lovudkastet nærmere afklaret, hvordan den konkrete opgavevaretagelse på genoptræningsområdet vil blive fordelt i fremtiden. Herunder er det bl.a. uafklaret, hvor de ambulante genoptræningsopgaver, som sygehusene i dag varetager, fremover skal varetages.

H:S Direktionen vil foreslå, at det præciseres, at hensigten med lovforslaget ikke er at flytte alle de ambulante genoptræningsopgaver, som sygehusene i dag varetager til kommunerne. At ansvaret og finansieringsforpligtelsen overflyttes til kommunerne bør ikke automatisk medføre at selve opgaven, og ej heller personalet flyttes ud af sygehusregi.

Både ud fra et patienthensyn og ud fra en økonomisk betragtning vil der være en række ambulante genoptræningsopgaver, som vil være uhensigtsmæssigt at placere i kommunalt regi.

Det skyldes især, at store dele af den ambulante genoptræning er karakteriseret ved at være tætte tværfaglige forløb, hvor selve træningsindsatsen ved ergo- og fysioterapeut indgår i et snævert samarbejde med f.eks. speciallæger fra flere specialer, sygeplejerske, bandagist, neuropsykolog, logopæd, m.v. Det vil her være både vanskeligt og uhensigtsmæssigt at udskille terapeutuddelserne, og en overførsel af den samlede opgave vil forudsætte et større tværfagligt setup i kommunalt regi, som ikke forekommer hverken realistisk eller hensigtsmæssigt.

Endvidere foregår dele af den ambulante genoptræning i regi af lands- og landsdelsfunktioner, eller andre faglige miljøer med en højtspecialiseret viden og ekspertise om de særlige og ofte komplekse behov, som gør sig gældende for den pågældende patientgruppe, som kan være relativ lille i omfang, men hvoraf nogle går i livslange kontrolforløb. Eksempler herpå kunne være genoptræning af cancerpatienter, rygmarvsskadede, patienter med forbrændinger eller sjældne medfødte lidelser, parkinson-patienter eller patienter med sclerose (ALS) m.v.

Endelig forudsætter en del af de ambulante genoptræningsforløb, at der findes apparatur til udredning og andre fysiske faciliteter (f.eks. varmtvandsbassiner, ganglaboratorium m.v.), specialistviden om infektioner og smertebehandling, samt hjertestopperedskab. Faciliteter og viden som det vil være vanskeligt og omkostningsfyldt at opbygge i kommunalt regi. Eksempler herpå er genoptræning af patienter med KOL, iskæmisk hjertesygdom og hjerteinsufficiens og flere ortopædkirurgiske patienter (amputationer, håndleds-, skulder og knæopererede).

For en del ambulante genoptræningsforløb vil det desuden ud fra en faglig betragtning være hensigtsmæssigt at dele opgaven mellem sygehus og kommune, således at den initiale vurdering og udredning af genoptræningsbehovet og den første del af genoptræningen foregår i sygehusregi, mens den efterfølgende videre genoptræning foregår i kommunalt regi. Eksempler herpå kunne være genoptræning af KOL-patienter, hjerterehabilitering, hoftefrakturer.

Endelig skal det påpeges, at de udgående funktioner, der er etableret gennem de seneste år for at styrke genoptræning i hjemmet for patienter med bl.a. KOL, apopleksi og hjerteinsufficiens, netop er etableret som udgående fra et hospitalsmiljø for dermed at sikre en nødvendig faglige

forankring, tværfaglighed og kontinuitet i forløbet, som kan risikere at blive svækket ved overflytning af ansvaret herfor til kommunalt regi.

Selvom der i fremtiden i stigende grad vil være behov for at tænke faglige miljøer, der går på tværs af sektorgrænser, vil en overflytning af store dele af den ambulante genoptræningsindsats indebære en risiko for at ødelægge frugtbare tværfaglige faglige miljøer, som er en forudsætning for at sikre den forskning og kvalitetsudvikling, som der er behov for på området.

H:S Direktionen vil på denne baggrund foreslå, at det præciseres at den nærmere fordeling af opgavevaretagelsen på genoptræningsområdet reguleres i de samarbejdsaftaler og samarbejdsudvalg, der skal etableres mellem regioner og kommuner, og at der i den forbindelse bør tages faglige hensyn til, hvor opgaven bedst kan varetages. Sidstnævnte kunne f.eks. sikres i forbindelse med Sundhedsstyrelsens godkendelse af de regionale sundhedsplaner.

Endelig skal det bemærkes, at der knytter sig en særlig problemstilling til ambulant genoptræning af psykiatriske patienter, som ikke umiddelbart synes adresseret i lovforslaget.

Hvad angår økonomiske konsekvenser af forslaget, skal H:S Direktionen bemærke, at den uklarhed der er om definition og afgrænsning af genoptræning, har betydning for de økonomiske korrektioner, som forslaget vil medføre. H:S Direktionen imødeser derfor den nøjere udredning af grundlaget for de økonomiske korrektioner, ministeriets har bebudet.

Endelig vil H:S Direktionen foreslå, at det præciseres hvilke finansieringsforhold der vil gælde for genoptræning, der varetages i regi af specialinstitutioner som f.eks. Montebello, Center for Hjerneskade m.fl.

ad § 141:

Ifølge lovforslagets § 141 overgår myndigheds- og finansieringsansvaret for at tilbyde alkoholbehandling fra amterne/H:S til kommunerne.

På samme vis som på genoptræningsområdet er det ikke i lovudkastet nærmere afklaret, hvordan den konkrete opgavevaretagelse når det gælder behandling for alkoholmisbrug i fremtiden vil blive fordelt mellem kommuner, regioner og private.

H:S Direktionen skal bemærke, at alkoholbehandlingen gennem de senere år har udviklet sig positivt. En fortsættelse af denne udvikling med mere specialiseret og evidens- og forskningsbaseret behandling forudsætter at behandlingen forankres i enheder med et vist volumen.

Endvidere vil der fortsat være gråzoneopgaver i alkoholbehandling, som må forventes varetaget i sygehusregi, f.eks. akut afrusning og indlæggelse til afbrydelse af misbrug, eller behandling af abstinenssymptomer i de tilfælde hvor det ikke lader sig gøre ambulant. I disse tilfælde vil der være behov for et tæt samarbejde mellem kommunerne og regionerne, ligesom der ved udflytning af behandlingsopgaven vil blive behov for en tilsynsfunktion på sygehusene.

H:S Direktionen foreslår derfor, at det i bemærkningerne til § 200 præciseres, at de kommende sundhedsaftaler også skal omfatte alkoholbehandling, og at bemærkningerne til loven generelt tager højde for de øvrige skitserede overvejelser.

ad § 164:

H:S Direktionen skal foreslå, at § 164 om præhospitalsindsats flyttes fra afsnittene om

befordring til afsnittene om sygehusvæsenets ydelser.

ad § 166:

H:S Direktionen skal bemærke, at der må forudses forøgede udgifter til befordring, såfremt der er adgang til befordring mellem alle sygehuse i regionen, herunder især hvis 50 kilometers grænsen opretholdes.

ad § 188:

H:S Direktionen finder det positivt, at regioners og kommuners forpligtelse til kvalitetsudvikling er gjort eksplicit i lovforslagets kapitel 1 – og at lovforslaget indeholder et selvstændigt kapitel om kvalitetsudvikling, så denne opgave kommer til at fremstå som en del af det almindelige driftsansvar, og så rammerne for de fortsatte kvalitetsudvikling lovfæstes bl.a. gennem omtale af etableringen af Den Danske Kvalitetsmodel.

ad § 189:

Hospitalerne i H:S – med Rigshospitalet som landets absolut største forskningsproducerende hospital - vil også fremover have en særlig opgave indenfor sundhedsforskningen i Danmark. H:S Direktionen finder det positivt, at tilskuddet til udvikling af forskning m.v. efter de almindelige bemærkninger til forslaget vil blive fordelt til regionerne på grundlag af forskningens omfang og kvalitet. H:S Direktionen finder det samtidig vigtigt, at der følger tilstrækkelige midler til den udvidede, lovfæstede forskningsforpligtelse, som ligger i forslaget, således at man hindrer et tilbageslag for de eksisterende forskningsmiljøer, som kan få langsigtede konsekvenser for udvikling af behandlingsmulighederne i det danske sundhedsvæsen. H:S Direktionen skal samtidig påpege, at jo større den økonomiske ubalance er for Region Hovedstaden, jf. bemærkningerne til Lov om regionernes finansiering, desto vanskeligere vil det være at tilvejebringe nye forskningsmidler inden for rammen.

ad § 198-200:

Rammerne for det fremtidige samarbejde mellem sygehuse og praksissektor er uklart beskrevet i lovgivningen. Det bør f.eks. præciseres, om de nuværende lokale samordningsudvalg/fællesudvalg kan videreføres efter de nye bestemmelser. Det fremgår, at regionerne fremover får en forsyningspligt på praksissektormrådet. H:S Direktionen finder dette positivt, men det bør præciseres, hvordan forsyningspligten kan føres ud i livet f.eks. i konfliktsituationer eller situationer, hvor der ikke foreligger en godkendt overenskomst. Lovforslagets bestemmelser vedr. genoptræning omtales andetsteds i H:S Direktionens høringsvar. I relation til praksissektoren skal det blot nævnes, at relationen mellem tilbud indenfor den kommunale genoptræning og tilbud inden for fysioterapien under sygesikringen bør præciseres.

H:S Direktionen finder det i øvrigt væsentligt, at regioner og kommuner i deres planlægning også tager højde for samarbejdet mellem sundhedsvæsenet og det sociale område, og at der ikke findes uhensigtsmæssige barrierer for et sådant samarbejde. Som et eksempel herpå, har Rigshospitalet i en kommentar til lovudkastet henledt opmærksomheden på den i dag gældende uhensigtsmæssige fordeling af udgifterne til respiratorhjælp (iltbehandling) i hjemmet.

ad § 202-204:

H:S Direktionen finder det positivt, at der sker en generel styrkelse af Sundhedsstyrelsens muligheder for at sikre en landsdækkende koordinering og en bedre samling af den specialiserede behandling. H:S Direktionen finder det imidlertid meget væsentligt, at regionerne selv udpeger deres medlemmer af det rådgivende udvalg for specialeplanlægning, og skal som følge heraf foreslå lovteksten i § 2002, stk. 3 ændret.

ad § 232:

Et væsentligt led i kommunalreformen er, at kommunerne i øget omfang skal inddrages i finansieringen af sundhedsvæsenet, og dermed tildeles en større rolle i sundhedsvæsenet. Den kommunale medfinansiering vil bestå af et grundbidrag (pr. indbygger) og af et bidrag afhængigt af forbrug af sygehusydelse.

I dag faktureres fra sygehusene *alene* ydelser i de tilfælde, hvor en borger lader sig behandle i et andet amt end bopælsamtet. Selv det er en relativ stor administrativ opgave for et sygehusvæsen som H:S, ligesom det er H:S' indtryk, at sagsbehandlingen i amter, der modtager fakturaer fra H:S, heller ikke er helt lille. Med kommunalreformens intentioner på området vil *alle* patienters forbrug af sygehusydelse skulle faktureres og alle kommuner i en region vil skulle foretage sagsbehandling af modtagne fakturaer, betaling mv.

Det er efter H:S Direktionens opfattelse meget vigtigt, at kommende regler på området muliggør, at der kan tilrettelægges meget enkle og meget smidige arbejdsgange såvel hos fakturaudstedende som hos fakturamodtagende. H:S Direktionen skal anbefale, at området gives stor bevågenhed og H:S bidrager gerne til den kommende proces.

Forslag til Lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet

H:S Direktionen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

ad § 1:

H:S Direktionen skal foreslå, at det for god ordens skyld nævnes i bemærkningerne til § 1, at patientkontorerne ikke kan bistå med indbringelse af sager for landsretten, og at fristerne for indbringelse for landsretten ikke brydes ved henvendelse til patientkontoret.

ad § 7 og 9:

Af lovudkastets bemærkninger til § 6-8 fremgår, at ankestyrelsen i dag indenfor sygehusområdet alene behandler klager over betaling som vilkår for sygehusbehandling og klager over befordring og befordringsgodtgørelse. Der tilsigtes ifølge lovbemærkningerne ikke nogen ændring af denne praksis. I bemærkningerne til § 9 nævnes det imidlertid, at § 9's bemyndigelse til, at Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage, fx vil kunne anvendes til at bestemme, at klager over afslag på frit sygehusvalg, der ikke er lægeligt begrundede, samt klager over tolkebistand mv. vil kunne indbringes for patientklagenævnet.

H:S Direktionen finder det hensigtsmæssigt, at behandlingen af visse klager om adgangen til ydelser og befordring efter sundhedsloven flyttes fra Ankestyrelsen til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, som på grund af sin behandling af andre klager inden for sundhedsvæsenet har kendskab til de samlede lovregler på området. Det kan dog undre, at det kun er de (tilfældigt) gældende bestemmelser om klage til ankestyrelsen, der overføres til den nye klagelov, og at der ikke udover sygesikrings- og sygehusområdet mere generelt fastsættes bestemmelser om, i hvilket omfang afgørelser efter sundhedsloven i det hele taget kan påklages. Det synes ikke tilfredsstillende, at det af en enkelt bemærkning til § 9 fremgår, at patientklagenævnets kompetence kan udvides til visse andre områder.

H:S Direktionen finder derfor, at det tydeligere bør fremgå af lovtæksten til klage- og erstatningsloven eller sundhedsloven, hvilke af kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes afgørelser, der er endelige, og hvilke, der kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Dette vil lette borgernes muligheder for at få overblik over klageadgangene.

Forslag til Lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

H:S Direktionen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

ad § 3:

I § 3 bestemmes, at myndigheden, hvortil en opgave overføres, overtager de aktiver og passiver, der udelukkende er knyttet til varetagelsen af opgaven. Der ses alene at være taget stilling til, hvem der har rettigheder og forpligtelser over for de aktiver og passiver, der følger med de modtagne opgaver.

Der mangler en stillingtagen til, om der skal betales tinglysningsafgift og retsgebyr, jf. lov nr. 382 af 2. juni 1999 om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv. i forbindelse med indførelsen i tingbogen af nye ejerskaber af bygninger og grundarealer samt brugsrettigheder og byrder og i bekræftende fald, hvilken myndighed, der skal betale – afsætning af beløb hertil. Der er ikke tale om beskedne beløb.

Den tidligere stempellov indeholdt i § 79 en bestemmelse om stempelfrihed i forbindelse med gennemførelse af en i lovgivningen foreskrevet omlægning af opgavefordelingen mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne.

En tilsvarende bestemmelse er ikke medtaget i den nugældende lov, lov nr. 382 af 2. juni 1999 om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv., idet det forudsættes, at alle skal betale afgiften. Begrundelsen for bortfald af afgiftsfritagelsen er angiveligt, at myndighederne i forbindelse med aftaler og lovgivning kan tage højde for betaling af afgifterne. Afgift udløses ved anmeldelse til tinglysning og ikke som tidligere ved dokumentets oprettelse.

P.t. udgør tinglysningsafgiften af adkomstdokumenter 0,6% af overdragelsessummen, min. af den offentlige ejendomsværdi. Hertil kommer retsafgift på 1.400 kr. pr. dokument. H:S' ejendomsvurderinger udgjorde ved udgangen af 2003 i alt ca. 5,5 mia. kr. Tinglysningsafgiften heraf vil andrage ca. 33 mio. kr. med nugældende regler.

Dels kan der være problemer med fastsættelse af ejendomsværdien/handelsværdien for bygninger og arealer, dels er der som nævnt tale om beløb af ikke beskedne størrelse.

Alt afhængig af, hvorledes et evt. ejerskifte vil være sat sammen, vil der foruden adkomster skulle udfærdiges og tinglyses deklARATIONER angående servitutter og byrder, bl.a. vedrørende parkering, veje, vand, afløb, kloak, brugsrettigheder, vedligeholdelse, adgangsforhold etc., ligesom der kan tænkes at blive tale om nye og ændrede lejekontrakter dels vedrørende bygninger og grundarealer dels vedrørende løsøre.

Da der endvidere fra tid til anden frasælges hele eller dele af matrikler og/eller indrømmes rettigheder/pålægges byrder, er det nødvendigt med en klar legitimation.

H:S Direktionen skal i øvrigt gøre opmærksom på, at der muligvis er behov for en præcisering vedrørende rækkevidden af H:S lovens § 8, stk. 1, sidste punktum, hvorefter et overskud eller et underskud for H:S indregnes i Københavns og Frederiksberg Kommuner's betaling i det derefter følgende budgetår. Det kan være uklart, om denne bestemmelse fortsat vil være i kraft vedrørende regnskabsresultatet for H:S i 2006, selvom H:S nedlægges pr. 1. januar 2007, og det må være H:S Direktionens opfattelse, at de generelle principper i lovpakken, hvor de hidtidige myndigheders

rettigheder/forpligtelser samt aktiver og passiver følger med efter den fremtidige forholdsmæssige fordeling af opgaverne til de nye myndigheder, også er gældende på dette område.

Bestemmelsen har i praksis været administreret således i alle årene med kun få undtagelser, at H:S Bestyrelsen i overensstemmelse med H:S' vedtægt har truffet beslutning om overførsel af mindreforbrug som følge af forskydninger og af øvrigt overskydende beløb til følgende års drift, og der er derfor kun i de tidlige år foretaget en efterregulering af det samlede kommunale bidrag med årsresultatet efter bestemmelsens anvisning.

ad § 7, stk. 1:

Det fremgår, at tjenestemænd, der overføres, overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at tjenestemændene ansættes i henhold til gældende tjenestemandregler i den nye ansættelsesmyndighed, eksempelvis vil tjenestemænd, der overføres til statslige myndigheder, blive ansat i henhold til tjenestemandsløvgivningen, og tjenestemænd, der overføres til kommuner omfattes af de kommunale tjenestemandregulativer. Men af hvilke(t) regelsæt omfattes tjenestemænd, der overføres til eksempelvis Hovedstadsregionen. Et nyt tjenestemandregelsæt for regionen, eller af amternes og H:S' hidtidige regulativer og vedtægter, som i øvrigt ikke er fuldstændig identiske?

ad § 7, stk. 3 og 4:

H:S Direktionen går ud fra, at Region Hovedstaden skal overtage Københavns- og Frederiksberg Kommuner udgifter til pensioner til tjenestemænd, der har været ansat på hospitalerne. Københavns- og Frederiksberg Kommuner afholder i dag den andel af pensionsudgifterne, som kan henføres til optjening af pensionsår forinden dannelsen af H:S den 1. januar 1995. H:S afholder den andel som er optjent efter dannelsen af H:S.

H:S Direktionen bemærker, at der ikke i materialet er nogen omtale af de nuværende statslige udgifter til tjenestemandspensioner som er optjent ved ansættelse på Rigshospitalet inden dannelsen af H:S den 1. januar 1995. H:S Direktionen forudsætter derfor, at Region Hovedstaden efter samme ordning som i dag kan videresende en forholdsmæssig andel af udgiften til pensionerede tjenestemænd til staten svarende til optjeningen af pensionsår på Rigshospitalet inden 1. januar 1995.

ad § 8:

Det fremgår af § 8, at "den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, udarbejder et udkast til en samlet aftale mellem på den ene side den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, og på den anden side den eller de myndigheder, hvortil myndighedens opgaver overføres". H:S Direktionen skal i den forbindelse stille spørgsmål ved, om dette giver anledning til særlige samordningsproblemstillinger i forhold til, at der i relation til Region Hovedstaden overføres opgaver fra flere overordnede myndigheder (amter og H:S).

ad kapitel 3:

I lovforslaget fastlægges principperne for fordeling af aktiver og passiver. Ligeledes fastlægges hvilken procedure som skal anvendes med henblik på indgåelse af aftaler mellem afgivende og modtagende myndigheder. I henhold til lovforslaget skal der foreligge endelige aftaler senest i maj 2006 vedr. en fordeling af aktiver og passiver mellem kommunerne, regionerne, staten mv.

I Indenrigs- og Sundhedsministeriets økonomiske beregninger er naturligt ikke medtaget de økonomiske konsekvenser for de enkelte Regioner af den endelige fordeling af aktiver og passiver. Der er således ikke taget højde for renteindtægter, renteudgifter, afdrag på gæld mm

H:S Direktionen må forudsætte, at den endelige fordeling af aktiver og passiver ikke yderligere forværrer det økonomiske underskud som Region Hovedstaden fødes med.

H:S Direktionen er opmærksom på, at bygninger som anvendes til en opgave der skal overføres til en anden myndighed som udgangspunkt skal overføres vederlagsfrit sammen med opgaven. Der findes dog opgaver som f.eks. er placeret midt i et hospitals bygningskompleks, hvor det kan være mere relevant at aftale en brugsret til et lejemål.

ad §§ 17-19:

Det fremgår af § 17, at der oprettes et delingsråd for Københavns og Frederiksborg Amter samt Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner. Af § 18 fremgår, at delingsrådet behandler sager om fordelingen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, der overføres fra amtskommuner og kommuner. Delingsrådet består, ud over af formanden, af 2 medlemmer, der udpeges efter indstilling fra henholdsvis KL og ARF. Under hensyn til, at H:S har status om selvstændig offentlig (drifts-)myndighed og under hensyn til, at H:S har status som selvstændig overenskomstpart på det offentlige område (og ikke er medlem af hverken KL eller ARF) findes det, at delingsrådet for så vidt angår Region Hovedstaden bør udvides med et medlem efter indstilling fra H:S.

Forslag til Lov om regioners finansiering

H:S Direktionen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Af bemærkningerne til § 3, stk. 2 fremgår det bl.a., at der hvert år foretages en pris- og lønregulering af bloktilskuddet, således at det reguleres op til det forventede pris- og lønniveau i tilskudsåret.

Der vil ikke efterfølgende blive foretaget efterregulering af den opgjorte pris- og lønudvikling for tilskudsåret.

H:S Direktionen finder, at dette princip bør ændres, da erfaringerne viser, at der kan blive behov for ikke uvæsentlige efterreguleringer af de økonomiske rammer for udviklingen i priser og lønninger, som der ikke har været taget højde for i den udmeldte fremadrettede regulering.

Eksempelvis har der i de senere år måttet gennemføres mærkbare justeringer vedrørende den forudsatte reguleringsprocent (tilpasningsklausulen) i forhold til det private arbejdsmarked.

Regionernes finansiering afklares i lovforslagets § 4 ved fastlæggelsen af udgiftsbehovet som summen af:

1. et basisbeløb på 100 mio. kr.,
2. regionens aldersbestemte udgiftsbehov og
3. regionens socioøkonomiske udgiftsbehov.

Det anføres i bemærkningerne, at Region Hovedstaden med denne model taber 451 mio. kr. i forhold til det nuværende udgiftsniveau.

Omvendt lægges der op til, at Region Sjælland og Region Midtjylland vinder henholdsvis 240 mio. kr. og 215 mio. kr., mens Region Syddanmark og Region Nordjylland er i balance i forhold til i dag.

Ubalancen for Region Hovedstaden kan have tre hovedårsager:

- A. Finansieringsmodellen efter udgiftsbehov rammer skævt i forhold til de faktiske forpligtelser og regionsbefolkningens sociale vilkår eller sygelighed.
- B. Regionens serviceniveau er højt.
- C. Regionens sygehuse har lav produktivitet.

Ad A) I det regionale udgiftsbehov skal basisbeløbet ifølge lovforslaget afspejle det forhold, at der vurderes at være nogle grundlæggende omkostninger ved at opretholde og drive et regionalt sundhedsvæsen, uanset befolkningens størrelse.

Beløbet må med andre ord forstås som de helt faste omkostninger ved virksomheden. 100 mio. kr. virker som et stort beløb i den sammenhæng, idet der eksempelvis selv ved helt centrale administrative opgaver vil være variation efter regionens kompleksitet og størrelse.

At ringere sociale vilkår udløser større sygehusforbrug er klart dokumenteret af gentagne undersøgelser udarbejdet i Indenrigs- og Sundhedsministeriet, hvor det er konstateret, at Københavns og Frederiksberg Kommuner befolkning har et større sygehusforbrug som følge af dårligere sociale vilkår end landet som helhed.

Der er derudover som det også anføres i lovbemærkningerne ikke mindst i Københavns og Frederiksberg Kommuner et meget stort antal psykisk syge, som forklarer behovet for større kapacitet på det psykiatriske område i Region Hovedstaden.

Såvel sociale vilkår som antallet af psykisk syge er der i lovforslaget forsøgt taget hensyn til.

Det er imidlertid opfattelsen, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til de sociale vilkårs betydning i forbindelse med vægtningen af de sociale kriterier.

Ad B) Det er vanskeligt at foretage målinger af, om serviceniveauet i regionerne er rimeligt.

I forhold til Region Hovedstaden må H:S Direktionen lægge til grund, at der gennem årene er foretaget en række analyser, der viser at udgiftsniveauet pr. indbygger svarer til landsgennemsnittet, hvis der tages højde for sociale vilkår og psykiatri.

Ad C) Seneste analyse fra Sundhedsstyrelsen baseret på DRG-takster viser, at produktiviteten på de sygehuse der vil blive omfattet af Region Hovedstaden i 2003 er tæt på landsgennemsnittet på trods af visse uhensigtsmæssigheder i den anvendte metode.

Der er vedrørende metoden eksempelvis almindelig enighed om, at takstsystemet endnu ikke er godt nok til at afdække forskelle i omkostninger mellem højt specialiseret behandling og basisbehandling. Særligt Region Hovedstaden behandler mange patienter på højt specialiseret niveau set i forhold til de øvrige regioner. Det foregår især på Rigshospitalet og på KAS Herlev, som i høj grad behandler patienter fra de øvrige regioner.

Desuden rummer takstsystemet ikke dækning for forskelle der opstår ved de særlige beredskabskrav i et højt specialiseret sygehusvæsen.

H:S Direktionen finder det på den baggrund uforståeligt, når der lægges op til, at Region Hovedstaden som den eneste af landets regioner, får en reduktion i finansieringen i forhold til det nuværende udgiftsniveau.

Forslag til Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens

Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

H:S Direktionen har følgende bemærkninger:

ad § 13:

H:S Direktionen skal bemærke, at der med H:S-konstruktionen har været en særlig arbejdsdeling mellem det overordnede politiske og administrative niveau, der konkret er beskrevet i H:S-lovens § 10:

"Bestyrelsen ansætter en direktion, som varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse inden for rammer, der fastlægges af bestyrelsen. Direktionen ansætter og afskediger sygehusfællesskabets personale."

Dette har efter H:S Direktionens opfattelse været en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem det overordnede politiske og administrative niveau i H:S. Såfremt denne erfaring ønskes videreført i de kommende regioner, der jo - som H:S - har driften af sygehusene sammen med det øvrige sundhedsvæsen, som den største og væsentligste opgave, kunne regionslovsforslagets § 13 stk. 8, hvoraf fremgår:

"Regionsrådet drager omsorg for indretningen af regionens administration og fastsætter regler om ansættelse og afskedigelse af regionalt personale."

ændres til:

"Regionsrådet drager omsorg for indretningen af regionens administration og ansættelse af direktion. Direktionen ansætter og afskediger regionalt personale."

Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

H:S Direktionen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

H:S Direktionen finder det naturligvis væsentligt, at der også fremover sikres fokus på at fremme effektivitet og bedre ressourceanvendelse, kvalitetsudvikling og økonomistyring.

Der skal for så vidt angår sygehusvæsenet også fremover bidrages til dette på alle niveauer – og det er derfor afgørende at det ved etableringen af et nyt statsligt institut gøres meget klart, hvilken rolle instituttet har i forhold til øvrige aktører. Dette er efter H:S Direktionens vurdering ikke nær klart nok i det foreliggende udkast.

Det forekommer uklart, hvad der vil være instituttets primære fokus. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, at det er hensigten, at instituttets evalueringer hovedsageligt vil være på det kommunale område – mens det flere steder i såvel lovforslag (herunder i instituttets formålsbeskrivelse) som almindelige bemærkninger fremgår, at opgavefeltet er såvel det kommunale som det regionale niveau. Såfremt der lægges op til, at instituttet skal beskæftige sig med såvel kommunal som regional opgavevaretagelse bør vægtningen mellem kommuner og regioner samt fokusområder for instituttet beskrives. Endelig bør også det regionale fokus afspejles i instituttets navn.

Det fremgår af §1, at det vil være instituttets formål ved analyser at evaluere den kommunale og regionale opgavevaretagelse og understøtte indsatsen i kommuner og regioner for at fremme effektivitet og bedre ressourceanvendelse, kvalitetsudvikling og økonomistyring.

Dette formål er endog meget bredt, og H:S Direktionen finder, at formålet bør præciseres, hvis det skal være realistisk at opfylde.

I relation til de beskrevne konkrete opgaver for instituttet (§2) finder H:S Direktionen det positivt, hvis instituttet vil kunne

- rådgive om f.eks. evalueringsmetoder, metoder til produktivitsanalyser m.v. samt i samarbejde med eksisterende aktører bidrage til metodeudvikling og –afprøvning
- indsamle nationale og internationale erfaringer med evalueringer og omsætte disse til praktisk rådgivning – i en slags videntcenterfunktion.

Man kunne med fordel – også i lyset af de begrænsede statslige ressourcer, der påtænkes afsat til at opfylde formålet – begrænse instituttets opgaver til disse.

H:S Direktionens bemærkninger til de beskrevne konkrete opgaver vedrører især forhold vedr. den tredje beskrevne opgave – nemlig instituttets egen gennemførelse af evalueringer.

I relation til instituttets egen gennemførelse af evalueringer savnes på sygehusområdet bl.a. præcisering af

- Hvordan instituttet vil koordinere sine aktiviteter med allerede eksisterende nationale, regionale og lokale aktiviteter, herunder Sundhedsstyrelsens initiativer, initiativer i regi af Den Danske Kvalitetsmodel, nationale kvalitetsprojekter, regionale/lokale produktivitsanalyser m.v.
- Hvordan regionerne og de konkrete forvaltninger/hospitaler/afdelinger konkret (ud over den ene fælles regionale plads i bestyrelsen) påtænkes involveret i planlægningen af instituttets aktiviteter, herunder hvordan regionerne involveres i tilrettelæggelsen af instituttets årsprogram. Det er alene beskrevet, at programmet skal godkendes af indenrigs- og sundhedsministeren (§11, stk. 2). H:S Direktionen ønsker det præciseret, at de involverede parter skal høres om deres deltagelse inden godkendelse af årsprogrammet og at alle tidsplaner skal lægges i samarbejde med involverede parter.
- Hvordan de evaluerede parter påtænkes inddraget i beskrivelse og offentliggørelse af resultater af instituttets analyser. Det fremgår alene af lovforslaget (§12, stk. 1), at de evaluerede parter gøres bekendt med rapporternes indhold og gives lejlighed til at komme med udtalelser. Det fremgår endvidere, at det vil være instituttets ansvar at tage stilling til, om udtalelserne skal give anledning til bemærkninger, og bestyrelsens ansvar at tage stilling til, hvorvidt høringssvarene fra de involverede parter skal offentliggøres. H:S Direktionen ønsker det præciseret i lovgivningen, at der gives de involverede parter sikkerhed for, at bemærkninger til instituttets konklusioner kommer til offentlighedens kendskab.
- Hvordan de involverede parter sikres kendskab til de færdige rapporter forud for offentliggørelsen. Det fremgår alene, at en af instituttet afgivet rapport skal foreligge til indenrigs- og sundhedsministerens orientering senest 14 dage før offentliggørelse (§12, stk. 2). Det fremgår ikke, hvordan de evaluerede parter holdes orienteret om de færdige rapporter. H:S Direktionen ønsker det præciseret i lovgivningen, at de evaluerede parter gives kendskab til de færdige rapporter senest samtidig med forelæggelse for ministeren.

H:S Direktionen ønsker, at det kommer til at fremgå af lovgivningen, hvordan evalueringerne påtænkes anvendt efter offentliggørelsen. Især dette vil formentlig være afgørende for, om det (jf. formålsbeskrivelsen) sikres, at instituttets arbejde faktisk kommer til at bidrage til effektiviteten i sundhedsvæsenet. Denne del af formålet vil ikke være opfyldt alene ved udarbejdelse og offentliggørelse af rapporter.

H:S Direktionen stiller sig kritisk overfor, at der med lovforslaget lægges op til, at instituttet får en nærmest ubegrænset adgang til data fra de kommende regioner (§ 13) – og indtil da på sygehusområdet fra de eksisterende amter og H:S, idet instituttet allerede skal igangsætte sit arbejde i 2005. Instituttet vil således kunne forlange alle oplysninger, der skønnes af betydning for en evaluering, udleveret af de eller den evaluerede myndighed.

Al erfaring viser, at evalueringer, produktivitsanalyser, benchmarking o.s.v generelt er ressourcekrævende aktiviteter, og den ubegrænsede adgang til data vil derfor pålægge de evaluerede parter en meget betydelig arbejdsbyrde.

H:S Direktionen finder derfor, at instituttets adgang til at forlange oplysninger bør begrænses til data, som de evaluerede parter i forvejen registrerer, og at det kommer til at fremgå af lovgivningen, at oplysninger derudover alene kan indhentes efter aftale med den evaluerede part.

H:S Direktionen savner i lovforslaget præciseret, at dobbeltregistreringer for de involverede parter skal undgås og at eksisterende datakilder f.eks. sundhedsdatanettet og landspatientregistret derfor skal anvendes.

Endelig savner H:S Direktionen overvejelser om ejerskab til data og analyseresultater. Begge dele bør beskrives, og det bør beskrives præcist, hvilke typer af registre instituttet får adgang til, herunder om instituttet får adgang til personhenførbare data i f.eks. kvalitetsdatabaser.

Generelt savner H:S Direktionen, at det i lovforslaget beskrives, hvordan instituttet skal inddrage eksisterende viden om evaluering, produktivitsanalyser, metoder til kvalitetsudvikling m.v. hos de evaluerede parter – herunder de kommende sygehusejere. Instituttets forankring i et akademisk miljø med andre evaluerings- og forskningsinstitutioner er betydelig bedre beskrevet end den nødvendige relation til de parter, som skal levere data til instituttet som forudsætning for dets arbejde.

Særligt i relation til instituttets opgaver vedr. kvalitetsudvikling savnes en nærmere beskrivelse af, hvilke opgavetyper, der tænkes på for instituttet. Det er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, at der ved kvalitetsudvikling forstås metoder til måling af kvalitet. Der findes allerede i dag en række aktører og aktiviteter, der beskæftiger sig med dette i sundhedsvæsenet – især på sygehusområdet men også i relation til praksissektoren. Det gælder Sundhedsstyrelsen, de nuværende sygehusejere, aftaleparterne på sygesikringsområdet, en række nationale kvalitetsprojekter m.v. Det bør derfor beskrives nøje, hvordan relationen til disse eksisterende aktiviteter er tænkt – herunder bør det især beskrives, hvordan relationen til den netop etablerede organisation for Den Danske Kvalitetsmodel er tænkt. Det er nævnt, at der f.eks. tænkes på brugertilfredshedsundersøgelser. Også her findes der allerede betydelig eksisterende viden hos de nuværende sygehusejere. Det ønskes beskrevet, hvordan denne viden vil blive inddraget i instituttets arbejde.

Forslag til Lov om ændring af forskellige love på sundhedsområdet

H:S Direktionen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

ad § 3:

H:S Direktionen har noteret sig, at det af bemærkningerne til §3 vedr. lov om apoteksvirksomhed fremgår, at levering af radioaktive lægemidler til sygehuse og institutioner, der ikke tilhører sygehusapotekets ejer, fremover efter indenrigs- og sundhedsministerens tilladelse kan ske fra et sygehusapotek i en region, at leveringen i dag varetages af Hovedstadens Sygehusfællesskabs sygehusapotek, samt at dette forudsættes videreført.

Forslag til lov om ændring af Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark

H:S Direktionen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre

H:S Direktionen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til Lov om revision af den kommunale inddeling

H:S Direktionen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder

H:S Direktionen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Forslag til Lov om regional statsforvaltning

H:S Direktionen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11726/Sagsbeh. IDN
J.nr. 4104-2004-36.2
Vedr. j.nr.2004-2039-19

Lov om visse procedurespørgsmål

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 om høring over udkast til forslag til lov om visse procedurespørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Kopi til Helle Th
Schonau
Mau 20
Nils 20
Lise SPA
Julie 4
Lina TK
Louise 4
Pernille 21
Anja 2K
NFH

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11723/Sagsbeh. idn
J.nr. 4104-2004-43.2
Vedr. j.nr. 2004-2400-16

Regionernes finansiering

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 om høring over udkast til forslag til lov om regionernes finansiering.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11722/Sagsbeh. idn
J.nr. 4104-2004-42.2
Vedr. j.nr.2004-2000-6

Forpligtende kommunale samarbejder

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 om høring over udkast til forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11721/Sagsbeh. idn
J.nr. 4104-2004-47.2
Vedr. j.nr.2004-1000-4

Evalueringsinstitut for kommuner

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 om høring over udkast til forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11719/Sagsbeh. idn
J.nr. 4104-2004-37.2
Vedr. j.nr.2004-2000-8

Revision af den kommunale inddeling

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 om høring over udkast til forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11718/Sagsbeh. idn
J.nr. 4104-2004-38.2
Vedr. J.nr.2004-2000-5

Forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne m.v.

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 vedrørende høring over udkast til forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11717/Sagsbeh. idn
J.nr. 4104-2004-32.2
Vedr. j.nr.2004-2200-21

Kommunale borgerservicecentre

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 vedrørende høring over udkast til forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Domstolsstyrelsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

TIB11716/Sagsbeh. hkj
J.nr. 4104-2004-41.2

Lovforslag til udmøntning af kommunalreformen

Domstolsstyrelsen har modtaget e-mail den 1. december 2004 om bemærkninger til udkast til forslag til lov om regional statsforvaltning.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Hanne Kjærulff

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

- 7 JAN. 2005

→ 1-0
kopi 2.k
fra IK

Høringsvar fra Landsforeningen af Landsbysamfund www.lal.dk

d. 6. januar 2005

Til

Finansministeriet, Socialministeriet, Justitsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Miljøministeriet i anledning af de 16 lovforslag, Landsforeningen har haft til høring siden begyndelsen af december 2004 (se venligst vedlagte papir: "16 lovforslag til høring").

Landsforeningen af Landsbysamfund har valgt at indsende sit høringssvar med samme ordlyd til de 5 ministerier, der har udset os som høringsspartnere.

Landsforeningen af Landsbysamfund er en landsdækkende forening, som siden 1976 har organiseret ca. 400 landsbyforeninger, bylaug, borgerforeninger, m.fl. samt ca. 200 enkeltmedlemmer over hele landet (se venligst vedlagte papir "LAL - facts om Landsforeningen af Landsbysamfund 050105"). Vi har forstået det således, at Landsforeningen har opnået høringsret på grund af vores omfattende og positive høringssvar af 290503 til Strukturkommissionen.

Hermed en tak for denne høringsret.

Eftersom Landsforeningen arbejder udelukkende ved frivillig arbejdskraft (dvs. uden ansatte), er det os ikke muligt i løbet af den ekstremt korte tidsfrist at afgive høringssvar for hvert enkelt lovforslag.

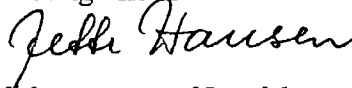
I stedet vil vi helt overordnet udtale følgende:

- **Den nye kommunalreform skal og må finde udveje for, at de politiske fejltagelser, som ved forrige kommunalreform var ved at tage livet af livet på landet, overkommes på forhånd og i hvert fald ikke gentages.** Landdistrikternes befolkning udgør mindst en femtedel af den samlede befolkning, og først i løbet af 1990'erne begyndte man fra ministerside at støtte oparbejdelsen af den nærdemokratiske kompetence, som lokalråd på kommuneplan, er udtryk for (se venligst vedlagte papir om lokalråd, formuleret ved LALs generalforsamling 071104)
- **Nærdemokrati er uomgængelig vigtigt for landdistrikterne. Ligeså de offentlige serviceforanstaltninger.** Sundhedscentre, rådgivning, kommunal borgerbetjening, m.v. skal indrettes, så de længere afstande ikke bliver et befolkningsmæssigt problem.
- **Det frivillige foreningsliv skal have vilkår, der fremmer børn og unges deltagelse i nærdemokratiet, og gør det attraktivt for aktive borgere at lægge kræfterne i.** I landdistrikterne er folk vant til selv at tage fat, og den ressource skal gives videre til næste generation. De nye kommuner skal ikke blot pålægges at stille lokaler til rådighed, men også nødvendig borgervenlig sekretariatsbistand, fx i form af de såkaldte tovholdere.
- **Erhvervsudvikling og IT i landdistrikterne skal styrkes.** Det igangværende samarbejde mellem landbruget og andre beboere skal resultere i, at de nye landdistriktsstøtteordninger ikke kun bliver jordbrugsrelaterede, men også direkte gavner erhverv og levevilkår for andre dele af landdistriktsbefolkningen.
- **Regering og Folketing skal sikre, at der udarbejdes landdistriktspolitik, såvel på kommunalt, som på nationalt plan.** Landdistrikterne er med sit unikke kulturlandskab og sin fantastiske lange kystlinie ved hav, bælt og sund fortsat en vigtig national ressource, og forvaltningen heraf skal matches til befolkningens adgangsmuligheder og de fastboendes

levevilkår. Eksperimentalzoner kan styrke muligheden for at udvikle nye naturvenlige erhverv og bosætningsformer.

- **Der skal lovgives om, at alle fremtidige lovforslag – de foreliggende inklusive - skal vurderes for deres virkning på landdistriktsbefolkningens levevilkår og muligheder for medbestemmelse.** På tilsvarende måde, som der er lovgivet for kønsligestilling, men med den forskel, at vurderingen gennemføres, hvilket desværre fortsat –også for de foreliggende lovforslags vedkommende - er mangelfuldt på ligestillingsområdet.
- **Til Miljøministeriet og Finansministeriet vedlægges et høringssvar vedr. lovforslag om råstofudvinding, samt et brev til Skatteministeriet (dateret 010301), som er udarbejdet i samarbejde med *Det Skæve Danmark*.**
- **Til Miljøministeriet vedlægges et høringssvar vedr. lovforslaget om vand.**
Landsforeningen af Landsbysamfund har i flere år haft nedsat et særligt udvalg om drikkevandsforsyning

Venlig hilsen

Jette Hansen, formand for *Landsforeningen af Landsbysamfund*, www.lal.dk
Klintrupvej 13, 8641 Sorring. Tel: 86957327. E-mail: jette.hansen@sorring.dk

16 Lovforslag til høring

udsendt fra 5 ministerier d. 1. december 2004 til bl.a. Landsforeningen af Landsbysamfund og Landdistrikternes Fællesråd. Der udsendes i alt 48 (justitsministeriet angiver 49), hvoraf 2 allerede er udsendt, og resten udsendes i januar (justitsministeriet skriver januar og februar). Senest 26 januar er alle forslag hørt!

Bemærkninger vedr. disse 15 indsendes **senest d. 7. januar 2005 kl. 12** - gerne før og pr. e-mail. Samtlige lovforslag kan ses på www.im.dk

1. **Finansministeriet:** Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Finansministeriets område. Der fremsættes eet lovforslag, og dette lovforslag drejer sig om * ændring af forskellige love på Finansministeriets område (Tekniske ændringer af myndighedsbetegnelser i forbindelse med kommunalreformen). Se det på <http://www.fm.dk/1024visArtikel.asp?artikelID-6006>. 49 høringspartnere.
2. **Socialministeriet:** På socialministeriets område fremsættes 3 love til udmøntning af kommunalreformen. * Forslag til lov om social service (en ny lov, idet den gældende servicelov samtidig ophæves) "Lovforslaget medfører ikke ændringer i forhold til tilbuddenes indhold, borgernes ret til ydelser og deres ret til at klage over afgørelser", men den "ændrer reglerne om myndighedsstrukturen på det sociale område. Det vil sige reglerne om myndigheds-, forsynings- og finansieringsansvaret for ydelser og tilbud efter loven." "Forslaget... ledsages af nogle forslag, som ikke direkte berører myndighedsstrukturen, men som har til formål at sikre dialogen om udviklingen på området og kvaliteten i ydelserne i forhold til brugerne, fx forslaget om at udviklingen konsekvens og overvåges i de første 4 år med regionale udviklingsråd som fora for drøftelser og indførelsen af handicapråd i alle kommuner." (se bemærkningerne s.1). På s. 2 i bemærkningerne opremses hovedelementerne på det sociale område af strukturreformen. Under "lovforslagets konsekvenser i hovedtræk" angives: ingen! * Forslag til Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love (konsekvensændringer som følge af kommunalreformen), og * Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på socialministeriets område – boligområdet (mest konsekvensrettelser, men det bliver fremover først og fremmest kommunerne der fremover har ansvar for boliger til "personer med betydeligt og varigt nedsat fysisk og psykisk funktionsevne..."). Lovforslagene kan ses på www.social.dk og svar sendes elektronisk til kommunalreform@sm.dk. Til de 2 første lovforslag er der 50 høringspartnere + 75 særlige, og til det tredje er der 50 høringspartnere + 21 særlige.
3. **Justitsministeriet:** (jeg har modtaget 2 lovforslag): Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Justitsministeriets område – Kommunernes varetagelse af visse opgaver på kørekort- og pasområdet som led i kommunalreformen. * Forslag til Lov om ændring af færdselsloven og pasloven (bedre borgerbetjening, én indgang, ministeren bemyndiges til at udlægge bemyndigelse til kommunerne). * Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (jeg kan se, at Kommunernes Landsforening (KL) sammen med Dansk Folkeoplysnings Samråd (DFS) bliver styrket i forhold til at indstille til justitsministeren "beskikkelse af offentlighedsrepræsentanter i Dommerudnævnelsesrådet og KL også i sager, hvor kredsbestyrelserne skal bistå Advokatnævnet og med hensyn til "læge medlemmer af politiklagenævnene"). Til det første lovforslag er der 67 høringspartnere, og til det andet er der 66.
4. **Indenrigs- og Sundhedsministeriet:** På ministeriets område fremsættes i alt 12 lovforslag, hvoraf kun det ene er fremsendt til høring nu, nemlig * Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v. ("Evalueringsinstituttet er en statslig institution, der har til formål ved analyser at evaluere den kommunale og regionale opgavevaretagelse og understøtte indsatsen i kommuner og regioner for at fremme effektivitet og bedre ressourceanvendelse, kvalitetsudvikling og økonomistyring"). Et af de resterende lovforslag er modtaget til høring (151204): * Udkast til forslag til lov om kommunale borgercenterservice. 58 høringspartnere.

5. **Miljøministeriet:** På Miljøministeriets område fremsættes i alt 8 lovforslag, der hermed alle er fremsendt til høring (og dem er jeg ikke gået ind i, men der er sikkert noget for LAL), samt "Myndighedsudvalgets rapport":

- Forslag til lov om ændring af lov om planlægning
- Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og lov om vandforsyning
- Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
- Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi
- Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord
- Forslag til lov om ændring af en række love på natur- og miljøområdet (samleloven).

Bemærkninger modtages gerne på mim@mim.dk, og der er 218 høringspartnere

Jytte 021204.

Facts om Landsforeningen af Landsbysamfund

Landsforeningen af Landsbysamfund:

- er en ikke-partipolitisk demokratisk paraplyorganisation for landdistriktsudvikling - dannet i 1976 efter sidste kommunalreform
- har den årlige generalforsamling som øverste myndighed (først i november)
- har en bestyrelse på 7 personer, der kommer fra landdistrikter i alle egne af landet - også udkantsområder - og hvoraf flere personligt er politisk aktive i forskellige partier
- har spillet en aktiv og selvstændig rolle i Indenrigs- og Sundhedsministerens Landdistriktsgruppe siden 1994
- har beklædt næstformandsposten i Landdistrikternes Fællesråd, siden vi i 1997 var med til at danne Fællesrådet
- har FOLKEOPLYSNING i lokalsamfund som en af sine kerneopgaver og er §5 medlem af Dansk Folkeoplysnings Samråd
- arbejder i øvrigt frivilligt uden sekretariat med hovedområderne INFORMATION (Landsbynyt udgives med 8 numre årligt, hjemmesiderne www.lal.dk og www.landsbynettet.dk, gratis e-mail tjeneste - tilmelding barbar@lal.dk), LANDDISTRIKTERNES UGE (aktiviteter over hele landet i efterårsferien i samarbejde med andre landsdækkende organisationer), BØRNE- OG UNGDOMSDEMOKRATI i kommunerne (13-22 årige) og koordinering af samarbejdet HELE NORDEN SKAL LEVE (dels voksen-demokrati, dels børn-og ungedemokrati),
- indsendte et omfattende høringsvar til Strukturkommissionen d. 1. juni 2003, og
- er sidst beskrevet i "The Rural Movements of Europe", Vanessa Halhead, Maj 2004, som Danish Village Association, sammen med Association of Finnish Village Action, Swedish Popular Movements, Norwegian Association of Neighbourhoods, Icelandic Village Action Movement, Danish Council of Rural Districts, Action with Communities in Rural England (ACRE), Slovenian Rural Development Network, Wales Rural Forum, Estonian Village Movement, Polish Rural Forum, Rural Parliament of Slovakia and Hungarian Rural Parliament
- er inviteret til at være medlem af indenrigs- og sundhedsministerens nye rådgivende udvalg vedr. landdistriktsanliggender (første møde 070205).

Venlig hilsen

Jette Hansen, formand/

Klintrupvej 13, 8641 Sorring, tel: 86957327, E-mail: Jette.Hansen@sorring.dk

d. 30. november 2004

**Åbent brev til Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen fra
generalforsamlingen i Landsforeningen af Landsbysamfund, d. 7. november 2004**

Landdistriktspolitik og lokalråd var omdrejningspunkt, da *Landsforeningen af Landsbysamfund* holdt sin årlige generalforsamling i weekenden i Stendislejren, Vinderup kommune.

Generalforsamlingen opfordrer til, at Folketinget i forbindelse med kommunalreformen forpligter de nye kommuner på at udforme en landdistriktspolitik og på at oprette lokalråd i landdistrikterne.

Vi ønsker ikke en detaljeret lovgivning. Landsforeningen af Landsbysamfund, som har arbejdet siden 1976, er et sikkert bevis på, at der i landdistrikternes frivillige foreningsliv findes et væld af ressourcer. Hvis Folketinget vil sikre sig, at disse ressourcer kommer til anvendelse i den nye kommunestruktur, så de gavner hele kommunen, er det Nu, der skal handles. Det er afgørende nødvendigt at sikre landdistriktsbefolkningen deres demokratiske rettigheder gennem lokalråd.

En kommunes lokalråd defineres som en sammenslutning af aktive foreninger i kommunens landsbyer og landdistrikter med det formål at skabe og vedligeholde dels dialogen landsbyforeningerne imellem og dels dialogen mellem lokalrådet og kommunen. Konklusionen på den lokalrådsundersøgelse, som Landsforeningen i 2002-03 udførte for Indenrigs- og Sundhedsministeriet viste, at "fælles forarbejde sparer bøvl bagefter" (se www.lal.dk).

Der er mange måder at danne lokalråd på. Mangfoldigheden kommer til udtryk på flere måder, også i at nogle kalder dem landdistriktsråd, og andre kalder dem landsbyråd. I *Landsforeningen af Landsbysamfund* foretrækker vi benævnelsen lokalråd, fordi det er lokalsamfundenes mange landsbyforeninger, borgerforeninger og andre foreninger i en kommune, der går sammen i lokalråd. Igennem lokalrådet skal landdistrikternes lokalbefolkning sikres medbestemmelse på det, som de ved noget om, fordi de bor der og lever der, nemlig det der skal til for at få lokalsamfundene til at fungere bedst muligt.

Denne sikring af lokalsamfundenes medbestemmelse er en vigtig del af kommunens landdistriktspolitik, som lokalrådene selv sagt skal have indflydelse på. Landsforeningen af Landsbysamfund kan henvise til forskellige modeller, fx Ringsted, Ørbæk, Nørhald, Give, Horsens og Hirtshals.

Folketingets rammer for kommunernes landdistriktspolitik skal være præcise, men ikke for stramme. Der skal være rum for fleksibilitet.

- Hvert enkelt lokalsamfund skal kunne deltage i lokalrådet i det omfang, foreningslivet og borgerne selv ønsker det.
- Dog må ingen kommune hverken kunne afvise at oprette landdistriktsudvalg eller lokalråd, bare fordi nogle af kommunens lokalsamfund vælger at stå uden for lokalrådet.
- Kommunerne kan heller ikke afvise at oprette lokalråd af økonomiske grunde. Mange kommuner vælger at opstille et budget for lokalrådsarbejdet, men de bør ikke pålægges det fra centralt hold.

Generalforsamlingen konstaterer, at samfundet med hensyn til kommune-struktur befinder sig i et interessant og udfordrende vacuum, hvorfra fornyelse kan finde sted. Landsforeningen af Landsbysamfund foreslår også, at lokalrådene støttes i at finde muligheder for at sikre de unges medindflydelse, som minimum fra skolernes elevråd og fra foreningslivets 13-18 årige.

Jelle Hansen

formand

-7 JAN. 2005

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 14:29
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor; Charlotte Bidsted
Emne: VS: Høringssvar- regional statsforvaltning / psykiatriloven

Kopi til NFA

Image001.png (14
KB)image002.jpg (2
KB)Image003.jpg (2
KB)header.htm (129
KB)

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Mail fra Statsamtet Vejle [mailto:MailfraStatsamtetVejle@vejle.statsamt.dk]

Sendt: 7. januar 2005 14:00

Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Emne: Høringssvar- regional statsforvaltning / psykiatriloven

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

Vedr. udkast til forslag til lov om regional statsforvaltning.

Patientklagenævnet i Vejle Amt har følgende bemærkninger.

Til § 10 vedr. ændring af psykiatrilovens § 34.

Nævnet er enig i, at der er behov for at kunne delegere formandskompetencen.

Behovet er tilstede allerede i dag med de mindre nævn.

Efter udvidelsen af nævnets geografiske område, vil det være vanskeligt for direktørerne for de nye statsforvaltninger at deltage i behandlingen af en stor del af sagerne.

I den forbindelse bemærkes, at møderne holdes på de respektive sygehuse og at der som hovedregel træffes

afgørelse samme dag, hvor mødet er holdt.

Nævnet skal henlede opmærksomheden på, at bekendtgørelsen om forretningsordnen for de psykiatriske patientklagenævn skal rettes til og at § 3 stk. 2 helt skal udgå. Bestemmelsen siger, at er statsamtmanden undtagelsesvis forhindret i at møde, fungerer statsamtmandens stedfortræder som formand for patientklagenævnet.

Til § 5 vedr. ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Nævnet finder, at det vil være hensigtsmæssigt, at bemyndigelsesbestemmelsen bruges, så snart det er praktisk muligt, således at der i de nye statsforvaltningers geografiske område bliver etableret ét patientklagenævn inden 1. januar 2007.

Helt konkret foreslås det, at den nye direktør tager stilling til, hvordan nævnet skal organiseres i den nye geografiske enhed, herunder stillingtagen til, hvem der skal fungere som formand for nævnet og hvilket personale, der skal tilknyttes nævnets sekretariat.

Endelig foreslås det, at de allerede beskikkede medlemmer fra Den Almindelige Danske Lægeforening og fra De Samvirkende Invalideorganisationer indtil videre fortsætter som medlemmer af nævnet.

Dette svar sendes såvel elektronisk som ved almindeligt brev.

Med venlig hilsen

Erik Toftgaard
Statsamtmand

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

Indgivet i
Kommunaleafdelingen

- 6 JAN. 2005

København
den 5. januar 2005

Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Ledernes Hovedorganisation skal hermed afgive sine bemærkninger til forslaget om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Med den kommende kommunalreform står kommunerne overfor en betydelig og kompleks udfordring. Selve sammenlægningen og etableringen af den nye organisation vil stille store krav på alle administrative og politiske niveauer.

Et væsentligt kriterium for hele reformens succes er, at alle kommuner drives effektivt efter de bedste principper. I en fortsat mere decentraliseret beslutningsstruktur bliver kontrol i traditionel forstand stadig vanskeligere. En overordnet ledelse får sværere ved at sikre sig effektivitet ved hjælp af formel kontrol i forhold til fastlagte normer i budgetter etc. Sikringen af faglighed og kvalitet kommer i højere grad til at bero på nuancerede evalueringsprocesser.

Undersøgelsen "Kommunernes styring af de store institutionsområder" fra 2004 af Kurt Klaudi Klausen mfl. viser, at stort set alle kommuner benytter sig af mål- og rammestyring inden for dagsinstitutions-, folkeskole- og ældreområdet, men der bliver ikke fulgt systematisk op herpå. Skal mål- og rammestyring eller kontraktstyring have værdi som ledelsesredskab, skal den kommunale evalueringskultur styrkes betydeligt.

Ledernes Hovedorganisation ser det derfor som en vigtig brik i kommunalreformen, at der løbende tilvejebringes tilbunds gående og veldokumenterede evalueringer af kommunernes og regionernes opgavevaretagelse. Ledernes Hovedorganisation kan derfor støtte etableringen af et evalueringsinstitut for kommuner.

Ledernes Hovedorganisation er imidlertid forundret over, at organisationen ikke er blevet tildelt en plads i det rådgivende udvalg. Lederne repræsenterer i dag over 8.000 offentligt ansatte ledere, hvoraf største delen er ansat i kommunerne. Et antal der har været stærkt stigende de

**Ledernes
Hovedorganisation**

Vernlandsgade 65
2300 København S

Telefon 3283 3283
Telefax 3283 3284

E-mail: lh@ledeme.dk
www.ledeme.dk

seneste par år. Og Lederne har været en af de væsentlige aktører i drøftelserne om fremtidens ledelse og organisering af kommunerne.

Med udgangspunkt i den betydelige ledelsesmæssige udfordring kommunerne står over for, er det vigtigt, at de ledelsesmæssige problemstillinger har evalueringsinstitutets bevågenhed. Ledernes Hovedorganisation vil derfor foreslå, at Lederne får en plads i det rådgivende udvalg, således at også den ledelsesmæssige vinkel er repræsenteret på linie med de øvrige større personalegrupperinger.

Med venlig hilsen

Niels Aagaard

Returadresse:
Fællesforvaltningen
Torvet 1, 4600 Køge

Kopi til Trafikmin.
Erh.min.
Helle, -IK.

KØGE KOMMUNE

Indenrigs- og sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005

1.Ø

Økonomiudvalgene i
Køge og Skovbo Kom-
muner

Dato	Sagsnummer	Dokumentnummer
------	------------	----------------

06-01-2005	43407	327622
------------	-------	--------

Koordineret hørings svar fra Køge og Skovbo kommuner vedrørende de fremlagte lovudkast omkring kommunalreformen

Køge Byråd og kommunalbestyrelsen i Skovbo har besluttet at søge sammenlægning af de to kommuner som et led i kommunalreformen. Som grundlag for sammenlægningen er der udarbejdet et visionsgrundlag for den nye Køge Kommune.

Et af visionens fikspunkter er at fastholde og udbygge den nye Køge Kommunes position som et kraft- og udviklingscenter for hele Sjælland og for Øresundsregionen.

Køge og Skovbo kommuner hilser det derfor velkomment, at dele af lovkomplekset fastholder den nye Køge Kommunes position i Hovedstadsregionen parallelt med, at den fusionerede kommune indgår i den kommende Region Sjælland.

Køge og Skovbo kommuner er allerede langt fremme med de forberedende arbejder frem mod en sammenlægning. Set i det lys kan kommunerne på nuværende tidspunkt knytte følgende bemærkninger til det lovkompleks, der er udsendt i høring den 1. december 2004.

Planlægning og trafik

I udkastet til planlov placeres Køge som en del af planlægningsstrukturen i Hovedstadsregionen, ved at fingerbystrukturen søges videreført og udviklet. Det anses for positivt, at den fysiske planlægning er med til at markere den nye Køge Kommunes fysiske og funktionelle tilhørsforhold til Hovedstadsregion.

Køge og Skovbo Kommuner vil her gøre opmærksom på, at der rejser sig et særligt koordinationsproblem mellem planlægningen i Hovedstadsregionen og den nye Køge Kommunes tilknytning til den nye regionale udviklingsplan, som udarbejdes i Region Sjælland.

Vi ønsker på denne baggrund at støtte KL's grundlæggende synspunkt om, at Regionsrådet ikke bør have ret til at gøre indsigelser mod den kommunale planlægning, som led i de regionale udviklingsplaner.

Køge Rådhus
Torvet 1
4600 Køge

www.koegekomm.dk

Tlf. 56 67 67 67
Fax 56 66 14 94

Kontakt:
Peter Tuxen
Direkte tlf. 56 67 24 65
Mail: eetpptu@koegekomm.dk

I udkast til lov om trafikelskaber foreslås etableret et trafikelskab for hele Sjælland til at varetage busdrift og lokalbanetrafik. Samtidig foreslås det, at den geografiske afgrænsning for koordinering og takstsamarbejdet, som kendes i dag i det nuværende HUR/HT-område, fastholdes.

Lovforslagets bestemmelse om, at alle trafikaktører i det nuværende hovedstadsområde fremover skal koordinere indsatsen og konkret sikre én fælles billettype, hilses velkomment af Køge og Skovbo kommuner, da det fastholder de smidige overgange mellem transportformene for de mange pendlere i vores område.

Erhvervsfremme

Køge og Skovbo kommuner finder det positivt, at der i forslag til lov om erhvervsfremme kan etableres flere vækstfora indenfor de nye regioner. Det betragtes endvidere som positivt, at der åbnes mulighed for konkret vækstsamarbejde på tværs af regionsgrænser. Til fremme af dette bør det sikres, at vækstforaene har selvstændig økonomisk beslutningskompetence.

Med udgangspunkt i den nye Køge Kommunes rolle i Øresunds- og Hovedstadsregionen ønsker Køge og Skovbo kommuner, at den nye Køge Kommune også skal være konkret involveret i vækstsamarbejdet i Hovedstadsregionen, enten i form af direkte deltagelse eller via oprettelse af flere vækstfora i Region Sjælland med en indholdsmæssig kobling til initiativer i Region Hovedstaden og i Øresundsregionen.

I samme lov foreslås det, at samarbejdet på tværs af Øresund skal forankres i Region Hovedstaden. Dette samarbejde er i dag langt bredere forankret, og det bør også fremover være et fælles anliggende for de relevante parter på hele Sjælland.

Sammenlægning og opgaveoverflytning

Det er et vigtigt element i visionen for sammenlægningen af Køge og Skovbo kommuner, at medarbejderne i de nuværende kommuner og de amtslige medarbejdere, der overflyttes, gives de bedste betingelser i forandringsprocessen. Tillid, tryghed og indflydelse er nøgleord i denne sammenhæng.

I udkastet til lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen lægges der op til en model, hvor den sidste frist for afklaring af den fremadrettede opgaveløsning kan blive afgørelser i de oprettede delingsråd den 1. august 2006.

Set i lyset af visionen for medarbejderne i den nye Køge Kommune og det arbejde, der allerede er i gang mellem kommunerne og Roskilde Amt, skal

Dato

Sagsnummer

6. januar 2005

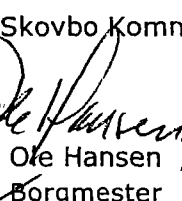
43407

Køge og Skovbo kommuner udtrykke støtte til KL's forslag om en proces, der muliggør en hurtigere afklaring.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det er med bekymring, at vi i kommunerne arbejder videre med kommunalreformen under de uafklarede økonomiske forudsætninger, som er vilkårene for nærværende.

På vegne af Økonomiudvalgene i Køge og Skovbo Kommuner

Torben Hansen / Suzanne Aaholm
Borgmester Kommunaldirektør

Ole Hansen / Mogens Pejtersen
Borgmester Kommunaldirektør

DANSKE FYSIOTERAPEUTER

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10 – 12
1216 København K.

7. januar 2005

Kopi til Lise, stab

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1. Ø

Vedr.: Høringsvar til forslag til Lov om forpligtende kommunale samarbejder

Danske Fysioterapeuter har med interesse læst forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.

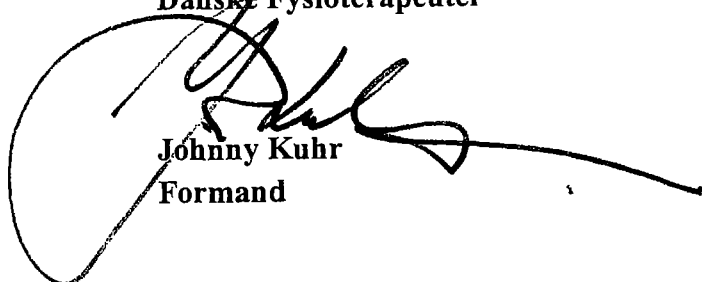
Vi kan i hovedsagen tilslutte os forslaget intentioner, idet vi finder det nødvendigt, at kommuner, der ikke ønsker sammenlægning, forpligtes til at løfte de nye opgaver i samarbejde med større enheder. Vi er derfor tilfredse med, at genoptræningsopgaven og opgaverne efter folkeskoleloven vedr. specialundervisning i specialskoler og specialklasser og vedr. pædagogisk-psykologisk rådgivning samt alle opgaver vedr. specialundervisning af voksne vil være omfattet af kravet om forpligtende samarbejde.

Vi ser dog gerne, at der også for de øvrige kommunale sundhedsopgaver jfr. udkast til lov om sundhed kapitel 34 ff. må gælde en pligt til at indgå samarbejde med andre kommuner. Vi har noteret os, at kommuner og regioner pålægges at indgå samarbejdsaftaler, men dette vil efter vores mening ikke give den fornødne sikkerhed for opgavevaretagelsen. I udkastet til lov om sundhed opfordres specifikt til, at kommunerne udvikler og anvender nye organisatoriske løsninger på sundhedsområdet for at opnå styrket kvalitet. Denne opgave ser vi vanskeligt løftet af kommuner, der indbyggermæssigt er under den anbefalede grænse. Borgerne i disse kommuner vil derfor have et ringere udgangspunkt, når det drejer sig om de sundhedsfremmende og forebyggende tiltag.

Opgaver som sundhedsfremme og forebyggelse er centrale for velfærdssamfundet, og de bør derfor indgå med fuld styrke i de pligter, som de fremtidige kommunalbestyrelser har.

Danske Fysioterapeuter skal i øvrigt henvise til høringsvar fra Sundhedskartellet i spørgsmål om hvordan der skal forholdes med hensyn til ansatte efter opløsning af et kommunalt samarbejde. Både i den forbindelse og generelt henvises til de bemærkninger, som Sundhedskartellet har afgivet i relation til ministeriets forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Med venlig hilsen
Danske Fysioterapeuter

Johnny Kuhr
Formand

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1. Ø

Vimmelskaftet 38
Postboks 2277
1025 København K
Tlf. 33 15 15 55
Fax 33 13 22 35
shk@sundhedskartellet.dk
www.sundhedskartellet.dk

Den 06-01-2005

J.nr.: 0412-0014

Kopi til Lise, stab

Vedr. Bemærkninger til forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

Sundhedskartellet har modtaget Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder til bemærkninger. I den anledning skal Sundhedskartellet bemærke følgende:

Det fremgår af lovforslaget, at der senere vil blive fremsat et forslag til en ny inddelingslov med henblik på fremtidige ændringer af den kommunale inddeling, herunder fremtidige kommunesammenlægninger, der kan træde i kraft efter den 1. januar 2007 (pkt. 5) i de generelle bemærkninger om udtræden og opløsning af forpligtende kommunale samarbejder)

Der peges videre i dette afsnit på, hvad dette lovforslag eventuelt vil indeholde.

I den forbindelse skal Sundhedskartellet anbefale, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af bemærkningerne under afsnit 5, at der i den ny inddelingslov vil blive taget stilling til, hvordan der skal forholdes med hensyn til ansatte efter opløsning af et kommunalt samarbejde. Både i den forbindelse og generelt henvises til de bemærkninger, som Sundhedskartellet har afgivet i relation til ministeriets forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Med venlig hilsen

Connie Kruckow

formand

Medlemsorganisationer

Danske Afspændingspædagoger	Danske Bioanalytikere	Danske Fysioterapeuter	Dansk Sygeplejeråd	Dansk Tandplejerforening
Jordemoderforeningen	Ergoterapeutforeningen	Farmakonomforeningen		
Foreningen af Radiografer i Danmark	Landsforeningen af Statsautoriserede Fodterapeuter	Kost & Ernæringsforbundet		

FORBUNDSFORMANDEN

Kopi til NPH
Helle, IK
Schonau

Indenrigs- og Sundhedsministeren
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1. Ø

Jn.nr: 24.01-0166-2004

07.01.2005

Høringssvar til Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med strukturreformen, og Forslag til lov om regional statsforvaltning.

Indenrigs- og Sundhedsministeren har den 1. december 2004 offentliggjort en række lovforslag til udmøntning af strukturreformen.

DJØF har et meget stort antal medlemmer i amter, kommuner og i staten, der bliver berørt af lovforslagene. Vi finder derfor anledning til at kommentere de lovforslag, der har personalejuridiske konsekvenser, idet vi tillige henholder os til høringssvar fra AC og KTO.

Indledningsvis er det vigtigt at pointere, at DJØF finder det fornuftigt løbende at overveje den offentlige sektors struktur, og at medlemsskaren ser reformen som en spændende udfordring. Det er imidlertid samtidig åbenbart, at der kan blive tale om et omlægningsprojekt af hidtil usete dimensioner, som, hvis det skal lykkes, stiller krav til omfang af og indhold i implementeringsfasen.

I den sammenhæng er det problematisk, at DJØF ikke for alles vedkommende kan genfinde de gode personalepolitiske intentioner, der er annonceret i forbindelse med strukturreformen i lovforslagene. Forslaget giver således ikke alle berørte medarbejdere og chefer den tryghed og retssikkerhed, der er en helt afgørende forudsætning for, at medarbejdere og chefer på alle niveauer aktivt og engageret bevarer overskuddet til at hjælpe strukturreformen godt fra start.

Den enkelte medarbejder eller chef skal kunne regne med, at han eller hun reelt har et job i den nye struktur, som man har mulighed for at varetage uden at rykke familien op med rode, og at reformen ikke betyder forringelser i løn- og ansættelsesvilkårene. – Det kan man ikke regne med ved at læse lovforslaget.

Efter DJØFs opfattelse er ansættelsestrygheden hos medarbejderne og cheferne en nødvendig forudsætning for, at det, der er i fokus i lovforslaget, nemlig den gode borgerbetjening, kan realiseres.

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K
Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99
djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med strukturreformen.

Ansættelsesgaranti

DJØF finder det positivt, at man ud af lovforslaget kan læse, at alle har et job pr. 1. januar 2007. Denne ansættelsestryghed vil have stor betydning for motivationen hos de berørte medarbejdere.

Lovforslaget kommer imidlertid ikke umiddelbart til at gælde ved sammenlægning af kommuner eller ved opgaveflytninger mellem statslige myndigheder med mindre Indenrigs- og Sundhedsministeren beslutter det jf. lovforslagets § 1, stk. 3. Det medfører, at man i disse situationer ikke kan genfinde de gode personalepolitiske intentioner, der er annonceret i forbindelse med strukturreformen.

Af den fælles vejledning, der er udarbejdet mellem Personalestyrelsen og CFU, kan man læse følgende:

"Alle medarbejdere følger som udgangspunkt med opgaverne over i den nye struktur. Der er lagt vægt på at understrege, at der er behov for alle medarbejdere og deres kompetencer til fortsat at løse opgaverne. Det betyder, at alle har et job pr. 1. januar 2007. Der er ingen, der falder ned mellem to stole. Målet er, at alle medarbejdere tilbydes gode udviklende arbejdspladser og med samme jobsikkerhed som i dag."

Enhver medarbejder og chef skal kunne regne med, at han eller hun reelt har et job i den nye struktur. Det kan man ikke læse ud af de relevante lovforslag i forbindelse med sammenlægning af kommuner eller ved opgaveflytninger mellem statslige myndigheder.

DJØF **opfordrer** derfor til, at man generelt lever op til ansættelsesgarantien og ikke forskelsbehandler alt efter hvilken del af strukturreformen, der er tale om. Som statsministeren sagde i sin åbningstale til Folketinget den 5. oktober 2004:

"Reformen påvirker mange tusinde medarbejdere. Til alle jer vil jeg gerne understrege og gentage: Alle medarbejdere følger med opgaverne over i den nye struktur. Vi har brug for jeres kompetencer og motivation for at løse de mange vigtige opgaver. Regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte."

DJØF har noteret, at lovforslagets § 5 lægger visse geografiske begrænsninger på hvor jobbene flyttes hen, når der sker overførsel til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau. Dette er et positivt signal, som kan være med til at mindske usikkerheden hos de berørte medarbejdere, der er omfattet af bestemmelsen.

Da det langt fra er alle, der er omfattet af bestemmelsen, savner vi generelt en stillingtagen til den geografiske forflyttelsespligt både for tjenestemænd og for overenskomstansatte. Herunder en stillingtagen til hvorledes man vil forholde sig, hvis en ansat efterfølgende får rettens ord for, at en given forflyttelse lå ud over det, den ansatte var forpligtet til at tåle. Vi vil derfor **opfordre** ministeriet til at redegøre for, om regeringens ansættelsesgaranti medfører, at den pågældende tilbydes et nyt job, som ligger inden for tålegrænsen, eller om man på anden vis kompenserer den pågældende?

En præcisering af den geografiske forflyttelsespligt er afgørende for, at regeringens ansættelsesgaranti ikke bare bliver en tom skal. Sådan vil det blive opfattet, hvis det job man tilbydes efter reformen, er placeret så langt væk, at man reelt ikke har mulighed for at varetage jobbet. Denne risiko, mener vi, er særdeles aktuell, når man f.eks. taler om en flytning af jobbet fra Århus til Ringkøbing eller fra Odense til Åbenrå, som det er tilfældet for ansatte ved statsamtene.

I tilfælde, hvor væsentlige flytninger af arbejdsstedet ikke måtte kunne undgås, **opfordrer** DJØF til, at de ansatte i hvert fald tilbydes kompensation for øgede transportomkostninger samt mulighed for hjemmearbejdspladser.

Forvaltningslov

DJØF har med undren konstateret, at man lægger op til at sætte væsentlige dele af forvaltningsloven ud af kraft i forbindelse med overflytning af personale. Forvaltningslovens regler om partshøring, aktindsigt og begrundelse skal hverken finde anvendelse ved indgåelse af aftaler mellem afgivende og modtagende myndigheder om overflytning af personale eller ved delingsrådenes afgørelser i uenighedstilfælde. Det indebærer en problematisk indskrænkning af de ansattes retssikkerhed.

Det er et grundlæggende princip i dansk forvaltningspraksis, at den berørte part har ret til at blive hørt og få aktindsigt, inden offentlige myndigheder træffer afgørelser, ligesom man efterfølgende har krav på en begrundelse. Dette princip er med til at sikre, at en sag er tilstrækkelig oplyst, inden den offentlige myndighed træffer en afgørelse, og kravet om begrundelse bidrager til, at der ikke træffes usaglige afgørelser.

Når den berørte part, medarbejderen, ikke høres, har han/hun ikke ret til at supplere med sine faktuelle og personlige oplysninger herunder ønsker til fremtidig placering, der også bør være en del af beslutningsgrundlaget. Dermed er der risiko for, at der bliver truffet afgørelser på et ufuldstændigt grundlag. Når de berørte medarbejdere endvidere ikke har krav på aktindsigt eller på at få en begrundelse, er der en risiko for, at der indgår usaglige hensyn i beslutningen.

DJØF finder på ingen måde, at hensynet til den ansattes retssikkerhed varetages tilstrækkeligt ud fra de bemærkninger til lovforslaget, hvoraf fremgår, at man finder det naturligt, at den afgivende myndighed på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremkomme med ønsker. Dels er der ikke tale om en egentlig ret, dels er den enkelte sat ud af processen, når først ønskerne er afgivet. Generelle drøftelser i samarbejdsudvalg og MED-udvalg kan heller ikke på nogen måde træde i stedet for en individuel ret til høring, aktindsigt og begrundelse.

DJØF er således på ingen måde enig i bemærkningen til lovforslaget om at "*Hensynet til de ansatte, der overføres efter loven, vil således blive tilgodeset på anden måde end ved forvaltningslovens regler*". DJØF mener tværtimod, at den foreslåede proces giver anledning til væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Hvis regeringens hensigt reelt er at give den ansatte en retsstilling, der svarer til den, der ville følge af forvaltningsloven, hvorfor så ikke lade forvaltningsloven gælde?

Herudover giver en lukket proces grobund for myter og rygtedannelse, der i sig selv kan underminere strukturreformens succes.

Den lukkede proces står også i stor kontrast til de principper om medarbejderinddragelse, som fremgår af den vejledning, der er udarbejdet mellem Personalestyrelsen og CFU, hvor man bl.a. kan læse følgende:

"Overflytningen af opgaver og medarbejdere skal foregå åbent og gennemsigtigt, og der skal skabes trykthed for de berørte medarbejdere."

DJØF opfordrer derfor på det kraftigste til, at lovforslagets § 15 udgår for så vidt angår personaleflytninger.

Løn- og ansættelsesvilkår

Derudover lægger lovforslaget op til, at der kan ske klare forringelser af de ansattes løn- og øvrige ansættelsesvilkår i det omfang, der sker flytninger mellem det statslige og det (amts)kommunale ansættelsesområde. Et skift fra et amt til en kommune giver ikke anledning til de samme problemstillinger, da ansættelsesvilkårene i disse situationer i langt højere grad er identiske. DJØF vil nedenfor kommentere lovforslagets betydning for henholdsvis de overenskomstansatte og tjenestemændene i de tilfælde, hvor der bliver tale om skift mellem staten og amter/kommuner.

Særligt vedrørende overenskomstansatte

I lovforslagets § 6 er der indsat en bestemmelse om, at pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for de ansatte i henhold til overenskomst eller individuel aftale, der i forbindelse med overførslen ikke er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Det følger af virksomhedsoverdragelseslovens system, at den nye arbejdsgiver ved udløbet af den overenskomst, de overførte medarbejdere og chefer var omfattet af, kan varsle de pågældende over på erhververens overenskomst.

Hvis en amtslig medarbejder, der hidtil har været ansat under det amtskommunale regelsæt, bliver omfattet af den statslige overenskomst vil dette på flere punkter betyde en forringelse i forhold til de nuværende ansættelsesvilkår.

Det vil for eksempel kunne betyde lønnedgang, tab af pensionsindbetaling (for eksempel af rådighedstillæg), nedsat antal omsorgsdage, forringede vilkår ved indgåelse af retræteaftaler m.v.

DJØF skal derfor opfordre til, at det i loven præciseres, at medarbejdere og chefer ved overgang til erhververens overenskomst og indplacering i de tilhørende lønsystemer sikres mod forringelser af løn- og ansættelsesvilkår som følge af overgangen. DJØF opfordrer endvidere til, at det direkte anføres i bemærkningerne, at de modtagende myndigheder opfordres til i god tid at indgå aftaler med de berørte organisationer, således at individuelle rettigheder, eksempelvis retten til omsorgsdage, overførsel af anciennitet, overførsel af afspadsering m.v., sikres.

Særligt vedrørende tjenestemænd

DJØF hæfter sig ved, at man med lovforslaget f.eks. forpligter tjenestemænd til at lade sig overflytte fra et amt til at gøre tjeneste i staten.

Hvis Folketinget vedtager lovforslaget uændret på dette punkt, vil det indebære en klar forringelse af tjenestemændenes retsstilling og et brud med hidtidig praksis, hvorefter man ikke har ment at kunne forpligte en tjenestemand til f.eks. at skifte fra det statslige til det (amts)kommunale regelsæt eller vice versa.

Da Folketinget i 1998 vedtog fødevareloven (lov nr. 471 af 1. juli 1998) fik de kommunale tjenestemænd, som hidtil havde været ansat ved de kommunale levnedsmiddelenheder, hvis opgaver blev overført til staten, valget mellem at opretholde den kommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår, eller inden for de første 5 år at overgå til ansættelse som statstjenestemand.

Ved dannelsen af Hovedstadens Sygehusfællesskab i 1995 hed det bl.a. i bemærkningerne til loven, at tjenestemænd ved dannelsen af HS overgik til et andet offentligretligt retssubjekt med fortsat udførelse af deres hidtidige opgaver og i øvrigt uden nogen andre ændringer i deres ansættelsesområde, ansættelsesvilkår, optjening af pension, disciplinærregler og lønudvikling end de ændringer, som de i øvrigt måtte have tålt ved fortsat ansættelse i staten, Københavns eller Frederiksberg Kommuner.

Princippet om at tjenestemænd gives valgfrihed, når der sker opgaveoverførsler mellem på den ene side staten og på den anden side amter og kommuner er ingen nyskabelse. Således har Finansministeriet ved Lønnings- og Pensionsdepartementet i 1978 i et brev til Arbejdsministeriet beskrevet retsstillingen på følgende vis:

"For tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken er en række rettigheder og forpligtelser fastsat i tjenestemandsløvgivningen, og en erhverver vil ikke begrebsmæssigt kunne indtræde i sådanne lovbestemte rettigheder og forpligtelser. I den lovgivning, der har ligget til grund for de senere års udlægninger af opgaver til (amts)kommunalt regi, er der etableret valgmulighed for de berørte tjenestemænd mellem bevarelse af deres status som statstjenestemænd og overgang til ansættelse efter (amts)kommunale regler med uændrede løn- og pensionsvilkår. De pågældende er således sikret mulighed for opretholdelse af deres lovbestemte rettigheder og forpligtelser. Denne model har sin oprindelse i politiets overgang fra kommunalt til statsligt regi i 1938 og er således anvendt i forbindelse med såvel centralisering som decentralisering."

DJØF er helt enig i Lønnings- og Pensionsdepartementets beskrivelse af retsstillingen, og denne praksis har, som det fremgår, været fulgt ved opgaveoverførsler mellem staten på den ene side og amter og kommuner på den anden side tilbage fra politiets overgang fra kommunalt til statsligt regi i 1938 frem til vedtagelsen af fødevareloven i 1998.

Ved overgang fra for eksempel amtskommunal til primærkommunal ansættelse (som ved dannelsen af Bornholms Regionskommune) er der ikke samme behov for at sikre tjenestemændene imod forringelser i ansættelsesgrundlaget, da de amtskommunale og primærkommunale tjenestemandregulativer og -aftaler stort set er ens, ligesom der ikke – som ved overgang til staten – er tale om væsentlige forskelle i aflønningen. Dannelsen af Bornholms Regionskommune er altså ikke et eksempel på et brud med praksis om at tjenestemænd tilbydes valgfrihed, men et eksempel på en ordning, hvor valgfrihed ikke var nødvendig.

For de amtskommunale og kommunale tjenestemænd omfattet af nærværende lovforslag kan der derimod ved overførsel til statslig ansættelse blive tale om forringet pensionsoptjening, sammenlignet med hvad tjenestemænd ansat i henholdsvis amter og kommuner alt andet lige kunne have forventet ved fortsat ansættelse i et amt eller i en kommune. Dette skyldes, at lønnen på de enkelte løntrin er højere i amter og kommuner end i staten. For eksempel er lønramme 37 i staten på

nuværende tidspunkt årligt ca. 3.750 kr. lavere end det tilsvarende løntrin 50 i kommuner og amter. Der er endvidere for chefer forskel i reglerne om supplerende pension af tillæg.

I amter og kommuner er det den altovervejende hovedregel at tillæg er pensionsgivende, medens der ikke er en tilsvarende generel pensionsret i staten. Der må også forventes at blive tale om en relativt mindre lønfremgang, end man som kommunal eller amtskommunal tjenestemand kunne forvente. I den forbindelse henvises der til, at der er forskelle i reguleringsprocenten for henholdsvis amter og kommuner og for staten, hvilket i de senere år har givet ansatte i amter og kommuner relativt højere generelle lønstigninger end de statsansatte.

Der er ligeledes væsentlige forskelle mellem de kollektive aftaler om for eksempel seniorordninger og åremåsaftaler på det statslige område sammenlignet med regelsættene gældende for amter og kommuner. Ud over at det praktisk talt er umuligt for den enkelte tjenestemand at få overblik over sin retsstilling ifølge lovforslaget, så vil der, som det fremgår af ovenstående, utvivlsomt være tale om forringelser i hvert fald for langt hovedparten af de tjenestemændene i amter og kommuner.

DJØF skal derfor **opfordre** til, at der i lovforslaget sikres medarbejderne en valgfrihed svarende til den, som for eksempel blev tilbudt de kommunale tjenestemænd, jf. § 80 i fødevarerloven. En sådan ordning, der betyder, at den enkelte tjenestemand i videst muligt omfang har mulighed for at sikre sine eksisterende ansættelsesvilkår, vil efter DJØFs opfattelse være den eneste fornuftige løsning, og alt andet vil være i strid med en mangeårig praksis.

DJØF er opmærksom på, at en valgfrihedsmodel kan give problemer i relation til amtsansatte tjenestemænd, da amterne jo nedlægges. Er der politisk vilje til det, kan der findes en teknisk løsning på denne problemstilling.

I lovforslaget er der lagt op til, at der kan ske en betydelig udvidelse af medarbejdernes ansættelsesområder. For tjenestemændene er ansættelsesområdet "det samme som for andre tjenestemænd, der ansættes hos denne ansættelsesmyndighed", som det udtrykkes i bemærkningerne. Selvom ansættelsesområdet ikke er yderligere specificeret, vil det ubestrideligt i visse tilfælde betyde en meget markant udvidelse i forhold til de amtskommunale tjenestemænds nuværende ansættelsesområder. – Det siger sig selv, at der er meget stor forskel på at have for eksempel Århus Amt som ansættelsesområde og at have Miljøministeriet med tilhørende institutioner som ansættelsesområde.

Efter de gældende tjenestemandregulativer og vedtægter ville tjenestemænd ansat i amter og kommuner i denne situation kunne kræve sig afskediget med rådighedsløn.

Man kan måske forstå lovforslagets bemærkninger om, at en tjenestemand ikke har pligt til at tåle ændringer af "særlig indgribende karakter over for den enkelte" som et forsøg på at reducere skadevirkningerne af den voldsomme udvidelse af tjenestemændenes forpligtelser til at tåle ændringer. Det er imidlertid en alt for upræcis formulering. Navnlig sammenholdt med bemærkningsteksten, hvoraf fremgår, at "*Stor afstand mellem det hidtidige og det nye tjenestested udelukker således ikke i sig selv pligten til at overtage den nye stilling.*"

DJØF vil ikke hævde, at der i forbindelse med strukturreformen ikke må ske nogle geografiske udvidelser af ansættelsesområderne for de tjenestemænd, der overgår til statslig ansættelse, men DJØF er overbevist om, at Folketinget med strukturreformen ikke har intentioner om at flytte embedsmænd og deres familier fra den ene ende af landet til den anden. DJØF skal derfor opfordre til, at disse intentioner klart

fremgår af lovforslagets bemærkninger. Herefter kan intentionerne udmøntes i aftaler om en opdeling af ansættelsesområdet, sådan som der også gives mulighed for i aftalen mellem Finansministeriet og blandt andre AC om ansættelsesområder for varigt ansatte tjenestemænd og tjenestemænd ansat på prøve i staten m.v. Herved opnår den enkelte tjenestemand større klarhed over omfanget af sin geografiske forflyttelsespligt.

I tilfælde, hvor flytninger af arbejdsstedet trods ovenstående ikke måtte kunne undgås, opfordrer DJØF til, at de ansatte i hvert fald tilbydes kompensation for øgede transportomkostninger.

Særligt vedrørende Forslag til lov om regional statsforvaltning

Det bemærkes, at den bemyndigelse, som tillægges Indenrigs- og Sundhedsministeren i forslagets § 5, er meget bred. Det betyder reelt, at det berørte personale ikke ved, hvornår ændringerne sættes i kraft. Dette er betænkeligt, da der inden for dette område kan ske væsentlige ændringer af arbejdsstedet. DJØF **opfordrer** derfor til, at der tidligst muligt udmeldes en endelig tidsplan.

I øvrigt henviser vi til de synspunkter, vi har fremført i åbent brev til Indenrigs- og Sundhedsministeren dateret den 20. december 2004. Kopi af brevet vedlægges.

* * *

Ligeværdighed, proces, kompetenceudvikling og ansættelsestryghed.

I de offentliggjorte lovforslag er der ikke fastsat en procedure for den endelige fordeling af personalet ved de nye tjenestesteder. DJØF **opfordrer** til, at der etableres en procedure der sikrer, at de enkeltes ønsker tillægges stor vægt, og at stillingerne besættes i en åben og ligeværdig proces, hvor alle får mulighed for at søge på de stillinger, de har interesse for og er kvalificeret til. Det gælder både for ansatte i amter, regioner, kommuner og staten.

Reformen vil tillige øge behovet for kompetenceudvikling og efteruddannelse, da mange vil opleve store ændringer i jobindholdet. DJØF efterlyser derfor, at der afsættes ekstra midler til dette formål.

En ordentlig behandling af medarbejderne og cheferne, der jo skal bære hele reformen igennem, er den helt afgørende forudsætning for, at strukturreformen som helhed kan blive en succes. DJØF **opfordrer** derfor til, at Folketinget tager de mange berørte medarbejdere og chefer alvorligt som aktive medspillere ved at give dem den fornødne ansættelsestryghed og retssikkerhed.

Med venlig hilsen

Finn Borch Andersen
Forbundsformand

Bilag: Åbent brev til Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen af 20. december 2004

Åbent brev til
Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

J.nr. 24.09-0281-2004

20.12.2004

Strukturreformens konsekvenser for statsamterne

Kære Lars Løkke Rasmussen

Ved gennemførelsen af strukturreformen bliver der foretaget omfattende ændringer i den offentlige sektor. Disse ændringer har gennemgribende betydning for borgerne og for de offentligt ansatte, som bl.a. skal levere service til borgerne.

DJØFs fokus under reformen er vores medlemmers karrieremuligheder samt deres løn- og ansættelsesvilkår. Vi er derfor som udgangspunkt af den opfattelse, at den offentlige sektors struktur alene er et politisk anliggende. Vi kan dog konstatere, at den planlagte struktur for de regionale statsforvaltninger giver anledning til stor usikkerhed om, hvor den enkeltes job flyttes hen.

Denne usikkerhed bliver så meget større, for så vidt angår statsamterne, da den valgte struktur f.eks. indebærer, at formentlig en væsentlig del af jobbene i Århus Statsamt flyttes til Ringkøbing, hvilket giver en transporttid på 3 timer hver vej med offentlig transport. Samtidig kan vi konstatere, at forslag til lov om visse procedurermæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen ikke gælder for opgaveflytninger mellem statslige myndigheder. Det medfører, at de ansatte ved statsamterne ikke er omfattet af den beskyttelse, der ligger i det nævnte lovforslags § 5, hvoraf fremgår følgende:

Ved overførsel af opgaver til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau sker overførslen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte alene til de myndigheder, der helt eller delvis er beliggende inden for det geografiske område for den myndighed, hvorfra opgaven overføres.

DJØF har ved flere lejligheder fremført, at regeringens ansættelsesgaranti risikerer at blive en tom skal, hvis det job, man tilbydes efter reformen, er placeret så langt væk, at man reelt ikke har mulighed for at varetage jobbet. Denne risiko, mener vi, er særdeles aktuel, når man f.eks. taler om en flytning af jobbet fra Århus til Ringkøbing. Eller fra Odense til Åbenrå. Vi har derfor valgt at knytte nogle bemærkninger til strukturen for de regionale statsforvaltninger.

Ved etableringen af de regionale statsforvaltninger har man lagt vægt på, at statsforvaltningerne skal være den regionale statslige myndighed, der kan varetage statslige opgaver på områder, hvor det vurderes, at der er fordele ved at lægge

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

sagsbehandlingen – og den dermed forbundne borger- og myndighedskontakt – i de lokale områder. Man har derfor valgt at etablere 5 regionale statsforvaltninger, hvoraf de 4 regioner ud over hovedsædet også har afdelingskontorer. Den nærmere opgavefordeling mellem hovedsæderne og afdelingskontorerne er ikke berørt i lovforslaget om regionale statsforvaltninger.

Hensynet til at borgerne kan få en optimal betjening lokalt tilsiger dog, at afdelingskontorerne får en vis størrelse af hensyn til den faglige bæredygtighed i hver enhed. Princippet om faglig bæredygtighed fører naturligvis også til, at de nye hovedsæder ligeledes skal have en fornuftig størrelse. Afdelingskontorer af en vis volumen vil sikre, at borgerne kan få en god rådgivning, så lokalt som muligt, gøre hver enhed mere driftssikker, samt mindske antallet af jobs som flyttes langt.

Opmærksomheden skal endvidere henledes på, at der i de statsamter som pr. 1. januar 2004 som følge af ændringen af den kommunale styrelseslov fik tillagt tilsynet med kommunerne er opbygget et fagligt miljø, som risikerer at blive ødelagt i forbindelse med en flytning.

Da flytning af jobs over længere afstande næppe kan undgås, vil vi endvidere foreslå, at der afsættes midler til afhjælpning af generne ved en flytning af jobbene. Dette vil sende et positivt signal til de berørte medarbejdere, hvis engagement vil være afgørende for reformens succes.

Vi kan i den forbindelse foreslå, at der etableres mulighed for nogle dage om ugen at arbejde hjemme eller på afdelingskontoret, at der indgås aftale om forlængelse af den periode, hvor der kan ydes transportgodtgørelse samt, at der afsættes midler og tid til kompetenceudvikling af medarbejderne. For de medarbejdere, hvis jobs flyttes over længere afstande, vil det af personalepolitiske hensyn være naturligt også at se på kompetenceudvikling, som kan hjælpe disse medarbejdere med at finde et job lidt tættere på den nuværende bopæl.

DJØF står naturligvis til rådighed for en nærmere drøftelse af ovennævnte forslag.

Med venlig hilsen

Søren Burcharth
Formand for DJØFs Overenskomstforening

Amtsråds- foreningen

Statsministeren
Indenrigs- og Sundhedsministeren
Økonomi- & Erhvervsministeren
Miljøministeren

INDGÅET I
-7 JAN. 2005
1.Ø

07-01-2005
J.nr. 002-471132
Katrine Stokholm
Tel. 3529 8172
E-mail: kst@arf.dk

Høringsvar om regional udvikling

Regional udvikling er at skabe gode rammevilkår for borgere og erhvervsliv i regionerne, så der skabes grobund for økonomisk udvikling på et bæredygtigt grundlag. Med udgangspunkt i den enkelte regions ressourcer og identitet skal der sikres gode vækstmuligheder for erhvervslivet og adgang til uddannelse og kompetenceudvikling for hele regionen, så arbejdsstyrken har den viden og de kvalifikationer, der efterspørges af virksomhederne.

Amtsrådsforeningen støtter en kommunalreform med større regioner, der blandt andet kan løfte opgaven med regional udvikling. Derfor er det positivt, at aftalen om strukturreform slår fast, at de fem nye regioner bliver dynamoer for den regionale udvikling. Regionerne skal udvikle en ny plantype, den regionale udviklingsplan, der skal blive de fem regioners omdrejningspunkt i deres nye rolle som udviklingsdynamoer.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af mere end 20 love under følgende ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Der er derfor behov for en lov om regional udvikling med klare hjemler på tværs af sektorer. En lov om regional udvikling ville skabe et mere overskueligt lovgrundlag for borgere og virksomheder.

Den regionale udviklingsplan

Med forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommuner, HUR og H:S slås det fast, at lov om planlægning udgør det væsentligste lovgrundlag for den regionale udviklingsplan og for regionernes rolle som udviklingsdynamoer. Det er positivt, at de to love i overensstemmelse med aftalen om strukturreform lovfæster den regionale udviklingsplan. Den regionale udviklingsplan skal indeholde en samlet vision for regionens udvikling på områderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter og varetage opgaver til understøttelse heraf.

Realiseringen af den regionale udviklingsplan vanskeliggøres ved, at den konkrete udmøntning af de enkelte delelementer foreslås reguleret af en lang række sektorlove. De strategier, som skal understøtte udviklingsplanen, har meget forskellig karakter. På erhvervsområdet skal vækstforum udarbejde en dynamisk strategi, der skal indgå som bilag til regionens udviklingsplan. På beskæftigelsesområdet skal der derimod ikke laves egentlige strategier eller planer, men blot analyser og overvågning af arbejdsmarkedet. Her er kompetencen hos de regionale beskæftigelsesråd. I landdistriktslovgivningen gives der ikke en hjemmel til planer. Det er dog et generelt krav fra EU, at regionerne skal udarbejde strategier i forbindelse med implementeringen af støtteprogrammer. I praksis har amterne derfor udarbejdet landdistriktsstrategier i forbindelse med EU's landdistriktsprogram. På uddannelsesområdet er der mulighed for at iværksætte initiativer, der understøtter den regionale udviklingsplan. Det er dog hverken på uddannelses- eller kulturområdet lagt op til, at der skal udarbejdes en egentlig selvstændig strategi. Dermed er der ikke et ensartet og entydigt lovgrundlag for den regionale udviklingsplan.

Der er således ikke konsistens mellem lovene, delementerne af den regionale udviklingsplan er uensartet, og proceduren for den regionale udviklingsplan er ufleksibel. Der kan ikke laves tillæg eller revisioner til udviklingsplanen, uden der skal udarbejdes en ny plan. Dermed bliver ud-

viklingsplanen ikke det fleksible og dynamiske værktøj, der kan understøtte den regionale udvikling.

Side 3

I flere af sektorlovene er der ikke hjemmel til at indsamle den viden, der er en forudsætning for at kunne udarbejde en strategi. De enkelte planer udarbejdes uafhængigt af hinanden og er udtryk for en traditionel sektortankegang. Samtidig har staten ingen forpligtelse til at koordinere på tværs af sektorområderne. Det bliver derfor meget vanskeligt at lave en tværgående indsats, både i regionerne og på nationalt plan.

Det regionale råderum

Ifølge lovforslagene er regionerne ikke omfattet af kommunalfuldmagten, og regionernes opgaver er afgrænsede. De sidste mange års positive erfaringer med de regionale myndigheders indsats for at iværksætte og understøtte erhvervsudvikling beror netop på kommunalfuldmagten, f.eks. kommercialisering af amtslig viden. Bortfaldet af kommunalfuldmagten vil vanskeliggøre regionens deltagelse i offentlig private partnerskaber i den nye struktur. Et eksempel er FYNCOMs internationale aktiviteter på Fyn, hvor der i regi af forskellige EU-programmer arbejdes med en række projekter vedrørende telemedicin, infrastruktur for brugen af telemedicin og standarder for E-kommunikation på sundhedsområdet. Endvidere savnes der generelt hjemler til regionsrådenes internationale aktiviteter og engagement. Der er behov for et regionalt råderum, der giver regionerne nøglen til en dynamisk understøttelse af løbende initiativer og idérigdom i regionernes rolle som dynamo for den regionale udvikling.

En stor del af midlerne til regional udvikling er gennem sektorlovgivningen bundet til konkrete opgaver. En væsentlig del af disse opgaver understøtter ikke udelukkende den regionale udvikling, såsom oprensning af forurenede grunde, koordinering og udvikling af institutionstilbud til handicappede samt drift af den regionale del af den kollektive trafik, herunder finansieringen af pensionsforpligtelsen for pensionerede tjenestemænd. Hvis regionerne skal indfri rollen som dynamo i den regionale erhvervsudvikling, er det en forudsætning, at regionerne får en finansiel formåen, der går ud over den nuværende amtslige finansiering, og at regionerne i højere grad får ansvaret for egen økonomi end lovforslagene lægger op til.

Myndighedskompetencerne mellem regioner og kommuner er ikke konsekvente. På planområdet foreslås, at regionerne som i dag får indsigel-

sesret over for kommuneplanerne. I forhold til erhvervsudviklingsstrategien forpligtes kommunerne ikke. Kommunernes erhvervsfremmeaktiviteter risikerer dermed at blive løsrevet fra den regionale erhvervsudviklingsstrategi. På Kulturområdet kan regionen ikke tage initiativ alene, men kun sammen med kommunerne, og regionerne kan ikke varigt understøtte kulturelle tilbud, der eksempelvis også indeholder et turismemæssigt aspekt.

Vækstforum og regionernes rolle

Forslag til lov om erhvervsfremme forpligter til et tæt samarbejde mellem folkevalgte politikere, erhvervsliv, arbejdsmarkedets parter og videninstitutioner. Vækstforum vil sikre en entydig og forhåbentlig legitimerende forankring af den regionale erhvervsudvikling. Selvom vækstforum kan skabe sammenhæng på erhvervsrådet, er der fare for at der skabes mindre sammenhæng på andre områder. På landdistriktspolitikken skal vækstforum indstille for den erhvervsrettede del af Art. 33, men ikke for de ikke-erhvervsrettede projekter. Det er ikke hensigtsmæssigt, at der bliver to forskellige procedurer for det samme program. Samtidig er der risiko for, at kompetencefordelingen mellem vækstforum og regionsrådet bliver uklar. En styrkelse af regionsrådenes rolle i den regionale udvikling vil sikre, at prioriteringen af midler foretages af direkte, folkevalgte politikere.

Sammenfattende må det konstateres, at lovforslagene fremstår uensartet og ukoordineret. Regionernes nye rolle som udviklingsdynamoer understøttes ikke tilstrækkeligt. Strukturaftalens intentioner får dermed ikke optimale betingelser.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Inge Hyldebrandt

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Angående
Høringssvar (j.nr.: 2004-1000-4)

Dato
06.01.2005

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) har fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet modtaget udkast til forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v. med anmodning om eventuelle kommentarer.

Ref
CT

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget at det er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af den nye kommunalreform, og at denne reform tegner en ny offentlig sektor med klar opgavemæssig fordeling mellem kommuner, regioner og stat.

Jnr
2004-014-146

Side
1/2

EVA har jfr. lov nr. 290 af 12. maj 1999 om Danmarks Evalueringsinstitut til formål at medvirke til at sikre og udvikle kvaliteten af undervisning og uddannelse i Danmark. EVA fortolker lovforslagets § 1 og 2 således at det foreslåede evalueringsinstitut kan gennemføre evalueringer af kommunernes forvaltning af folkeskoleområdet. Til gengæld kan instituttet ikke gennemføre evalueringer på gymnasieområdet pga. gymnasiernes status som statsligt selvejende institutioner.

Endnu en statslig evaluator inden for folkeskolesektoren vil belaste kommuner og folkeskoler på en u hensigtsmæssig måde hvis en koordinering og arbejdsdeling mellem det nye institut og EVA ikke finder sted. EVA gennemfører som anført allerede en række evalueringer som ressourcemæssigt belaster området.

EVA anbefaler derfor at der indføres følgende præcisering (understreget) af ressortområdet i forslaget til lovgivningens § 2 stk. 1: "Instituttet gennemfører evalueringer med de i § 1 nævnte formål af kommunernes og regionernes opgavevaretagelse samt af selvejende institutioner m.v., som kan henregnes til den offentlige forvaltning. Evalueringerne kan omfatte en eller flere af de i 1. pkt. nævnte myndigheder. Evalueringerne kan dog ikke omfatte folkeskolens undervisning og indhold."

EVA anerkender dermed at fx tværgående analyser af forvaltningspraksis og effektvurderinger kan gennemføres af det nye institut – også på folkeskoleområdet, men peger samtidig på at også sådanne opgaver med fordel vil kunne tage udgangspunkt i eksisterende evalueringer og analyser fra EVA.

EVA henstiller videre at koordinering af videnscenterfunktionen omkring evalueringer sikres. EVA har til opgave at samle national og international erfaring med uddannelsesevaluering og kvalitetsudvikling samt løbende at udvikle og forny metoder til evaluering og kvalitetsudvikling. En parallel opgave kan tillægges det foreslåede evalueringsinstitut ifølge udkast til lovforslag § 2, stk. 3. Det bør derfor i udkastet til lovforslaget præciseres at evalueringsinstitutets videnscenterfunktion afgrænses fra uddannelsesevaluering.

Endelig vil EVA bemærke at en generel koordinering kan sikres ved i selve lovteksten at præcisere *en forpligtelse til* at trække på eksisterende arbejder og analysekapacitet, herunder evalueringer foretaget af Danmarks Evalueringsinstitut.

Venlig hilsen

Ane Amth Jensen
Formand

Christian Thune
Direktør

Side
2/2

Rigsrevisionen
Kt. C.2.

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

Dato: 7. januar 2005

J.nr.: 2004-6000-6
(Angiv venligst j.nr. ved besvarelse)

Ref.: BG

Kopi til Julie,
Lina, TK
Louise, TK

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10 - 12
1216 København K

Vedr.: Høring af forslag til lov om ændring af love til udmøntning af kommunalreformen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved skrivelse af 1. december 2004 fremsendt udkast til forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab samt udkast til forslag til lov om revision af den kommunale inddeling til høring i Rigsrevisionen.

Rigsrevisionen har anmodet om fremsendelse af yderligere 6 udkast til lovforslag til høring og har samtidig foretaget gennemgang af de resterende lovforslag, der er udtaget fra ministeriets hjemmeside.

Rigsrevisionen har gennemgået alle 12 udkast til lovforslag på ministeriets område. Gennemgangen har været koncentreret om bestemmelser om regnskab, revision samt placering af ansvar for økonomistyring.

I relation til udkast til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, § 29, stk. 2, 3. punktum, finder Rigsrevisionen, at ministeriet på grund af de ikke helt præcise lovbemærkninger vedrørende bl.a. udgiftsopgørelsen bør overveje at erstatte "kan fastsætte" med "fastsætter".

Rigsrevisionen har ingen bemærkninger til de øvrige udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen

Bent Glæsner

Fuldmægtig

Adresse:
St. Kongensgade 45
1264 København K

Telefon/Telefax:
33 92 84 00
33 11 04 15

E-mail/Homepage:
rigsrevisionens-email@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

**FORENINGEN AF OFFENTLIGE CHEFER I STATSAMTERNE
OG KØBENHAVNS OVERPRÆSIDIUM**

v/formand, kontorchef Reené Bendsen, Statsamtet København, Hejrevej 43, 2400 København NV.
Tlf.: 38 17 06 84 Fax.: 38 17 07 12 – E-mail rebkoe@statsamt.dk

Kopi til NFH

INDGÅET I

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

- 7 JAN. 2005

Den 7. januar 2005

1.Ø

Vedr: Forslag til lov om regional statsforvaltning

Foreningen af offentlige chefer i statsamterne og Københavns Overpræsidium er blevet bekendt med forslaget til lov om regional statsforvaltning – som imidlertid ikke er sendt til udtalelse i foreningen. Foreningen ønsker dog alligevel at udtale sig, da lovens indhold og udmøntning har stor betydning for foreningens medlemmer – og medlemmernes mulighed for at varetage opgaveløsningen.

Indledningsvis bemærkes, at foreningen er bekendt med, at Foreningen af Statsamtmand også vil afgive et høringssvar. Foreningen af offentlige chefer i statsamterne og Københavns Overpræsidium kan tilslutte sig dette høringssvar.

Foreningen konstaterer, at iflg. bemærkningerne til lovforslaget skal 2 – 3 hovedsæder for de nye statsforvaltninger placeres i områder med en for den enkelte region lav befolkningskoncentration. Foreningen savner i den forbindelse en for opgaveløsningen faglig begrundelse af valg af hovedsæde(r), idet bemærkes, at muligheden for at betjene borgerne alt andet lige forringes, når afstanden til borgerne øges.

Foreningen vil i den forbindelse gerne påpege, at der ved reformen sker overflytning af publikumsrelaterede opgaver fra såvel domstolene som amtskommunerne til statsforvaltningerne. Det må derfor forventes, at behovet for borgernes kontakt med statsforvaltningerne generelt set vil øges – sammenlignet med det behov, der er i dag for borgerkontakt til statsamterne.

Foreningen gør endvidere opmærksom på, at placeringen af institutionernes hovedsæde i yderområder kan give rekrutteringsproblemer og utvivlsomt vil give fastholdelsesproblemer. Disse forhold vil med sikkerhed få betydning for betjeningen af borgerne og institutionernes resultatmål.

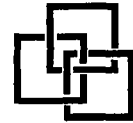
Det kan allerede nu konstateres, at flere medarbejdere i de statsamter, der er særligt berørt af forslaget, har sagt deres stillinger op – idet udsigten til lang daglig transporttid eller flytning har været af afgørende betydning for de pågældendes stillingtagen. Det er – desværre – forventeligt, at denne afvandring vil fortsætte – og derfor med megen stor sandsynlighed også vil påvirke måltallene væsentligt allerede for 2005.

Til ovennævnte kommer, at det er foreningens vurdering, at de økonomiske konsekvenser af reformen kan blive uoverskuelige. Foreningen kan her pege på, at ikke blot flytning men også løbende udgifter til transport mv., vil få et omfang, som ikke kendes i dag.

Med venlig hilsen

Reené Bendsen

Kopi til NFM

Amtsråds- foreningen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005

1.Ø

07-01-2005
J.nr. 002-474387
Sagsbehandlere
Maria Liljeqvist/
Dorte Ernst
Tel. 35298173
E-mail: mli@arf.dk

Udmøntning af kommunalreformen - udkast til forslag til lov om regional statsforvaltning

Amtsrådsforeningen skal hermed fremsende sine bemærkninger til det af Indenrigs- og Sundhedsministeriet fremsendte udkast til forslag til lov om regional statsforvaltning.

Sekretariatsbetjening af jordbrugskommissioner

Til lovforslagets § 32, hvor der foreslås en ændring i lov nr. 435 af 9. juni 2004 om landbrugsejendomme skal følgende bemærkes:

Bekendtgørelsen om regionale jordbrugskommissioner under Lov om landbrugsejendomme blev vedtaget i sommer. I bemærkningerne til lovforslaget står at: "Det er hensigten, at administrationen af landbrugsloven senere skal henlægges til regionale, folkevalgte organer, der svarer til de nuværende amtsråd." Denne anbefaling blev givet af Udvalget vedrørende forenklinger af jordlovgivningen. Amtsrådsforeningen finder i overensstemmelse med denne anbefaling, at jordbrugskommissionernes opgaver bør henlægges til de fem regionsråd.

Det er u hensigtsmæssigt, at jordbrugskommissionernes arbejde bliver løsrevet fra miljøadministrationen og forvaltning af det åbne land. Det vanskeliggør en samtidig sagsbehandling, og der vil ikke kunnet opnås synergi mellem andre nærliggende lovgivningsområder. Der er især problematisk, at det sker på et tidspunkt, hvor der er en gryende erkendelse af, at landbrugets driftsforhold er afgørende for miljøbeskyttelsen. Jord-

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

brugskommissionernes afgørelser må derfor forventes fremover at få stigende miljømæssig betydning.

Side 2

Det er ligeledes uhensigtsmæssigt i forhold til den regionale udvikling, at jordbrugskommissionerne skal sekretariatsbetjenes af statsamterne. Der vil kunne opnås en langt mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet med jordbrugskommissionernes opgaver i Regionsrådene.

Udarbejdelse og offentliggørelse af analyser af jordbrugserhvervene med henblik på at sikre disses interesser i region-, kommune- og lokalplanlægningen har hidtil været varetaget af amterne. Jordbrugsanalyserne foreslås varetaget af statsforvaltningerne, hvor ministeriet mener den nødvendige jordbrugsfaglige ekspertise vil kunne sikres ved en sammenkædning med statsforvaltningernes varetagelse af sekretariatsfunktionen for jordbrugskommissionerne. Begrundelsen er, at jordbrugsanalyserne fortsat vil være en del af grundlaget for såvel areal- og erhvervsplanlægningen i sammenhæng med den regionale udviklingsplanlægning som for den mere detaljerede kommuneplanlægning. Af hensyn til samordningen med den kommunale planlægning forudsættes analysen gennemført én gang i hver valgperiode.

Amtsrådsforeningen finder det uhensigtsmæssigt, at analyser af jordbrugserhvervene skal foretages løserevet fra den øvrige miljøadministration og forvaltning af det åbne land. Landbrugsanalyserne er ganske vist vigtige set fra et erhvervsudviklingssynspunkt, men det bliver stadig vigtigere, at analyserne beskæftiger sig med de miljømæssige konsekvenser af landbrugets udvikling. Det vil næppe få tilstrækkelig opmærksomhed i de regionale statsforvaltninger. Som nævnt under jordbrugskommissionerne vil der også her kunne opnås synergieffekter ved at samle administrationen i medfør af landbrugslovene i regionerne.

Sekretariatsbetjening af regionale udviklingsråd på social- og specialundervisningsområdet

Amtsrådsforeningen mener endvidere, at sekretariatsbetjeningen af de nyoprettede regionale udviklingsråd på social- og specialundervisnings-

området bør henlægges til kommunerne og regionen i fællesskab, da de regionale statsforvaltninger ikke har sagkundskab på området.

Side 3

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Ove Nissen

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Socialministeriet

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Kopi til Lina, 11
Louise, 11**KOMMUNERNES LØNNINGSNÆVN**

BROLÆGGERSTRÆDE 14, ST.
1211 KØBENHAVN K
TELEFON 33 88 80 50
TELEFAX 33 88 80 59
E-MAIL: kln@lnaevn.dk

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

DATO : 7. januar 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

KLN.NR. : 50222, 90219

Pr. fax

ADJ.NR. :

Lønningsnævnet har til høring fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet modtaget lovudkast om regioner og nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

I lovudkastet om regioner mv. findes forslag om ændringer af styrelseslovens §67 og dermed om lovgrundlaget for Lønningsnævnet og dets virksomhed. Der er i alt væsentligt tale om konsekvensændringer som følge af amtskommunernes nedlæggelse, og der lægges ikke op til indholdsmæssige ændringer af Lønningsnævnets funktioner. Amtskommunerne erstattes af regionerne. Med lovudkastet foreslås samtidig fleksible rammer angående Nævnets sammensætning, idet der er taget højde for muligheden for ændringer i de kommunale sammenslutninger, herunder også eventuelle ændringer i København og Frederiksberg kommuners organisering i kommunale sammenslutninger.

Lønningsnævnet finder dog anledning til at stille forslag om følgende tekniske ændringer:

- 1) I §67, stk. 2, ændres den foreslåede formulering således: "ved oprettelse, opløsning, sammenslutning, indmeldelse og udmeldelse eller på anden måde sker ændringer i kommunernes og regionernes organisering i sammenslutninger".
- 2) I §67, stk. 3 og 4, erstattes kommunale sammenslutning/kommunale sammenslutninger med "sammenslutning/sammenslutninger".

Amtsrådsforeningens medlemmer af Kommunernes Lønningsnævn har fundet anledning til at henvise til det af Amtsrådsforeningen fremsendte høringssvar til bestemmelsen.

Lønningsnævnet har ikke bemærkninger til indholdet af lovudkastet vedrørende styrelseslovens §67.

P.N.V.

E.B.

Jens Ove Dall

DET ØKOLOGISKE RÅD
FREMTIDENS MILJØ SKABES I DAG

Kopi til
2x Henrik, 46

7. januar 2005.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005
1.Ø

Høringssvar vedr. Lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Generelle bemærkninger vedr. kommunalreformen

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at kommunalreformen indebærer en sammenlægning af de mindste kommuner, da der herved både kan opnås en række stordriftsfordele og mere robuste faglige miljøer.

Det Økologiske Råd konstaterer, at kommunalreformen vil føre til, at den ekspertise, som i dag findes i amterne, spredes ud på 4 niveauer nemlig kommuner, regioner, statslige regionskontorer samt ministerier. Hertil kommer et eventuelt femte niveau: fælleskommunale enheder.

En meget stor del af de 13 amters opgaver vedrørende natur- og miljøbeskyttelse flyttes ud i ca. 100 kommunale forvaltninger, som ikke vil kunne opnå nær de samme muligheder for at opbygge høje faglige kompetencer gennem arbejdsdeling og teamwork, som det har været tilfældet i amterne.

Ved at flytte næsten alle amternes natur- og miljøopgaver til kommunerne tabes den natur- og miljøkompetence og de stordriftsfordele, der er opnået i de seneste årtier gennem administration af komplekse natur- og miljøproblemer på regionalt niveau frem for i mange små kommunale enheder. I amterne kan jord- og grundvandsopgaver klares af ca. 1,5 akademikere pr. kommune, hvorimod det samme arbejde vil kræve 3-5 akademikere pr. kommune, når det flyttes ud i kommunerne, hvis ikke kvaliteten i arbejdet skal forringes.

En fremtidig effektiv administration vil kræve, at amternes natur- og miljøopgaver overflyttes til de nye regioner ligesom sygehusvæsenet, så miljø- og naturopgaver fortsat løses af regionale kompetencecentre med ekspertise til at sikre helhedsorienterede og langsigtede løsninger. Derved kan stordriftsfordelene og en fortsat udvikling af omkostningseffektive løsningsmodeller videreføres og videreudvikles i fremtidens Danmark.

Det Økologiske Råd skal på den baggrund kraftigt anbefale, at amternes opgaver vedrørende natur og miljø ikke bliver overflyttet til kommunerne, men i stedet overflyttes til regionerne, samt at man undlader at etablere statslige regionskontorer ved i stedet at overføre deres opgaver til regionerne.

Blegdamsvej 4 B, DK 2200 København N. Tlf.: 33 15 09 77 · www.ecocouncil.dk · E-mail:
info@ecocouncil.dk
Hans Nielsen, cand. scient., projektmedarbejder, direkte tlf.: 33 18 19 44 · E-mail:
hans@ecocouncil.dk

Det Økologiske Råd er en forening, som arbejder for en bæredygtig udvikling i Danmark og globalt, og udgiver tidsskriftet Global Økologi.

Bemærkninger vedr. Lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Det Økologiske Råd ser med tilfredshed, at der etableres en statslig institution, der har til formål at evaluere den kommunale og regionale opgavevaretagelse.

Evalueringens instituttets formål og opgaver

Evalueringens instituttets formål og opgaver er alene fokuseret på at evaluere kommunernes ressourceforbrug, og hvor effektiv deres opgavevaretagelse er. Kvaliteten i kommunernes opgavevaretagelse indgår slet ikke.

Hvis Evalueringens instituttet skal sikre kvaliteten i kommunernes opgavevaretagelse, skal det fremgå af dets formål og opgaver, at det skal foretage evalueringer af følgende karakter:

- Er kommunernes dispensationspraksis i forhold til naturbeskyttelsesloven mere lempelig end amternes hidtidige praksis?
- Er kommunernes praksis for meddelelse af landzonetilladelser mere lempelig end amternes hidtidige praksis?
- Er kvaliteten af kommunernes naturplejeindsats på et niveau, der opfylder Danmarks internationale forpligtelser og nationale målsætninger?
- Foregår kommunernes beskyttelse af grundvand og overfladevand holistisk eller ud fra snævre lokalpolitiske interesser?
- Er grænsen mellem ubeskyttet natur og natur beskyttet af naturbeskyttelsesloven § 3 blevet flyttet, efter at kommunerne har overtaget denne opgave fra amterne?
- Er kvaliteten af kommunernes administration og tilsyn med de særligt forurenende virksomheder den samme, som da administrationen og tilsynet lå i amterne?
- Er de faglige miljøer i kommunerne på natur- og miljøområde så brede og robuste, at de er i stand til at varetage alle deres opgaver på et fagligt niveau, der er tilfredsstillende både i forhold til lovgivningen, borgerne og erhvervslivet.

Det Økologiske Råd er opmærksom på, at regeringen har nedsat et kvalitetsstyringsudvalg, som skal give anbefalinger til, hvordan en kvalitetsstyringsordning på natur- og miljøområdet kan etableres.

En sådan kvalitetsstyringsordning vil imidlertid ikke omfatte den politiske beslutningsproces i kommunerne men alene de faglige miljøer i kommunerne. Der vil derfor stadig mangle en egentlig evaluering af kommunalreformens konsekvenser for naturen og miljøet.

Det Økologiske Råd anbefaler derfor, at evalueringens instituttets formål udvides til også at omfatte en evaluering af kvaliteten af kommunernes opgavevaretagelse på natur- og miljøområdet.

Evalueringens instituttets bestyrelse

Evalueringens instituttet får en formand, der er udpeget af indenrigs- og sundhedsministeren, og 4 bestyrelsesmedlemmer der ligeledes udpeges af indenrigs- og sundhedsministeren, men efter indstilling fra henholdsvis kommunerne, regionerne, finansministeren og en højere læreanstalt.

Der er således ingen af evalueringens instituttets bestyrelse, der er udpeget på baggrund af deres indsigt i og interesse for natur- og miljøforhold, og der er ingen, der er udpeget på baggrund af deres interesse for borgernes og virksomhedernes interesser vedrørende kvalitet og retfærdighed i sagsbehandlingen.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at bestyrelsen udvides med 4 medlemmer, der udpeges af henholdsvis natur- og miljøorganisationerne, af forbrugerorganisationerne, af arbejdstagerorganisationerne og af erhvervsorganisationerne.

Evalueringsinstituttets rådgivende udvalg

Evalueringsinstituttet får et rådgivende udvalg på 14 medlemmer, hvoraf 4 udpeges personligt af indenrigs- og sundhedsministeren, mens de øvrige udpeges af indenrigs- og sundhedsministeren efter indstilling fra Socialforskningsinstituttet, Danmarks Evalueringsinstitut, Arbejdsmiljøinstituttet, Danmarks Statistik, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Det kommunale Kartel, Akademikernes Centralorganisation og Statens Samfundsvidenskabelige forskningsråd (3 medlemmer).

Det rådgivende udvalg har således ingen medlemmer, der har en naturvidenskabelig indsigt eller varetager borgernes og virksomhedernes interesse for kvalitet og retfærdighed i sagsbehandlingen.

Det Økologiske Råd anbefaler på den baggrund, at der endvidere foretages udpegning af medlemmer til Det rådgivende udvalg efter indstilling fra Danmarks Miljøundersøgelser, GEUS, natur- og miljøorganisationerne, forbrugerorganisationerne samt erhvervsorganisationerne.

Med venlig hilsen

Hans Nielsen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
(12-18-86-68)
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I
- 7 JAN. 2005

Kopi til 2xHenrik, 40

Sendt til: im@im.dk

1.Ø

7. januar 2005

Vedrørende høring over forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2004-112-0188
Sagsbehandler
Anne Broberg
Rasmussen
Direkte 3319 3223

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ved brev af 1. december 2004 anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Det fremgår af lovforslaget, at evalueringsinstituttet er et institut, der har til formål ved analyser at evaluere den kommunale og regionale opgavevaretagelse og understøtte indsatsen i kommuner og regioner for at fremme effektivitet og bedre ressourceanvendelse, kvalitetsudvikling og økonomistyring. Institutets evalueringer skal sprede kendskabet til de bedste metoder for effektiv anvendelse af ressourcerne.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 1, at instituttets vedtægt skal præcisere, at der skal etableres kontakter, samarbejder og dialog med relevante eksterne institutioner, universiteter og andre med faglig relevant ekspertise.

Det fremgår endvidere, at det i vedtægten skal præciseres, at bestyrelsen kan etablere netværk til interessenter, relevante samarbejdspartnere, forskningsråd m.v. under hensyntagen til instituttets faglige profil og troværdighed.

Datatilsynet går ud fra, at lovforslagets § 11, stk. 1, ikke indebærer, at der vil ske videregivelse af personoplysninger fra evalueringsinstituttet.

Hvis lovforslagets § 11, stk. 1, mod forventning indebærer, at der vil ske videregivelse af personoplysninger fra instituttet, skal Datatilsynet henstille, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet vurderer, i hvilket omfang videregivelsen kan finde sted inden for rammerne af persondataloven.

2. Det følger af lovforslagets § 12, stk. 3, at evalueringsinstituttet offentliggør alle evalueringsrapporter og orienterer offentligheden om instituttets aktivitet.

Det følger endvidere af § 12, stk. 1, 2. pkt., at de evaluerede myndigheder, forinden offentliggørelse, gøres bekendt med rapportens indhold og gives

lejlighed til at fremkomme med udtalelser. Ifølge § 12, stk. 1, 4. pkt., er det bestyrelsens ansvar at tage stilling til, hvorvidt høringssvarene skal offentliggøres.

Af bemærkningerne til bestemmelsens stk. 3, fremgår, at instituttet som statens videnscenter på området herudover løbende offentliggør og videreformidler de erfaringer og den viden, som opsamles i form af publikationer, nyhedsbreve m.v. Det er ifølge bemærkningerne en forudsætning, at der i den forbindelse ikke offentliggøres oplysninger, der er omfattet af regler om tavshedspligt.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslagets § 13, at der ikke vil være registreret forhold omkring enkeltpersoner i evalueringerne.

Persondataloven¹ gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Ifølge lovens § 3, nr. 1, skal der ved "personoplysninger" forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede).

Efter lovens forarbejder skal der ved udtrykket "identificerbar person" forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for en given persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Omfattet af begrebet personoplysninger er herefter oplysninger, som kan henføres til en fysisk person, selv om dette forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende identifikationer som f.eks. løbenummer.

Også de tilfælde, hvor det kun for den indviede vil være muligt at forstå, hvem en oplysning vedrører, er omfattet af definitionen. Det er med andre ord tilstrækkeligt, at der i forbindelse med behandlingen er etableret en ordning med et løbenummer eller lignende, f.eks. medlemsnummer eller journalnummer.

Er f.eks. et navn erstattet af en kode, der kan føres tilbage til den oprindelige individuelle personoplysning, vil der stadig være tale om en personoplysning.

Krypterede oplysninger er dermed også omfattet, så længe nogen kan gøre oplysningerne læsbare og dermed identificere de personer, som oplysningerne vedrører. Oplysninger som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af definitionen.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger.

Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Datatilsynet går ud fra, at lovforslaget ikke indebærer offentliggørelse af personoplysninger.

3. Det følger af lovforslagets § 12, stk. 5, at når evalueringsinstituttet til brug for gennemførelse af en evalueringsrapport modtager arbejdsdokumenter, herunder oplysninger og data, der er i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, mister dokumenterne ikke som følge af videregivelsen deres interne karakter.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at bestemmelsen har til formål at sikre, at instituttets behov for at modtage interne arbejdsdokumenter kan opfyldes, uden at den afgivende myndighed mister den beskyttelse af den interne arbejdsproces, som bl.a. offentlighedsloven indebærer.

I tilknytning hertil skal det bemærkes, at det følger af persondatalovens § 31, at fremsætter en person begæring herom, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om 1) hvilke oplysninger der behandles, 2) behandlingens formål, 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Af lovens § 32, stk. 2, følger, at oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, kan undtages fra indsigt retten i samme omfang som efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og 14.

Hvis lovforslaget indebærer, at evalueringsinstituttet vil modtage personoplysninger i elektronisk form omfattet af § 12, stk. 5, er det Datatilsynets opfattelse, at lovforslagets § 12, stk. 5, kan medføre en vis begrænsning i retten til indsigt i medfør af persondataloven.

Datatilsynet går ud fra at dette i så fald er en tilsigtet konsekvens af lovforslaget. Tilsynet skal foreslå, at dette forhold omtales i bemærkningerne til loven.

4. Det fremgår af lovforslagets § 13, at evalueringsinstituttet i forbindelse med udarbejdelse af en evalueringsrapport m.v. kan forlange alle oplysninger, der skønnes af betydning for evalueringen, tilvejebragt og udleveret af de eller den evaluerede myndighed. Oplysningerne bør så vidt muligt fremsendes i elektronisk form.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at instituttet med bestemmelsen får hjemmel til at forlange alle oplysninger, f.eks. nøgletal, regnskaber og budgetter, tilvejebragt og udleveret af betydning for evalueringer eller øvrige

aktiviteter. Såvel kommuner, regioner som andre myndigheder, herunder de selvejende institutioner, som henregnes som offentlig forvaltning, jf. § 2, stk. 1, samt kommunalbestyrelser, regionsråd og institutioner skal således medvirke ved gennemførelse af instituttets virksomhed, idet der gælder en pligt for den eller de evaluerede institutioner m.v. til at udlevere oplysninger, som instituttet forlanger. Da der i forbindelse med analyser på tværs af kommuner, regioner og evt. sektorer kan være tale om store mængder data og oplysninger foreslås det, at disse indhentes i elektronisk form, så vidt det er muligt.

Det følger af bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 1, at kvantitative og kvalitative data hos institutioner, kommuner, regioner og andre uden begrænsninger bør være til rådighed for evalueringerne, jf. lovforslagets § 13.

Det er ikke i lovforslaget nærmere angivet, i hvilket omfang forslaget indebærer behandling af personoplysninger, og det står derfor ikke Datatilsynet klart, om bestemmelsen indebærer videregivelse af personoplysninger til instituttet, herunder videregivelse af følsomme personoplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8.

Hvis lovforslaget indebærer behandling af personoplysninger, skal Datatilsynet henstille, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet vurderer forholdet til persondataloven.

Datatilsynet skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at for så vidt angår behandling, herunder videregivelse, af følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8 er betingelserne herfor restriktive.

Oplysninger om helbredsmæssige forhold mv. må efter persondatalovens § 7, stk. 1, som udgangspunkt ikke behandles. § 7, stk. 2-7, indeholder en række undtagelser til dette forbud.

Det bemærkes, at ud fra de foreliggende oplysninger er det Datatilsynets umiddelbare vurdering, at evalueringsinstituttets eventuelle behandling af oplysninger omfattet af persondatalovens § 7, herunder videregivelse af sådanne oplysninger til instituttet, uden udtrykkeligt samtykke fra den registrerede ikke vil kunne ske i medfør af § 7.

Efter persondatalovens § 8, stk. 1, må der ikke for den offentlige forvaltning behandles oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1 nævnte, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Efter persondatalovens § 8, stk. 2, må de i stk. 1 nævnte oplysninger ikke videregives. Videregivelse kan dog bl.a. ske, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, jf. nr. 1, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den pågældende selv, jf. nr. 2, eller hvis videregivelsen er nødvendig for udførel-

sen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. nr. 3.

Hvis det foreliggende lovforslag omfatter videregivelse fra sociale myndigheder, er det endvidere relevant at overveje persondatalovens § 8, stk. 3. Efter denne bestemmelse må forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun videregive de i stk. 1 nævnte oplysninger og de oplysninger, der er nævnt i § 7, stk. 1, hvis betingelserne i stk. 2, nr. 1 eller 2, er opfyldt, eller hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

Efter persondatalovens § 8, stk. 6, kan behandling af oplysninger i de tilfælde, der er reguleret i stk. 1, 2, 4 og 5, i øvrigt finde sted, hvis betingelserne i § 7 er opfyldt.

På baggrund af ovenstående skal Datatilsynet anbefale, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet, såfremt lovforslaget indebærer behandling af følsomme personoplysninger, nærmere overvejer spørgsmålet om, med hvilken hjemmel i persondataloven den påtænkte behandling, herunder videregivelse, i givet fald kan ske. Datatilsynet vil endvidere finde det hensigtsmæssigt, at lovforslaget indeholder en beskrivelse heraf.

5. Datatilsynet skal henlede opmærksomheden på, at transmission af personoplysninger over åbne net skal ske under iagttagelse af sikkerhedskravene i persondataloven og regler udstedt i medfør heraf. Se nærmere sikkerhedsbekendtgørelsen² samt tilhørende vejledning³.

6. Datatilsynet skal endelig henlede opmærksomheden på persondatalovens § 57. Efter denne bestemmelse skal der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet i forbindelse med udfærdigelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger.

7. Kopi af dette brev er dags dato sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Tine Asmussen

² Bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

³ Vejledning nr. 37 af 2. april 2001 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

Sagsnummer: FBT/021.1/200003272/007

Dato: 7. januar 2005

Sagsbehandler: AMC

Lokalnummer: 3435

Kopi til NFM, 10
Lina, 1K
Louise, 1K

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Christiansborg
Slotsplads 1
1216 København K

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

1.Ø

Eft.: Forsvarsministeriet

Emne: Høring over lovforslag til udmøntning af Kommunalreformen.

Ref.: a. Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab j. nr. 2004-2000-5 af 1. december 2004.
b. Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lov om regional statsforvaltning af 1. december 2004.

Forsvarets Bygningstjeneste har fra Forsvarsministeriet modtaget de ved ref. a. og b. fremsendte lovforslag til udmøntning af Kommunalreformen til videre foranstaltning.

Bygningstjenesten skal med den givne anledning meddele, at Bygningstjenesten ikke har bemærkninger til forslagene.

Med venlig hilsen

Anne Dorthe Lillelund
divisionschef

FORSVARETS BYGNINGSTJENESTE

Frederiksholms Kanal 30
Postbox 24
DK-1001 København K

Sct. Mathiasgade 96 B
Postbox 511
DK-8800 Viborg

Telefon 33 13 47 01 og 86 62 14 77
Indvalg 33 14 47 01 og 86 62 72 77 +lokalnr.
Telefax 33 32 10 29 og 86 61 18 58

CVR nr.: 15 85 52 58
E-mail: fbt@fbt.dk
www.fbt.dk

Fra TK

dansk byggeri

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Kontor: 1.k.kt.
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Byggeri
Kommunalafdelingen

- 5 JAN. 2005

04-01-2005
Sagsnr.: 34453

Høring over forslag til Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

Dansk Byggeri har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

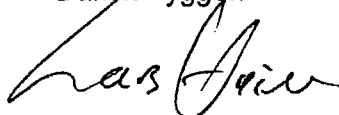
Dansk Byggeri ønsker kun at knytte følgende bemærkning til lovforslaget:

Lovforslaget lægger op til, at de afgående amtsråds økonomiske dispositioner i 2006 skal godkendes af de nye regionsråd, hvilket ligner den økonomiske kontrolmekanisme, som foreslås i lovforslaget vedr. revision af den kommunale inddeling.

Dansk Byggeri vurderer, at der er risiko for, at amtsråd vil nedprioritere vedligeholdelsen af amtsvejene til fordel for andre opgaver, eftersom amterne nedlægges og amtsvejene overføres til hhv. staten og kommunerne pr. 1. januar 2007. En sådan nedprioritering vil forringe vejene markant og sende en stor økonomisk regning videre til staten og kommunerne. De nye regionsråd, som skal godkende de afgående amtsråds økonomiske dispositioner, vil ikke have noget incitament til at modvirke problemet.

Derfor anbefaler Dansk Byggeri, at der tages højde for problemet i de regler om økonomisk kontrol, som indenrigsministeren med lovændringen får bemyndigelse til at fastsætte.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Lars Høier

Im. 1 KKT. j.nr. 2004-2000-5

5 JAN. 2005

Akt.nr. 5 Antal bilag

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

10. december 2004

**ERHVERVS- OG
SELSKABSSTYRELSEN**

Kampmannsgade 1
1780 København V

Høringssvar vedrørende lov om regioner m.m.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte i høring.

Loven nedlægger amterne m.m. og opretter 5 nye regioner, der overdrages en del af opgaverne fra de nedlagte myndigheder. Dermed vil loven få administrative konsekvenser for erhvervslivet. Loven rykker dog alene på struktur og opgavefordeling mellem de offentlige instanser, hvorfor den ikke medfører nye administrative konsekvenser for de berørte virksomheder.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har således ingen bemærkninger.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Casper Leiholt
Fuldmægtig
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering
Kampmannsgade 1
DK-1780 København V

Tlf.: +45 33 30 77 00
Dir. tlf.: +45 33 30 76 30
Fax: +45 33 30 77 99

E-mail: cli@eogs.dk

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer de erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af nye love og bekendtgørelser. CKR kan teste forslag med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Kontor: 1.k.kt.
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Indgået i
Kommunalfdelingen

- 5 JAN. 2005

04-01-2005
Sagsnr.: 34453

Høring over forslag til Lov om revision af den kommunale inddeling

Dansk Byggeri har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Dansk Byggeri støtter, at der etableres større og mere bæredygtige kommuner, og støtter derfor lovforslaget.

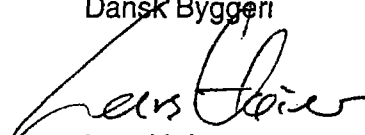
Derudover har Dansk Byggeri kun følgende bemærkning:

Lovforslaget lægger op til, at de afgående kommunalbestyrelses økonomiske dispositioner i 2006 skal godkendes af de nye kommunalbestyrelser/sammenlægningsudvalg. Konstruktionen er uden tvivl velegnet til at sikre, at de afgående kommunalbestyrelser ikke træffer kortsigtede økonomiske beslutninger. Men omvendt indebærer konstruktionen risiko for, at der ikke sker den nødvendige reovering og vedligeholdelse af kommunernes bygninger og infrastruktur.

Usikkerhed om de nye kommuners økonomiske situation kan få sammenlægningsudvalgene til at overveje at udskyde en række reoverings- og vedligeholdelsesarbejder, da kommunerne jo ikke kan spare på de lovbundne udgifter til børnepasning etc. Men kommunerne har bundet særdeles store værdier i institutionsbygninger, veje, kloaker etc., og disse værdier bør vedligeholdes. Hvis man nedprioriterer reoveringen og vedligeholdelsen på de områder, indtil kommunesammenlægningerne er faldet helt på plads, vil man blot spille et meget stort problem videre til de nye kommuner, udover at skabe unødige gener for borgerne.

Dette aspekt bør indtænkes i de regler om økonomisk kontrol, som indenrigsministeren med lovændringen får bemyndigelse for at fastsætte.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Lars Høier

Im. / KKT. j.nr. 2004-2000-8

5 JAN. 2005

Akt.nr. 16 ~~Antal bilag~~

Fra JK

SOCIALMINISTERIET

Indenrigs- og sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

20. december 2004

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

JET, JHK/ J.nr. 601-80

Svar på høring

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har hørt Socialministeriet over:

Forslag til Sundhedsloven.

Forslag til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Forslag til lov om ændring af forskellige love på sundhedsområdet. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Forslag til lov om regional statsforvaltning.

Forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Forslag til lov om kommunale borgerservicecentre.

Forslag til lov om regionernes finansiering.

Forslag til lov om ændring af lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Forslag til lov om et evalueringsinstitut for kommuner m.v.

Forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Socialministeriet har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Jette Jacobsen

Im. 1 KKT. j.nr. 2004-2000-5

- 3 JAN. 2005

Akt.nr. 7 ~~Antal bilag~~

KDF – Kommunaldirektørforeningen i Danmark

INDGÅET I

- 7 JAN. 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

1.Ø

Høringssvar vedrørende lovforslag på "borgerservice området".

Kommunaldirektørforeningen ønsker hermed at fremsende høringssvar vedrørende lovforslagene på området "borgerservice".

Foreningen ønsker konkret at kommentere lovudkast på følgende områder,

- beskæftigelsesområdet
- inddrivelsesområdet
- skatteområdet
- genoptræning og forebyggelse
- borgerservice
- kørekort og pas.

Kommunaldirektørforeningen kan overordnet tilslutte sig det bærende princip i Kommunalreformen, at reformen skal sætte borgerne i centrum og at kommunerne skal være borgernes indgang til den offentlige sektor.

Kommunaldirektørforeningen finder det imidlertid vigtigt at påpege, at den forslåede udmøntning på beskæftigelsesområdet, inddrivelsesområdet og skatteområdet ikke understøtter en realisering af disse principper, idet de konkrete forslag vil medføre, at borgerne skal henvende sig hos flere offentlige instanser.

Lovforslaget på beskæftigelsesområdet indebærer, at antallet af døre som borgerne skal ind af i forhold til mødet med den offentlige sektor ikke bliver færre,- snarere tværtimod. Opdelingen af jobcentre i A og B centre vil ud fra et borgerperspektiv komme til at virke u hensigtsmæssigt. De forskelle i

kompetencer, som jobcentrene kommer til besidde vil givetvis medføre, at den ledige kan risikere at skulle gå fra et center til et andet i det forløb, som den pågældende skal gennemløbe i sin vej tilbage til arbejdsmarkedet. Det vil hos borgeren skabe usikkerhed og forvirring om, hvem der har ansvaret for opgaveløsningen.

Forslaget på inddrivelsesområdet medfører heller ikke, at antallet af døre bliver færre, snarere tværtimod. Lovforslaget medfører, at borgere med restancer forsat er i kontakt med alle de myndigheder, der har opkrævningsopgaven, nemlig både kommune og stat. Der ses f.eks. ikke taget stilling til om staten også skal varetage inddrivelse af civilretlige (kommunale) krav. Bog-erstatninger udgør således et stort antal sager. For at fastholde og understrege principperne i Kommunalreformen skal Kommunaldirektørforeningen henstille, at inddrivelsesansvaret vedrørende personer samles i kommunen.

Forslaget på skatteområdet lægger heller ikke op til at sætte borgeren i centrum og understøtte kommunen som borgerens indgang til den offentlige sektor. I forslaget får kommunerne ikke myndighed til at sagsbehandle for borgerne. Det vil betyde, at ca. 2 millioner borgerhenvendelser om året skal gå andre steder hen end til kommunen. Borgeren vil ikke betragte det som nutidig borgerservice, hvis borgeren ikke kan få et ukompliceret ændret skattekort udleveret som led i et besøg i et kommunalt Borgerservicecenter.

I forhold til forslagene på genoptrænings- og forebyggelsesområdet ses også tendenser til, at borgervendte opgaver kan løses forskellige steder. Det eneste konsekvente svar i forhold Kommunalreformens principper må være, at det er kommunerne, der har ansvaret for samtlige borgervendte opgaver udenfor sygehusene.

Forslaget vedrørende borgerservicecentre peger grundlæggende i den rigtige retning for opfyldelse af principperne for Kommunalreformen. En meget stor del af landets kommuner løser allerede i dag, de opgaver der er oplyst i bilag 2 i bemærkningerne. Kommunaldirektørforeningen ønsker derfor at pege på muligheden for at føre reformen helt igennem ved at flytte følgende opgaver til Borgerservicecentre

- navneændring
- elektroniske kirkebøger
- fødsler
- faderskabssager
- bevilling af fri proces f.eks. i forbindelse med separation/skilsmisse eller hvis en borger er blevet sagsøgt
- session.

Forslag om ændring af færdselsloven og pasloven peger også efter Kommunaldirektørforeningens opfattelse i den rigtige retning. Imidlertid skal foreningen påpege, at den nedlæggelse, der er sket og fortsat sker af kommunernes kontantkasser, som konsekvens af NemKonto-loven, harmonerer meget dårligt med at kommunerne efter forslaget skal modtage betaling årligt for

300.000 kørekort og 450.000 pas. Foreningen tillader sig derfor at gå ud fra, at kommunerne bliver økonomisk kompenseret herfor.

Adgang til og videregivelse af data er efter foreningens opfattelse et særligt spørgsmål, der løbende må afdækkes og udvikles. Foreningen ønsker dog allerede nu at understrege behovet for at sikre at adgang til og videregivelse af data sker effektivt og uden negative økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Kommunaldirektørforeningen skal afslutningsvis og sammenfattende opfordre til, at det sikres, at den samlede lovgivning, der omfatter den kommunale borgerbetjening, gives en kompetence og substans, der understøtter målene om en offentlig sektor med borgeren i centrum og med kommunen som borgerens indgang til den offentlige sektor. Dette forudsætter i givet fald ændringer af de nævnte lovforslag i retning af ovennævnte bemærkninger.

Med venlig hilsen

Allan Vendelbo

Formand

Kopi

- Beskæftigelsesministeriet
- Skatteministeriet
- Finansministeriet
- Socialministeriet
- KL